

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2000-2001

2 februari 2001

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	873
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	885
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	897
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking	909
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	920
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	930
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	932
Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport	943
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media	960
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	969
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	973
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	977

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)	
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	978
III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)	
Nihil	
REGISTER	980

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 8
van 7 november 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Taalgebruik – Kiesbrieven randgemeenten

Enkele weken voor de gemeenteraadsverkiezingen van 8 oktober liet minister Sauwens weten dat ook in de Vlaamse faciliteitengemeenten de oproepingsbrieven voor alle kiezers conform de taalwetgeving in het Nederlands dienden te zijn opgesteld. Franstalige oproepingsbrieven moesten met andere woorden uitdrukkelijk worden aangevraagd door kiezers die dat wensten.

De burgemeesters van de zes faciliteitengemeenten rond Brussel negeerden die richtlijn en kregen bovendien gelijk van de federale minister van Binnenlandse Zaken, de heer Duquesne.

1. Is de minister-president het eens met de visie van zijn minister van Binnenlandse Aangelegenheden ?
2. Minister Sauwens zou dit incident aan eerste-minister Verhofstadt en aan de minister-president hebben gemeld.

Kan de minister-president dit bevestigen ?

Hoe heeft de minister-president hierop gereageerd ?

Heeft hij zelf stappen ondernomen in dit dossier ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

(Gecoördineerd antwoord : blz. 943 – red.)

**Vraag nr. 10
van 10 november 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Kabinetten – Samenstelling

1. Hoeveel medewerkers telt het kabinet van de minister, opgesplitst per niveau en per geslacht ?
2. Welke functies worden er bekleed op elk niveau ? Hoeveel personen voeren er welke functie uit (opgesplitst per geslacht) ? Doen zij dit voltijds of deeltijds (per geslacht opgesplitst) ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

**Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buiten-
lands Beleid en Europese Aangelegenheden**

1. Het kabinet van de minister-president van de Vlaamse regering en het kabinet van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden tellen respectievelijk 25 medewerkers die 23,2 fulltime-betrekkingen invullen en 38 medewerkers die 35,4 fulltime-betrekkingen invullen.

Kabinet minister-president

Niveau	M	V	Totaal
Stafleden	7	2	9
Uitvoerend personeel	5	6	11
Aanvullend personeel	4	1	5
Totaal	16	9	25

Kabinet Vlaams minister

Niveau	M	V	Totaal
Stafleden	12	2	14
Uitvoerend personeel	9	4	13
Aanvullend personeel	2	9	11
Totaal	23	15	38

2. Binnen het kabinet worden volgende functies, uitgesplitst per niveau en per geslacht, ingevuld :

Kabinet minister-president

Niveau	Functies	Voltijds/deeltijds	M	V
Stafleden	kabinetschef	1 FT	1	
	adj. kabinetschef	3 FT	3	
	raadgevers	5 FT	3	2
Uitvoerend personeel	inhoudelijk administratief	4 FT	2	2
		4 FT	1	3
		2 à 50 %	1	1
		1 à 20 %	1	
Aanvullend personeel	assistenten, technisch beambten, chauffeurs, telefonisten	5 FT	4	1
Totaal		23,2	16	9

Kabinet Vlaams minister

Niveau	Functies	Voltijds/deeltijds	M	V
Stafleden	kabinetschef adj. kabinetschef raadgevers	1 FT	1	
		2 FT	1	1
		9 FT	8	1
		1 à 25 %	1	
		1 à 15 %	1	
Uitvoerend personeel	inhoudelijk administratief	7 FT	5	2
		6 FT	4	2
Aanvullend personeel	assistenten, technisch beambten, chauffeurs, telefonisten	9 FT	2	7
		2 à 50 %		2
Totaal		35,4	23	15

Minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

1. Het kabinet van de minister vice-president van de Vlaamse regering en van de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie telt respectievelijk 20 medewerkers die 16,15 FT-betrekkingen invullen en 35 medewerkers die 33,22 FT-betrekkingen invullen.

Kabinet minister-president				Kabinet Vlaams minister			
Niveau	M	V	Totaal	Niveau	M	V	Totaal
Stafleden	8	2	10	Stafleden	12	0	12
Uitvoerend personeel	2	5	7	Uitvoerend personeel	7	6	13
Aanvullend personeel	3	0	3	Aanvullend personeel	3	7	10
Totaal	13	7	20	Totaal	22	13	35

2. Binnen het kabinet worden volgende functies, uitgesplitst per niveau en per geslacht, ingevuld :

Kabinet minister-president

Niveau	Functies	Voltijds/deeltijds	M	V
Stafleden	kabinetschef	1FT	1	
		2 FT	2	
	adj. kabinetschef	1 à 80 %	1	
		1 à 20 %	1	
		3 FT	2	1
		2 à 20 %	1	1
Uitvoerend personeel	inhoudelijk	3 FT	1	2
		1 à 75 %	1	
		1 à 50 %		1
	administratief	1 FT		1
		1 à 50 %		1
Aanvullend personeel	assistenten, technisch beambten, chauffeurs, telefonisten	3 FT	3	
Totaal		16,15	13	7

Kabinet Vlaams minister

Niveau	Functies	Voltijds/deeltijds	M	V
Stafleden	kabinetschef raadgevers	1 FT	1	
		10 FT	10	
		1 à 80 %	1	
Uitvoerend personeel	inhoudelijk administratief	4 FT	4	
		9 FT	3	6
Aanvullend personeel	assistenten, technisch beambten, chauffeurs, telefonisten	8 FT	3	5
		2 à 21 %		2
Totaal		33,22	22	13

Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

1. Het kabinet van de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke kansen telt 53 medewerkers die 45 FT-betrekkingen invullen.

Niveau	M	V	Totaal
Stafleden	11	7	18
Uitvoerend personeel	9	11	20
Aanvullend personeel	6	9	15
Totaal	26	27	53

2. Binnen het kabinet worden volgende functies, uitgesplitst per niveau en per geslacht, ingevuld :

Niveau	Functies	Voltijds/deeltijds	M	V
Stafleden	kabinetschef adj. kabinetschef kabinetssecretaris raadgevers	1 FT	1	
		3 FT	3	
		1 FT	1	
		9 FT	5	4
		1 à 60 %	1	
		2 à 50 %		2
Uitvoerend personeel	inhoudelijk administratief	5 FT	3	2
		2 à 50 %	1	1
		1 à 60 %		1
		1 à 40 %		1
		11 FT	5	6
		10 FT	6	4
Aanvullend personeel	assistenten, technisch beambten, chauffeurs, telefonisten	1 à 40 %		1
		2 à 20 %		2
		2 à 10 %		2
Totaal		45	26	27

Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking

1. Het kabinet van de Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking telt 44 medewerkers die 40,7 FT-betrekkingen invullen.

Niveau	M	V	Totaal
Stafleden	12	3	15
Uitvoerend personeel	9	9	18
Aanvullend personeel	5	6	11
Totaal	26	18	44

2. Binnen het kabinet worden volgende functies, uitgesplitst per niveau en per geslacht, ingevuld :

Niveau	Functies	Voltijds/deeltijds	M	V
Stafleden	kabinetschef	1 FT	1	
	adj. kabinetschef	3 FT	3	
	raadgevers	7 FT	5	2
		1 à 60 %		1
		1 à 50 %	1	
		1 à 30 %	1	2
		1 à 75 %	1	1
Uitvoerend personeel	inhoudelijk	9 FT	6	3
		1 à 90 %		1
	administratief	7 FT	3	4
		1 à 85 %		1
Aanvullend personeel	assistenten, technisch beambten, chauffeurs, telefonisten	10 FT	5	5
		1 à 80 %		1
Totaal		40,7	26	18

Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

1. Het kabinet van de Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming telt 41 medewerkers die 37,5 FT-betrekkingen invullen.

Niveau	M	V	Totaal
Stafleden	12	4	16
Uitvoerend personeel	6	9	15
Aanvullend personeel	4	6	10
Totaal	22	19	41

2. Binnen het kabinet worden volgende functies, uitgesplitst per niveau en per geslacht, ingevuld :

Niveau	Functies	Voltijds/deeltijds	M	V
Stafleden	kabinetschef	1 FT	1	
	adj. kabinetschef	2 FT	2	
	raadgevers	8 FT	6	2
		3 à 40 %	2	1
		2 à 20 %	1	1
Uitvoerend personeel	inhoudelijk administratief	5 FT	2	3
		9 FT	4	5
		1 à 90 %		1
Aanvullend personeel	assistenten, technisch beambten, chauffeurs, telefonisten	10 FT	4	6
Totaal		37,5	22	19

Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

1. Het kabinet van de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme telt 35 medewerkers die 34,8 FT-betrekkingen invullen.

Niveau	M	V	Totaal
Stafleden	3	8	11
Uitvoerend personeel	5	9	14
Aanvullend personeel	4	6	10
Totaal	12	23	35

2. Binnen het kabinet worden volgende functies, uitgesplitst per niveau en per geslacht, ingevuld :

Niveau	Functies	Voltijds/deeltijds	M	V
Stafleden	kabinetschef	1 FT	1	
	adj. kabinetschef	2 FT	1	1
	raadgevers	7 FT	1	6
		1 à 80 %		1
Uitvoerend personeel	inhoudelijk	5 FT	3	2
	administratief	9 FT	2	7
Aanvullend personeel	assistenten, technisch beambten, chauffeurs, telefonisten	10 FT	4	6
Totaal		34,8	12	23

Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

1. Het kabinet van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw telt 34 medewerkers die 32,6 FT-betrekkingen invullen.

Niveau	M	V	Totaal
Stafleden	9	3	12
Uitvoerend personeel	6	9	15
Aanvullend personeel	3	4	7
Totaal	18	16	34

2. Binnen het kabinet worden volgende functies, uitgesplitst per niveau en per geslacht, ingevuld :

Niveau	Functies	Voltijds/deeltijds	M	V
Stafleden	kabinetschef	1 FT	1	
	adj. kabinetschef	1 FT	1	
	raadgevers	8 FT	6	2
		2 à 50 %	1	1
Uitvoerend personeel	inhoudelijk administratief	6 FT	5	1
		8 FT	1	7
		1 à 80 %		1
Aanvullend personeel	chauffeurs, telefonisten, } catering	6 FT 1 à 80 %	3	3 1
Totaal		32,6	18	16

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

1. Het kabinet van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport telt 50 medewerkers die 38,7 FT-betrekkingen invullen.

Niveau	M	V	Totaal
Stafleden	20	4	24
Uitvoerend personeel	8	6	14
Aanvullend personeel	6	6	12
Totaal	34	16	50

2. Binnen het kabinet worden volgende functies, uitgesplitst per niveau en per geslacht, ingevuld :

Niveau	Functies	Voltijds/deeltijds	M	V	
Stafleden	kabinetschef	1 FT	1		
	adj. kabinetschef	1 FT	1		
		1 à 50 %	1		
	raadgevers		10 FT	6	4
			3 à 50 %	3	
			1 à 40 %	1	
			6 à 20 %	6	
	1 à 10 %	1			
Uitvoerend personeel	inhoudelijk/administratief	7 FT	2	5	
		5 à 80 %	5		
		1 à 75 %	1		
		1 à 25 %		1	
Aanvullend personeel	assistenten, technisch beambten, chauffeurs, telefonisten	10 FT	6	4	
		2 à 50 %		2	
Totaal		38,7	34	16	

Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

1. Het kabinet van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media telt 39 medewerkers die 37 FT-betrekkingen invullen.

Niveau	M	V	Totaal
Stafleden	12	2	14
Uitvoerend personeel	8	3	11
Aanvullend personeel	5	9	14
Totaal	25	14	39

2. Binnen het kabinet worden volgende functies, uitgesplitst per niveau en per geslacht, ingevuld :

Niveau	Functies	Voltijds/deeltijds	M	V
Stafleden	kabinetschef	1 FT	1	
	adj. kabinetschef	2 FT	2	
	raadgevers	10 FT	8	2
		1 à 50 %	1	
Uitvoerend personeel	inhoudelijk administratief	8 FT	6	2
		1 FT		1
		2 à 50 %	2	
Aanvullend personeel	assistenten, technisch beambten, chauffeurs, telefonisten	13 FT	5	8
		1 à 50 %		1
Totaal		37	25	14

Vraag nr. 12
van 14 november 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Doelstelling 2-gebieden – Overleg en consultatie

De richtlijnen van de Europese Commissie met betrekking tot het partnerschap bij het opstellen van programma's voor de erkende doelstelling 2-gebieden bepalen dat dit in overleg met alle betrokken partners moet gebeuren. Hiertoe moet "een zo breed mogelijk overleg en consultatie gebeuren".

De levende krachten uit elk van deze regio's – en de minister-president specificeerde vroeger dat dit gemeentebesturen, streekplatforms, sociaal-economische organisaties, subregionale tewerkstellingscomités (STC), milieubewegingen, ... kunnen zijn – moeten worden betrokken. Een aantal vertegenwoordigers van gemeentebesturen zouden zitting hebben in de managementcomités om de concrete projecten te beoordelen (*schriftelijke vraag nr. 55 van 22 februari 2000 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 7 april 2000, blz. 899 – red.*).

1. Werden de gemeentebesturen, streekplatforms, sociaal-economische organisaties, STC's, milieubewegingen effectief betrokken bij het opstellen en opvolgen van deze projecten ?
2. Hoe werden de gemeentebesturen van de Limburgse doelstellingsgebieden concreet betrokken bij de programmering ?
3. Welke vertegenwoordigers van gemeenten zeten in de managementcomités ?

Antwoord

1. Zoals reeds vroeger meegedeeld, werd bij de voorbereiding en de opstelling van de programmeringsdocumenten in het kader van doelstelling 2 door de bevoegde provincie- en stadsbesturen gesteund op een zo breed mogelijk overleg met alle relevante betrokken partners in de regio.

Dit gebeurde via informatie- en consultatievergaderingen, hoorzittingen, technische werkgroepen, publieke voorlichtingsvergaderingen, mailings, ... waarbij tal van instanties en actoren op regionaal en lokaal niveau werden betrokken : de provincieraden en bestendige deputaties, de provinciale technische lijndiensten, de gemeentebesturen in de betrokken regio's, de economische en sociale partners, de streekplatformen, sociaal-economische actoren (kamers van koophandel, intercommunales, ...), STC's, verenigingen werkzaam op het vlak van de inhoudelijke domeinen van de EPD's (toerisme, leefmilieu, ...), actoren actief in onderwijs en vorming, ... (*EPD: Enig Programmeringsdocument – red.*).

In deze EPD's – waarover momenteel besprekingen worden gevoerd met de Europese Commissie – werden de krachtlijnen vastgelegd van de ontwikkelingsstrategie en het beleid die tijdens de programmeringsperiode zullen worden gevolgd. Tijdens de komende jaren dienen de gekozen prioriteiten en maatregelen verder te worden ingevuld met concrete projecten.

De voormelde actoren zullen ook bij de voorbereiding en/of beslissingen terzake betrokken blijven, hetzij via adviesgroepen of technische

wergroepen, hetzij via de vertegenwoordiging in de bevoegde managementcomités.

2. Wat het Limburgse programma betreft, werden de gemeentebesturen in de doelstelling 2-gebieden tijdens informatievergaderingen op de hoogte gesteld van de geboden mogelijkheden en werden zij tevens uitgenodigd eventuele aanvullingen en opmerkingen bij de ontwerp teksten te formuleren.

De resultaten van deze overlegronde (met inbegrip van mogelijke projectvoorstellen) werden besproken tijdens een gemeenschappelijke overlegvergadering en werden mee in rekening gebracht bij de finalisering van het ontwerp-programmadocument.

3. De preciese vertegenwoordiging van de gemeentebesturen in de managementcomités dient, mee als gevolg van de recente gemeenteraadsverkiezingen, nog concreet te worden ingevuld.

Vraag nr. 14

van 20 november 2000

van de heer KARIM VAN OVERMEIRE

Buitenlands beleid – Wit-Rusland

Wit-Rusland is op dit ogenblik ongetwijfeld het meest ondemocratische en autoritaire regime in Europa.

Onder president Alexander Loekasjenko werd de klok teruggedraaid naar de situatie van voor 1991, inclusief een terugkeer naar de communistische vlaggen en symbolen en een doorgedreven russificatie. Er is sprake van een grootscheepse schending van de mensenrechten. De oppositie wordt systematisch mond dood gemaakt door ontvoeringen en intimidatie. Dit alles wordt onder meer bevestigd door Amnesty International.

De parlementsverkiezingen van oktober jongstleden waren dan ook, bij gebrek aan een oppositie, een farce. De OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa) weigerde trouwens waarnemers te sturen, onder meer omdat de oppositiekandidaten geen toegang kregen tot de media. Uiteindelijk erkende alleen Rusland de resultaten van deze verkiezingen.

1. Welke positie bekleedt Wit-Rusland in het Vlaamse beleid ten opzichte van Centraal- en Oost-Europa ?

2. Kan de minister-president een overzicht geven van de – wellicht schaarse – contacten tussen Vlaanderen en Wit-Rusland ?

3. Wat is de houding van de Vlaamse regering ten opzichte van het regime in Wit-Rusland ?

Antwoord

1. Vlaanderen onderhoudt noch met betrekking tot het bilateraal Vlaams buitenlands beleid, noch via multilaterale organisaties enige relatie met Wit-Rusland.

Vlaanderen heeft zich hierbij steeds gehouden aan het standpunt dat door de Europese Unie wordt ingenomen, zodat sinds 1996 – het begin van de ernstige schendingen van de democratische regels in Wit-Rusland – geen samenwerking of contacten werden onderhouden. Er is dus in Wit-Rusland geen enkel project gerealiseerd in het kader van het Samenwerkingsprogramma voor Centraal- en Oost-Europa en evenmin via bijvoorbeeld IAO, EBWO of Unesco. Ook in het vernieuwde beleid ten aanzien van Centraal- en Oost-Europa kan Wit-Rusland, onder het huidige regime, geen aanspraak maken op samenwerking met Vlaanderen.

Dit is ook gebleken bij de behandeling van het investeringsakkoord tussen de BLEU en Wit-Rusland dat in 1995 door de federale overheid mede namens Vlaanderen was ondertekend. De vorige Vlaamse regering keurde de tekst goed en gaf op 21 april 1998 machtiging tot ondertekening van het akkoord. Die beslissing werd echter niet uitgevoerd tijdens dezelfde legislatuur. De huidige regering achtte het niet opportuun dit dossier op de Vlaamse regering te agenderen vanwege de voortdurende schending van de mensenrechten waarvan Wit-Rusland wordt beschuldigd. (de federale regering zal eveneens wachten met goedkeuring en ondertekening).

(IAO : Internationale Arbeidsorganisatie ; EBWO : Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling ; Unesco : United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization ; BLEU : Belgisch-Luxemburgse Economische Unie – red.)

2. Het overzicht van de contacten tussen Vlaanderen en Wit-Rusland is snel gemaakt. Bij mijn weten zijn er geen officiële contacten van de Vlaamse overheid met Wit-Rusland.

3. Inzake de houding van de Vlaamse regering ten opzichte van het regime in Wit-Rusland wens ik te verwijzen naar mijn beleidsnota waarin duidelijk wordt gesteld dat de verdediging van fundamentele humane waarden maximaal zal worden behartigd. (*Het Vlaams Buitenlands Beleid; Stuk 163 (1999-2000) – Nr. 1, blz. 10 – red.*)

Vlaanderen hecht het grootste belang aan de eerbied voor fundamentele waarden als democratie, respect voor de mensenrechten, tolerantie, rechtvaardigheid, vrijheid en vrede. Wij willen ons derhalve inzetten om die waarden ook in Wit-Rusland te laten eerbiedigen.

Wij menen dat onze mening en stem hierbij op een aanvaardbare wijze wordt vertolkt door de Europese Unie, die sinds 1996 het regime onder druk zet door middel van een aantal maatregelen, zoals het niet erkennen van de nieuwe Wit-russische grondwet, het opschorten van bilaterale relaties op ministerieel niveau, bevrozing van technische bijstandsprogramma's en dergelijke. De houding van de EU is sinds 1999 dat sancties slechts stap voor stap kunnen worden opgeheven naarmate aan de verschillende gestelde eisen inzake democratie, wettelijkheid en mensenrechten wordt tegemoetgekomen.

Zoals bleek tijdens de recente verkiezingen van 15 oktober jongstleden is het regime van president Loekasjenko niet bereid de EU-aanbevelingen ook in realiteit om te zetten. De EU herhaalt haar steun aan het democratiseringsproces. Vlaanderen sluit zich volledig aan bij dit standpunt.

**Vraag nr. 15
van 20 november 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Domeinnaam .vl – Initiatieven

De administratieve raad van de Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (Icann) buigt zich momenteel over de uitbouw van de top level domeinnamen (TLD's).

Heeft de Vlaamse regering in dat verband een initiatief genomen opdat de domeinnaam "Vlaanderen" op een of andere manier in aanmerking zou worden genomen ?

Is er op enig ogenblik terzake overleg geweest met het Comité van de Regio's of met de zogenaamde constitutionele regio's om een gezamenlijk initiatief te nemen ?

Antwoord

Aan DNS.be – de Belgische instantie verantwoordelijk voor registratie van domeinnamen – werd de vraag gesteld of het opportuun was om als Vlaamse overheid het top level domein ".vl" aan te vragen met het oog op het voorbehouden van deze extensie voor de Vlaamse overheidsdiensten.

Het antwoord van DNS.be luidde :

Het hoogste niveau (top level) ".vl" kan alleen maar kan worden toegestaan indien de code als landcode is opgenomen in de ISO-3166-1 lijst. Dit is een vaste regel voor Icann, waarvan niet wordt afgeweken. Geen enkele regio/deelstaat (bv. Schotland, Catalonië, ...), ook Vlaanderen (".vl") niet, staat in de lijst van landcodes. Derhalve kan deze aanvraag niet ontvankelijk worden verklaard.

Deze lijst van landcodes kan worden geraadpleegd op de volgende site : http://www.din.de/gremien/nas/nabd/iso3166ma/codlstp1/en_listp1.html

De discussie rond de domeinnaam www.vl.be of www.vlaanderen.be werd dan gevoerd tussen de Vlaamse overheid en professor Verbaeten, die vroeger instond voor de registratie van de domeinnamen. Er werd expliciet gekozen voor "vlaanderen" en niet voor ".vl" als subdomein voor de Vlaamse overheid. Tweelettercodes worden overigens als subdomeinnaam niet meer toegekend sedert 1 februari 2000.

DNS bevestigde wel dat wij op basis van de huidige regels vlagov.be / flegov.be / gouvfl.be of gelijkaardige domeinnamen kunnen toegekend krijgen. Daarom hebben wij deze, evenals "www.vlaanderen.org" en "www.vlaanderen.com" – in het kader van de "vrijmaking van de domeinnamen" – op 30 november 2000 reeds aangevraagd bij DNS.be.

Een bijkomende lijst met aan te vragen domeinnamen op basis van nieuwe TLD's werd opgemaakt, in afwachting dat Icann de definitieve TLD-lijst alsook de registratieprocedure bekendmaakt.

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

Vraag nr. 19
van 7 november 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Haveninfrastructuur St.-Amands – Stand van zaken

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 1 van 5 augustus 1999 aangaande de aanleg van een achterhaventje aan de Schelde in Sint-Amands, deelde de minister vice-president destijds mee dat aan het studiebureau Groep Planning uit Brugge opdracht werd gegeven om een onderzoek naar de draagkracht van watersportinfrastructuur in Sint-Amands uit te voeren (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 8 oktober 1999, blz. 2 – red.*).

Kan de minister vice-president het resultaat van dit onderzoek meedelen ?

Werd er al een beslissing getroffen over de verdere afhandeling van het project watersportinfrastructuur in Sint-Amands ?

Antwoord

Met betrekking tot de uitbouw van infrastructuur voor de passagiersvaart en de pleziervaart ter hoogte van Sint-Amands aan de Schelde werd door Groep Planning uit Brugge een voorlopig rapport opgesteld.

In het rapport wordt rekening gehouden met de integrale waterbeleidsvisie van de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ), met de Europese vogelrichtlijngebieden, met de Europese habitatrichtlijn en met het juridisch kader op Vlaams niveau. Tevens is de waterbouwkundige en nautische draagkracht nagegaan.

Het rapport stelt dat Sint-Amands op het vlak van de accommodatie voor de pleziervaart niet dient te worden beschouwd als een primaire aanlegplaats. Wel wordt gepleit voor een kleinschalige passanten-aanlegplaats en voor Sint-Amands als aanlegkeerpunt voor passagiersboten in verband met het toerisme. Op dit ogenblik zijn een vlottende veersteiger en een houten vaste steiger aanwezig.

Het rapport reikt een drietal scenario's aan met bijbehorende prijsraming voor de mogelijke uitbouw en oprichting van aanlegplaatsen in Sint-Amands.

Ik heb de administratie Waterwegen en Zeewezen opdracht gegeven een beleidsplan voor de pleziervaart uit te werken, op basis waarvan beslissingen in verband met de bouw van infrastructuur voor de pleziervaart kunnen worden genomen. In deze zin is er voor het project van Sint-Amands nog geen beslissing genomen.

Vraag nr. 20
van 7 november 2000
van de heer JOS DE MEYER

Scheldedijk Moerzeke – Versteevigingswerken

Twee jaar geleden startten de werken om de Scheldedijk in Moerzeke (Hamme) op Sigmahoogte te brengen. Net nadat in mei een grote sleuf werd gegraven achter de dijk werden de werken gestopt. Het gemeentebestuur van Hamme heeft nu aan een deurwaarder opdracht gegeven om een proces-verbaal van vaststelling op te maken waaruit moet blijken dat de werken voor de versteving en verhoging van de Scheldedijk in Moerzeke stilliggen. Zo wil men de afdeling Zeeschelde in gebreke stellen en verantwoordelijk stellen voor eventuele rampen en schade.

Vooraf de toestand van de dijk ter hoogte van de Gespoelde Put en de Blankaart baart zorgen. De tuinders in Moerzeke-Kastel zijn er niet gerust in. Zij dringen erop aan de werkzaamheden zo snel mogelijk te hervatten. Door het graven van de spuikom, bedoeld om het slib van de Schelde in te spuiten, is de dijk nog verzwakt. Het gaat om een zwakke strook van achthonderd meter. Bij een dijkbreuk dreigt, gelet ook op de staat van de binnendijk, niet alleen gevaar voor Moerzeke, maar ook voor een gedeelte van Hamme en Grembergen.

1. Waarom liggen bovenvermelde werken stil ?

Welke problemen zijn hiervan de oorzaak ?

Wanneer worden de werken hervat ?

2. Welke maatregelen, en wanneer, worden er genomen om de werken van de dijkversteving en -verhoging verder volgens plan en timing uit te voeren ?

3. Welke maatregelen worden genomen in afwachting van definitieve maatregelen ?

Antwoord

1. De werken van de bovenvermelde werf lagen zo goed als stil in afwachting van de uitwerking van een gewijzigde uitvoeringsmethode.

De wijziging van de uitvoeringsmethode is noodzakelijk vanwege de zeer slechte ondergrond. Bij aanvang van de werken werd men geconfronteerd met zeer zwakke lagen (een heel dik veenpakket).

De grondwerken zijn inmiddels hervat vanaf 20 november 2000.

2. Op basis van de resultaten van een grondonderzoek uitgevoerd door de afdeling Geotechniek heeft de aannemer een aantal voorstellen ingediend.

Een akkoord hieromtrent werd bereikt op 7 november 2000 en de voorbereidingswerken zijn overeenkomstig begonnen op 20 november 2000.

3. Na het indienen van het voorstel van 7 november 2000 zijn de werken hervat met ingang van 20 november 2000.

Tijdens de gedeeltelijke onderbreking werd er steeds voor gezorgd dat de veiligheid van de achterliggende gebieden nooit werd bedreigd.

Vraag nr. 24

van 10 november 2000

van de heer JOS DE MEYER

Durme – Studie rivierherstel

Enige tijd geleden pakte het weekblad Trends uit met een zogenaamde studie van een werkgroep van Vlaamse en Nederlandse experts om de dijken van de Durme te slopen. Zo zou een gebied ontstaan van 2.000 hectare dat bij hoogtij Scheldewater kan bergen.

Door de Durme haar oude bedding terug te geven, aldus de studie, kan bij hoogtij veel meer Scheldewater landinwaarts worden gestuwd. Daardoor zou het peil in de Schelde met vijftig tot zestig centime-

ter zakken. Bij stormweer zou het zelfs tot één meter verschil maken.

De geplande verdieping van de Schelde zorgt voor meer waterdruk op de dijken. Door het waterpeil te laten dalen, zou de druk afnemen.

1. Kan de minister vice-president mij informeren over de specifieke studieopdracht van deze werkgroep ? Wat is het statuut van deze werkgroep en studie ?
2. Welke diensten van de administratie en externen zijn hierbij betrokken ?
3. Welke suggesties en/of conclusies komen in dit rapport voor ?
4. Welke beleidsconclusies trekt de minister daaruit ?
5. Wat is de kostenraming van dit project ?
6. Is over deze aangelegenheid overleg gepleegd met andere administraties, met de provincie Oost-Vlaanderen ? Met de gemeenten Hamme, Waasmunster of andere ? Met betrokken polders en wateringen ? Met het Antwerps Havenbestuur ?

Antwoord

1. Er bestaat geen specifieke studieopdracht aan een werkgroep waarbij Nederlandse experts zouden betrokken zijn.

Wel gaat de administratie Waterwegen en Zee-zeven na, in samenspraak met andere administraties, hoe de komberging van de Schelde kan worden vergroot en hoe door een rivierherstelproject de Durme hierin een belangrijke rol kan spelen.

Dit ambtelijk onderzoek gebeurt in het kader van de herziening van het Sigma-plan.

2. Naast de administratie Waterwegen en Zeewezen werden hierbij reeds het Instituut voor Natuurbehoud, de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer en de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen betrokken.
3. Het onderzoek van de administratie heeft nog tot geen definitieve conclusies geleid.

Op 23 november 2000 werd een algemene offertevraag aanbesteed om de nodige elementen te verzamelen voor het uitwerken van een project voor rivierherstel van de Durme.

4. Er werden nog geen beleidsconclusies getrokken.
5. Er werd nog geen kostenraming gemaakt voor dit project.
6. Aangezien er nog onvoldoende elementen voorhanden zijn, werd er nog geen overleg gepleegd met andere besturen, behoudens deze vermeld onder punt 2.

Vraag nr. 32
van 14 november 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Regelgeving – Inwerkingtreding en publicatiedatum

Zeer geregeld verschijnen ministeriële besluiten, omzendbrieven, zelfs decretale bepalingen ná het ingaan van de regelgeving.

Zo verscheen bijvoorbeeld in het Belgisch Staatsblad van 16 september 2000 een ministerieel besluit over de planning van centra voor dagverzorging, dat ingaat op 1 januari 2000. Bij nader toezien werd het besluit zelfs pas ondertekend op 28 juli 2000, zodat hier niet "het drukken van het Staatsblad" de oorzaak kan zijn.

Vaak wordt inderdaad gesteld dat de oorzaak van de vertraging bij het Belgisch Staatsblad ligt. Nochtans is de datum van ondertekening vaak ook vroeger dan de datum van inwerkingtreding.

Dit getuigt geenszins van een behoorlijk bestuur, wat toch één van de doelstellingen van de Vlaamse regering is.

1. Wat is de reden van de trage totstandkoming van bovenvermeld besluit? Waarom moest dit met terugwerkende kracht ingaan?
2. Welke omzendbrieven, besluiten, decretale bepalingen werden door de minister uitgevaardigd met terugwerkende kracht ten opzichte van de publicatiedatum in het Staatsblad?

Wat waren de respectieve redenen daarvoor?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 34
van 20 november 2000
van de heer JOHAN MALCORPS

Bromfietzers – Plaats op de weg

In Nederland werd eind 1999 een nieuwe regel ingevoerd waardoor bromfietzers klasse B (die een maximumsnelheid halen van 40 km/u) in de bebouwde kom niet langer gebruik mogen maken van fietspaden. De eerste evaluatie van deze nieuwe verkeerswet is positief. Het aantal dodelijke verkeersslachtoffers daalde met bijna 30 %. Het aantal zwaar- en lichtgewonden daalde met respectievelijk 17 % en 19 %.

De vraag rijst of de invoering van een dergelijke regel ook in België geen levens zou kunnen redden. Het fenomeen dat bromfietzers (die dan nog dikwijls op een opgefokt voertuig rijden dat snelheden tot 80 km/u kan halen) fietspaden of voetpaden onveilig maken, is ook bij ons meer dan bekend.

Het BIVV (Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid) reageerde in eerste instantie negatief op deze vraag. Men vreest dat het probleem enkel zal worden verlegd. Uit de recente ongevallencijfers blijkt dat nu al bromfietzers een zeer kwetsbare groep zijn (56 doden in 1999). Door ze naar de rijbaan te verbannen, zou het gevaar voor bromfietzers nog toenemen. Waar dit nodig is, kunnen de wegbeheerders overigens deze maatregel al nemen.

1. Wordt op wegen die onder de bevoegdheid van het Vlaams Gewest vallen een dergelijk rijverbod op fietspaden soms toegepast? Zo ja, op hoeveel plaatsen (per provincie)?

Worden hiervoor dan criteria aangewend en zo ja, welke?

2. Is er dan eventueel zicht op de effecten voor de verkeersveiligheid?

Als dit niet of nauwelijks het geval is, is dan niet meer onderzoek nodig naar de zin van een der-

gelijk verbod op bepaalde fietspaden, in overleg met gemeenten en het BIVV ?

Door alles bij het oude te laten, is het probleem niet opgelost. Want nu vallen de slachtoffers van overdreven snelheid en onvoorzichtigheid van bromfietzers onder de allerzwakste weggebruikers (fietsers en voetgangers, kinderen en senioren).

3. Worden er andere maatregelen in het vooruitzicht gesteld om het vermelde probleem aan te pakken : het afremmen van het verkeer in bebouwde kommen zodat bromfietzers veilig op de rijbaan kunnen of, waar de nood hoog is, wellicht zelfs aparte voorzieningen voor bromfietzers ?

Antwoord

Het verkeersreglement (KB van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer) voorziet in een aantal verkeersregels waaraan de bestuurders van tweewielige bromfietsen klasse B zich dienen te houden, waardoor het gebruik van een fietspad al dan niet verplicht is.

Bestuurders van tweewielige bromfietsen klasse B mogen in dezelfde omstandigheden als de fietsers en bestuurders van tweewielige bromfietsen klasse A het fietspad aangeduid door het verkeersbord D7 (verplicht fietspad) of door fietspadmarkeringen volgen, op voorwaarde dat zij de andere weggebruikers die zich hierop bevinden niet in gevaar brengen.

Evenwel :

- indien het fietspad gesignaleerd is door het verkeersbord D7 aangevuld met het onderbord M6 "B verplicht", moeten zij het fietspad volgen ;
- indien het fietspad gesignaleerd is door het verkeersbord D7 aangevuld met het onderbord M7 "B verboden", mogen zij het fietspad niet volgen.

De beslissing om één van beide onderborden al dan niet te plaatsen, is afhankelijk van de appreciatie van de wegbeheerder en behoort tot zijn bevoegdheid. Zijn oordeel is onder meer afhankelijk van de breedte van het fietspad, van het verkeer op

dit fietspad en op de rijbaan en van de omgeving (binnen of buiten de bebouwde kom).

Betreffende het wetsvoorstel tot bevordering van het fietsgebruik, ingediend door de heer Daan Schalck en mevrouw Magda De Meyer (Kamer van Volksvertegenwoordigers – Doc. 50 0526/001), heeft de Vlaamse regering in haar vergadering van 17 juli 2000 in verband met artikel 3 – plaats van bromfietsen klasse B – van dit wetsvoorstel haar akkoord gegeven om te bepalen dat bromfietsen klasse B binnen de bebouwde kom op de rijbaan horen. Buiten de bebouwde kom blijven alle bromfietsen best gebruikmaken van het fietspad, ongeacht de manier waarop dit is aangeduid, uiteraard onder de algemene voorwaarde dat ze de andere weggebruikers die zich hierop bevinden niet in gevaar brengen.

Deze stellingname is ingegeven door het snelheidsverschil tussen bromfietsen klasse B (max. 45 km/u) en voertuigen binnen (max. 50 km/u) en buiten (max. 90 of 120 km/u) de bebouwde kom.

Een algemeen programma om gewestwegen in de bebouwde kom anders in te richten, bestaat en wordt voortgezet. Dit programma heeft meerdere doelstellingen, waaronder het verlagen van de rij-snelheid voor het autoverkeer en betere voorzieningen voor tweewielers.

Vraag nr. 35 van 20 november 2000 van de heer CARL DECALUWE

N9 Ezelstraat Brugge – Heraanleg

Op het fysisch programma dat vorig jaar aan het Vlaams Parlement werd voorgelegd, werd voor het jaar 2000 50 miljoen vastgelegd voor de heraanleg van de Ezelstraat in Brugge.

Tot op heden is er blijkbaar nog geen vooruitgang in het dossier geboekt.

1. Wat is hiervan de oorzaak ?
2. Worden de middelen verschoven naar het volgende jaar en welke stappen dienen nog te worden genomen om het dossier te kunnen aanbesteden ?
3. Welke termijn wordt vooropgesteld voor de realisatie van het dossier ?

Antwoord

Dat er tot op heden nog geen vooruitgang werd geboekt in dit dossier is niet juist. De projectnota voor de heraanleg van de Ezelstraat in Brugge is reeds voorgelegd en conform verklaard in de Provinciale Auditcommissie.

Het bestek en de plans zijn volledig afgewerkt.

Het mobiliteitsplan werd op 13 november 2000 voorgedragen op de Provinciale Auditcommissie en conform verklaard door de auditor. Bijakte 3 is opgesteld en zal door de stad worden ondertekend.

De aanbesteding zal plaatsvinden in de eerste maanden van 2001 met start van de werken in het voorjaar van 2001.

Vraag nr. 36
van 20 november 2000
van de heer CARL DECALUWE

N34 Westende – Heraanleg

Op het fysisch programma dat vorig jaar aan het Vlaams Parlement werd voorgelegd, werd voor het jaar 2000 85 miljoen vastgelegd voor de uitvoering van de tweede fase van de N34 in Westende.

Tot op heden is er blijkbaar nog geen vooruitgang in het dossier geboekt.

1. Wat is hiervan de oorzaak ?
2. Worden de middelen verschoven naar het volgende jaar en welke stappen dienen nog te worden genomen om het dossier te kunnen aanbesteden ?
3. Welke termijn wordt vooropgesteld voor de realisatie van het dossier ?

Antwoord

Dat er tot op heden nog geen vooruitgang werd geboekt in dit dossier is niet juist. Het ontwerp werd afgerond en het project werd conform verklaard door de Provinciale Auditcommissie. Inmiddels werd ook de bouwvergunning afgeleverd.

Het project zal naar verwachting in het eerste kwartaal van 2001 worden aanbesteed. De uitvoering wordt dan gestart na het zomerseizoen van

2001 (september), zodat de beëindiging van de werken dan voor 1 juli 2002 kan worden verwacht.

Vraag nr. 37
van 20 november 2000
van de heer CARL DECALUWE

N357 Izegem – Heraanleg

Op het fysisch programma dat vorig jaar aan het Vlaams Parlement werd voorgelegd, werd voor het jaar 2000 40 miljoen vastgelegd voor de eerste tot en met de derde fase van de doortocht in Izegem.

Tot op heden is er blijkbaar nog geen vooruitgang in het dossier geboekt.

1. Wat is hiervan de oorzaak ?
2. Worden de middelen verschoven naar het volgende jaar en welke stappen dienen nog te worden genomen om het dossier te kunnen aanbesteden ?
3. Welke termijn wordt vooropgesteld voor de realisatie van het dossier ?

Antwoord

Het fysisch programma waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, is blijkbaar het indicatief meerjarenprogramma 2000-2002.

Op het investeringsprogramma van de administratie Wegen en Verkeer (AWV) 2000, door mij goedgekeurd op 4 mei 2000, werd dan ook 40 miljoen frank ingeschreven op het reserveprogramma.

Dat er tot op heden nog geen vooruitgang werd geboekt in het dossier is niet juist. Het stadsbestuur heeft een ontwerper aangewezen, er werd een streefbeeld opgemaakt en er bestaat reeds een voorontwerp. Het ontwerp werd trouwens reeds verschillende keren besproken in de gemeentelijke begeleidingscommissie (GBC).

Volgende stappen dienen nog te worden genomen : finaliseren van het ontwerp, infovergadering voor de bewoners, mobiliteitsplan conform verklaren, startnota voorleggen aan Provinciale Auditcommissie, projectnota conform verklaren, goedkeuring bouwaanvraag.

Rekening houdende met deze stand van zaken, werd het beschikbare krediet verschoven naar

2001. Indien de bovenvermelde werkzaamheden voldoende snel vorderen, zal het project in de loop van 2001 kunnen worden aanbesteed, zo niet zal er opnieuw een krediet worden gereserveerd in de loop van 2002 teneinde de uitvoering van het project mogelijk te maken.

Vraag nr. 38
van 20 november 2000
van de heer CARL DECALUWE

N358 Oudenburg – Heraanleg

Op het fysisch programma dat vorig jaar aan het Vlaams Parlement werd voorgelegd, werd voor het jaar 2000 50 miljoen vastgelegd voor de heraanleg van de Stationstraat in Oudenburg.

Tot op heden is er blijkbaar nog geen vooruitgang in het dossier geboekt.

1. Wat is hiervan de oorzaak ?
2. Worden de middelen verschoven naar het volgende jaar en welke stappen dienen nog te worden genomen om het dossier te kunnen aanbesteden ?
3. Welke termijn wordt vooropgesteld voor de realisatie van het dossier ?

Antwoord

De heraanleg van de N358 in Oudenburg is een gecombineerd dossier, waarbij ook de aanleg van rioeringen ten laste van de stad Oudenburg gepland is.

De onteigeningen zijn in uitvoering, maar er moet nog een bijkomend onteigeningsplan worden opgemaakt ten gevolge van een recente beslissing om ook een fietspad langs dit traject aan te leggen. Het ontwerp wordt opgemaakt door een door het stadsbestuur aangesteld studie-bureau. Dit studie-bureau zal met het ontwerp maar klaar zijn in september 2001.

Om deze redenen is dit project buiten de wil van de administratie Wegen en Verkeer verschoven naar 2002.

Indien het studie-bureau klaar is met het ontwerp en de onteigeningen voldoende ver gevorderd zijn, kan de aanbestedingsprocedure eventueel reeds

eind 2001 worden opgestart. De werken kunnen dus wellicht in de loop van 2002 van start gaan.

Vraag nr. 39
van 20 november 2000
van de heer CARL DECALUWE

N308 Proven – Fietspaden

Op het fysisch programma dat vorig jaar aan het Vlaams Parlement werd voorgelegd, werd voor het jaar 2000 50 miljoen vastgelegd voor de aanleg van fietspaden in Proven.

Tot op heden is er blijkbaar nog geen vooruitgang in het dossier geboekt.

1. Wat is hiervan de oorzaak ?
2. Worden de middelen verschoven naar het volgende jaar en welke stappen dienen nog te worden genomen om het dossier te kunnen aanbesteden ?
3. Welke termijn wordt vooropgesteld voor de realisatie van het dossier ?

Antwoord

Dat er tot op heden nog geen vooruitgang werd geboekt in dit dossier is niet juist. Het onteigeningsplan werd op 18 februari 2000 voor de raming van de onteigeningskosten doorgestuurd aan het Aankoopcomité. De raming werd door het Aankoopcomité op 25 oktober 2000 aan de afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen doorgestuurd. De procedure voor de uitvaardiging van het ministerieel onteigeningsbesluit is opgestart.

De uitvoeringsplannen en het bestek zijn klaar voor aanbesteding. Afhankelijk van de verordening van de onteigeningsprocedure kan het project allicht medio 2001 worden aanbesteed.

Vraag nr. 40
van 20 november 2000
van de heer CARL DECALUWE

Ring Brugge – Fietspaden

Op het fysisch programma dat vorig jaar aan het Vlaams Parlement werd voorgelegd, werd voor het jaar 2000 30 miljoen vastgelegd voor aanleg van

fietspaden op de ring rond Brugge (tussen de Scheepdalebrug – N50).

Tot op heden is er blijkbaar nog geen vooruitgang in het dossier geboekt.

1. Wat is hiervan de oorzaak ?
2. Worden de middelen verschoven naar het volgende jaar en welke stappen dienen nog te worden genomen om het dossier te kunnen aanbesteden ?
3. Welke termijn wordt vooropgesteld voor de realisatie van het dossier ?

Antwoord

De kredieten werden hernomen op het meerjarenprogramma 2001-2003 voor het jaar 2001. Momenteel is men gestart met de opmaak van de uitvoeringsplannen.

Afhankelijk van de vordering van de opmaak van de plannen en de bespreking van het dossier binnen de Provinciale Auditcommissie, is de aanbesteding van deze fietspaden in de loop van 2001 wellicht haalbaar.

Vraag nr. 41 van 20 november 2000 van de heer CARL DECALUWE

Ring Kortrijk – Heraanleg kruispunt

Op het fysisch programma dat vorig jaar aan het Vlaams Parlement werd voorgelegd, werd voor het jaar 2000 15 miljoen vastgelegd voor de heraanleg van een kruispunt op de ring rond Kortrijk (tussen km 0 en km 4,608).

Tot op heden is er blijkbaar nog geen vooruitgang in het dossier geboekt.

1. Wat is hiervan de oorzaak ?
2. Worden de middelen verschoven naar het volgende jaar en welke stappen dienen nog te worden genomen om het dossier te kunnen aanbesteden ?
3. Welke termijn wordt vooropgesteld voor de realisatie van het dossier ?

Antwoord

Het fysisch programma waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, is blijkbaar het indicatief meerjarenprogramma 2000-2002.

Op het investeringsprogramma van de administratie Wegen en Verkeer (AWV) 2000, door mij goedgekeurd op 4 mei 2000, werd dan ook 15 miljoen frank ingeschreven op het effectief programma voor de aanleg van de rotonde op het kruispunt Panorama.

Dat er tot op heden nog geen vooruitgang werd geboekt in het dossier is niet juist. Het aanbestedingsdossier is inmiddels afgewerkt.

In het meerjarenprogramma 2001-2003 werd er voor de heraanleg van dit kruispunt opnieuw 15 miljoen frank uitgetrokken. Het is de bedoeling om deze werken in de loop van 2001 aan te besteden voorzover het voorgestelde ontwerp wordt goedgekeurd door de Provinciale Auditcommissie.

Vraag nr. 42 van 20 november 2000 van de heer CARL DECALUWE

N36 Izegem – Heraanleg kruispunt

Op het fysisch programma dat vorig jaar aan het Vlaams Parlement werd voorgelegd, werd voor het jaar 2000 15 miljoen vastgelegd voor de heraanleg van het kruispunt Meensesteenweg – Vandenboogaerdelaan in Rumbeke.

Tot op heden is er blijkbaar nog geen vooruitgang in het dossier geboekt.

1. Wat is hiervan de oorzaak ?
2. Worden de middelen verschoven naar het volgende jaar en welke stappen dienen nog te worden genomen om het dossier te kunnen aanbesteden ?
3. Welke termijn wordt vooropgesteld voor de realisatie van het dossier ?

Antwoord

Het fysisch programma waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, is blijkbaar het indicatief meerjarenprogramma 2000-2002. Het

kruispunt ligt niet in Rumbeke, deelgemeente van Roeselare, maar wel in Izegem.

Op het investeringsprogramma van de administratie Wegen en Verkeer (AWV) 2000, door mij goedgekeurd op 4 mei 2000, werd dan ook 15 miljoen frank ingeschreven op het reserveprogramma.

Dat er tot op heden nog geen vooruitgang werd geboekt in het dossier is niet juist. Er werd voor het betrokken wegvak een streefbeeld opgemaakt en er bestaat reeds een voorontwerp en een onteigeningsplan. Het ontwerp werd trouwens reeds verschillende keren besproken in de gemeentelijke begeleidingscommissie (GBC). Het ontwerpplan dient te worden gefinaliseerd, waarna de onteigeningsprocedure moet worden opgestart.

De middelen voor de heraanleg van dit kruispunt werden opnieuw opgenomen in het meerjarenprogramma 2001-2003 voor het jaar 2001. Het is de bedoeling om de werken in de loop van 2001 aan te besteden. Een verschuiving naar 2002 kan noodzakelijk zijn indien de onteigeningen niet rond gegaan in de loop van 2001.

Vraag nr. 43
van 22 november 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Zonne-energie – Sensibiliseringsacties

Zonne-energie zal op langere termijn zorgen voor een duurzame energievoorziening. Momenteel is de introductie afhankelijk van impulsen vanuit de overheid, zoals de geldende subsidieregeling, maar ook van de sensibilisering.

Vanaf 2000 werd de maximale steun voor fotovoltaïsche zonnepanelen (PV) opgetrokken tot 75 % van de subsidieerbare kosten. Hiervan wordt 50 % bijgedragen door de Vlaamse overheid en 25 % door de elektriciteitsproducenten Electrabel en SPE (Samenwerkende Vennootschap voor Productie van Elektriciteit). Heel wat gemeenten voorzien in een bijkomende subsidiëring. De ingediende subsidieprojecten worden tweemaal per jaar beoordeeld. De eerste schijf moest worden ingediend bij de afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie vóór 30 april, en de tweede vóór 31 oktober.

Ik stel vast dat de elektriciteitsproducenten een sensibiliseringscampagne voeren en dat zij aan gemeenten die bijkomend subsidiëren het aanbod doen om deze campagne gezamenlijk te voeren. Het Vlaams Gewest wordt hierbij blijkbaar niet be-

trokken, dat vernam ik althans van een betrokken schepen. Nochtans zou een gezamenlijke informatieverstrekking aan de mogelijk geïnteresseerden een duidelijker beeld geven van alle subsidiëringmogelijkheden en nog meer overtuigingskracht hebben.

1. Hoeveel subsidiedossiers voor PV-installaties werden er reeds ingediend en aanvaard/verworpen? Voor welk bedrag (opsplitsing per provincie)?
2. Waarom werkt het Vlaams Gewest bij een sensibiliseringsactie niet samen met andere betrokken partners?
3. Welke sensibiliserende acties wil het Vlaams Gewest zelf doen?

Antwoord

Sinds het in werking treden van de reglementering voor de subsidiëring van PV-installaties (1998) werden er 212 dossiers goedgekeurd. Er werden vijf dossiers volledig verworpen.

Het totaal toegekende subsidiebedrag bedraagt 42.707.729 frank.

De opdeling per provincie ziet er als volgt uit (fr.) :

Antwerpen	5.769.317
Limburg	8.653.958
Oost-Vlaanderen	9.154.267
West-Vlaanderen	7.232.057
Vlaams-Brabant	11.898.130

Inzake sensibiliseringsacties wordt zeer nauw samengewerkt met andere betrokken partners.

De informatiebrochure (75 % subsidie voor fotovoltaïsche zonnepanelen) wordt opgemaakt in nauwe samenwerking met de elektriciteitsproducenten.

Deze brochure wordt op ruime schaal (10.000 exemplaren) verspreid, onder meer naar bibliotheken en gemeentebesturen.

In februari 2000 werd via advertentieruimte in weekbladen ruime bekendheid gegeven aan de subsidieregeling.

In de brochure worden de gemeenten opgenomen die extra steun geven voor de plaatsing van fotovoltaïsche zonnepanelen.

Het Vlaams Gewest is aanwezig op de belangrijkste bouw- en verbouwbeurzen in Vlaanderen. Op de beursstand van de afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie wordt tevens specifieke aandacht besteed aan fotovoltaïsche zonnepanelen en aan de subsidiereglementering.

Vanuit de begroting Energie wordt jaarlijks een subsidiebedrag van 7 miljoen frank toegekend aan de VZW ODE Vlaanderen (*Organisatie voor Duurzame Energie Vlaanderen – red.*). Deze VZW heeft als doelstelling het gebruik van duurzame energie te bevorderen en fungeert als centrale informatiezender rond hernieuwbare energie. Het jaarprogramma van de VZW ODE Vlaanderen besteedt ieder jaar ruime aandacht aan sensibiliseringsacties rond fotovoltaïsche zonnepanelen.

Vraag nr. 44
van 22 november 2000
van de heer JACKY MAES

Spinoladijk Oostende – Toestand

Begin januari 2000 heb ik tijdens een plaatsbezoek moeten vaststellen dat de draadpaalafsluitingen rond de duinen aan de Spinoladijk in Oostende overduidelijk aan herstelling toe zijn. Slecht onderhoud en vandalisme hebben ervoor gezorgd dat de afsluiting op verschillende plaatsen is onderbroken. Ook de afsluiting met betonpalen in de omgeving van de gebouwen die door de marinekadetten worden gebruikt, moet worden hersteld.

De flora in dit beschermd gebied heeft dan ook erg te lijden onder de aanwezigheid van al degenen die zich door de openingen een toegang tot het gebied verschaffen.

Door opeenvolgende stormen zijn zowel de Halve Maandijk als de Spinoladijk ernstig beschadigd. Niet alleen is het voegwerk op vele plaatsen losgekomen, er werden ook steenblokken en plaveistenen weggeslagen. Het betonnen stormmuurtje op de Spinoladijk is op twee plaatsen over een betrekkelijk grote afstand onderbroken. Deze openingen zorgen voor veel zandoverlast op de Spinoladijk. Aan de stad Oostende moet telkens worden gevraagd om het zand te laten wegnemen. Bij volgende stormen zouden de duinen achter de Spinoladijk dan ook ernstig beschadigd kunnen worden.

Ik heb dit toen aan de afdeling Waterwegen Kust gesignaleerd. Maar vandaag, tien maanden later, stel ik vast dat er nog geen maatregelen werden genomen en dat de situatie nog is verergerd, waar-

door de veiligheid van de burgers en de bescherming van de natuur in het gedrang komen.

1. Is de minister op de hoogte van de slechte toestand aan en in de omgeving van de Spinoladijk ?
2. Welke maatregelen neemt hij om de veiligheid van de burgers en de bescherming van de natuur opnieuw te kunnen garanderen ?

Antwoord

1. De problemen waar de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar verwijst, zijn mij bekend. Om ze te verhelpen, heb ik de nodige beveiligingswerken ingeschreven op het fysisch programma 2000.
2. De eerste fase van de versterkingswerken aan de Spinoladijk werd aanbesteed op 28 september 2000. Deze werken zullen bestaan uit cementinjecties onder de zeedijkbekleding.

Om het hoofd te bieden aan de onmiddellijke dreiging die door de schade aan de dijk was ontstaan na de voorjaarsstormen, werden reeds eerder dit jaar de meest dringende beveiligingswerken uitgevoerd.

De hierboven genoemde cementinjecties zullen, afhankelijk van de weersomstandigheden, in de loop van januari 2001 starten.

Vraag nr. 45
van 22 november 2000
van de heer CARL DECALUWE

Sponsoring De Lijn – Basketbalclub Oostende

In het gecoördineerde antwoord op mijn schriftelijke vraag over reclame en sponsoring door Vlaamse openbare instellingen werd vermeld dat De Lijn en haar dochterbedrijf NV Streep ruilakkoorden aangaan, en daarvan werd meteen een overzicht gegeven (*vraag nr. 81 van 18 mei 2000 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 6 oktober 2000, blz. 108 – red.*).

De Basketbalclub Oostende wordt hierin niet vermeld. Nochtans meen ik te weten dat er een overeenkomst bestaat met de NV Streep voor een bedrag van 5 miljoen frank.

1. Wanneer werd een dergelijke overeenkomst met Basketbalclub Oostende afgesloten en wat waren de modaliteiten ?
2. Wat is de opbrengst – en dit jaarlijks – sinds er een overeenkomst bestaat ?
3. Aan welke criteria moeten sportclubs voldoen om, net zoals Basketbalclub Oostende, aan bod te komen ?
4. Wat is de motivatie voor het afsluiten van een dergelijke overeenkomst ?

Antwoord

1. De ruilovereenkomst werd op 1 juli 1999 afgesloten voor het seizoen 1999-2000. Het gaat om een overeenkomst van mediaruil voor reclame op de voertuigen van de Vlaamse Vervoermaatschappij, met als doel de aanbreng van nieuwe commerciële klanten.

Het gaat met andere woorden niet om een sponsoring.

2. Basketbalclub Oostende heeft voor het seizoen 1999-2000 de nodige reclame opgebracht. Behalve de aanbreng van nieuwe klanten bestond de inbreng van Basketbalclub Oostende voor de NV Streep in :
 - reclame met de vermelding "De Kusttram" op de voorzijde van de spelersshirts ;
 - 51 multivisionpanelen rond het terrein ;
 - 10 business seats.
3. De ruilovereenkomst met Basketbalclub Oostende past in de jaarlijks door de Vlaamse Vervoermaatschappij gevoerde Kusttramactie.
4. Het sluiten van een dergelijke overeenkomst wordt gemotiveerd door de aanbreng van nieuwe klanten voor de NV Streep.

Het is een ideale mogelijkheid voor de NV Streep om haar public relations te verzorgen.

Vraag nr. 46 van 22 november 2000 van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Mobiliteitsplannen – Arrondissement Antwerpen

Het is de bedoeling dat binnen afzienbare tijd elke gemeente over een goedgekeurd mobiliteitsplan beschikt. Op die manier kan een gemeentebestuur aantonen hoe het in de toekomst de gemeente op mobiliteitsvlak wil sturen.

Dit plan dient door het Vlaams Gewest te worden goedgekeurd en het is zeer belangrijk voor het toekennen van subsidies.

1. Wat is de stand van zaken voor het arrondissement Antwerpen : welke gemeenten beschikken over een goedgekeurd mobiliteitsplan, welke gemeenten hebben reeds een ontwerp in voorbereiding en welke gemeenten moeten nog starten met de opmaak van een mobiliteitsplan ?
2. Worden er initiatieven genomen om de opmaak van een mobiliteitsplan meer te steunen vanuit het Vlaams Gewest ?

Antwoord

1. Hierbij de stand van zaken van het mobiliteitsplanningsproces voor het arrondissement Antwerpen op 1 december 2000 :
 - Aartselaar : conform verklaard beleidsplan
 - Antwerpen : conform verklaarde oriëntatienota en gestart met opmaak synthesesnota
 - Boechout : heeft nog geen moederconvenant ondertekend
 - Boom : conform verklaard beleidsplan
 - Borsbeek : conform verklaarde oriëntatienota en gestart met opmaak synthesesnota
 - Brasschaat : conform verklaarde oriëntatienota en gestart met opmaak synthesesnota
 - Brecht : conform verklaard beleidsplan

- Edegem : conform verklaarde oriëntatienota en gestart met opmaak synthesesnota
 - Essen : conform verklaard beleidsplan
 - Hemiksem : conform verklaard beleidsplan
 - Hove : heeft nog geen moederconvenant ondertekend
 - Kalmthout : conform verklaarde oriëntatienota en synthesesnota ; gestart met opmaak beleidsplan
 - Kapellen : heeft moederconvenant ondertekend, planningsproces nog op te starten
 - Kontich : conform verklaarde oriëntatienota en gestart met opmaak synthesesnota
 - Lint : conform verklaarde oriëntatienota en gestart met opmaak synthesesnota
 - Malle : conform verklaard beleidsplan
 - Mortsel : conform verklaarde oriëntatienota en gestart met opmaak synthesesnota
 - Niel : conform verklaard beleidsplan
 - Ranst : conform verklaarde oriëntatienota en gestart met opmaak synthesesnota
 - Rumst : conform verklaard beleidsplan
 - Schelle : conform verklaard beleidsplan
 - Schilde : conform verklaarde oriëntatienota en gestart met opmaak synthesesnota
 - Schoten : conform verklaarde oriëntatienota en gestart met opmaak synthesesnota
 - Stabroek : conform verklaarde oriëntatienota en gestart met opmaak synthesesnota
 - Wijnegem : conform verklaarde oriëntatienota en gestart met opmaak synthesesnota
 - Wommelgem : conform verklaarde oriëntatienota en gestart met opmaak synthesesnota
 - Wuustwezel : conform verklaarde oriëntatienota en gestart met opmaak synthesesnota
 - Zandhoven : conform verklaarde oriëntatienota en gestart met opmaak synthesesnota
 - Zoersel : conform verklaarde oriëntatienota en gestart met opmaak synthesesnota
 - Zwijndrecht : conform verklaard beleidsplan
2. Initiatieven ter ondersteuning van de opmaak van het mobiliteitsplan
- De administratie Wegen en Verkeer (AWV) stelt momenteel een tiental ambtenaren (niveau A1) voltijds te werk als mobiliteitsbegeleiders ten behoeve van de steden en gemeenten voor het begeleiden van het planningsproces. Enkele aanwervingen zijn nog in het verschiet.
 - Mits de gemeente een planningsbijakke heeft ondertekend, subsidieert het Vlaams Gewest de opmaak van een mobiliteitsplan voor tweederde, voorzover het bedrag het plafond van 6,7 miljoen frank niet overschrijdt.
 - De administratie heeft in samenwerking met Kluwer een driedelig mobiliteitshandboek uit, dat meermaals per jaar wordt bijgewerkt en dat (in 1 of meerdere exemplaren) gratis aan alle gemeentebesturen wordt bezorgd. Hierin wordt de volledige opmaak van een mobiliteitsplan in al zijn facetten uiteengezet. Daarnaast wordt er ook maandelijks een mobiliteitsbrief opgemaakt met recente info, die aan 11.000 geïnteresseerden wordt verstuurd.
 - De Vlaamse Stichting Verkeerskunde (VSV) organiseerde dit jaar voor de derde maal een tiendaagse opleiding "mobiliteitsplannen leren maken". Daarnaast verzorgt de VSV jaarlijks meerdere studiedagen en avonden rond het mobiliteitsplanningsproces.

Vraag nr. 47
van 22 november 2000
van de heer DIRK HOLEMANS

Remise De Lijn Gent – Vestigingsplaats

Uit de voorstelling door De Lijn van haar investeringsprogramma 2002-2004 in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie op 9 november jongstleden bleek onder meer dat de geplande nieuwe remise en werkplaats in Gent een groot budget vereist. Concreet gaat het om 165 miljoen voor de aankoop van gronden (Wissenhage) in 2001 en een budget van 1,25 miljard voor de realisatie in de periode 2002-2004.

Wissenhage was niet de eerste keuze van De Lijn. De Vlaamse Vervoermaatschappij opteerde eerder voor Wondelgem, maar werd hierin door de stad Gent niet gevolgd.

1. Brengt de realisatie van de remise en werkplaats in Wissenhage meerkosten met zich mee ten opzichte van de door De Lijn geprefereerde vestiging in Wondelgem, zowel voor aankoop van de gronden als voor de realisatie zelf?
2. Biedt de vestigingsplaats in Wissenhage voldoende uitbreidingsmogelijkheden voor de toekomst, gelet op het feit dat het hier om een relatief ingesloten terrein gaat?

Antwoord

1. In samenwerking met de stadsdiensten werden in de afgelopen jaren een vijftiental locaties onderzocht voor de bouw van een nieuwe stelplaats. Het betrof onder andere het Rabotstation, ACEC aan Dok-Noord, onder de E17 in Gentbrugge, de Oefenpleinstraat, de Heymanslaan, de Zwijnaardsesteenweg, de omgeving van Flanders Expo, Wondelgem-Industrieweg.

Uiteindelijk bood geen van deze locaties een haalbaar alternatief en bleef enkel een bouw in Wissenhage over als oplossing waaraan ook de stad Gent en de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) hun instemming konden verlenen.

Het terrein in Wissenhage is dicht bij de exploitatie gelegen. Voor de ontsluiting van het terrein moet weliswaar in samenwerking met de stad Gent een brug over de Nieuwe Vaart worden gebouwd, maar deze aanvullende investering moet kunnen worden teruggewonnen door minder verloren kilometers.

De aankooprijzen van de gronden in Wondelgem en in Wissenhage zijn volgens de raming van De Lijn vergelijkbaar. Een bouw in Wissenhage betekent geen extra kosten. Het terrein in Wissenhage is echter groter, maar dit biedt dan ook meer mogelijkheden voor een capaciteitsuitbreiding.

2. Uit een voorstudie blijkt dat de stelplaatscapaciteit bij volledige benutting van het terrein kan worden opgevoerd tot 152 standaardbussen, plus 175 gelede bussen, plus 60 gelede trams. Er blijft dan nog voldoende ruimte over voor het

onderbrengen van de overige functies (werkplaatsen, magazijnen, oefen- en testcircuit, ...).

De exacte omvang, bouw en uitrusting van de gebouwen en faciliteiten zullen uiteraard het voorwerp zijn van een later uit te schrijven studieopdracht.

Voor een visie over een lange termijn van vijftig jaar biedt het terrein in Wissenhage voldoende uitbreidingsmogelijkheden.

Vraag nr. 48 van 22 november 2000 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

65+-kaart De Lijn – Aanvraagkosten

Personen die hun 65+-kaart voor gratis openbaar vervoer niet ontvingen en na verloop van tijd de dienst Abonnementen van De Lijn aanschrijven, krijgen als antwoord dat ze 330 frank dienen te betalen omdat enkel de eerste maand na de startdatum van het gratis openbaar vervoer voor 65-plussers een nieuwe kaart gratis wordt opgestuurd.

Dit lijkt mij een eigenaardige handelwijze.

Welke redenering ligt daaraan ten grondslag?

Antwoord

De 65+-kaarten worden met de post verzonden rond de twintigste van de maand die voorafgaat aan de maand van de aanvang van de geldigheid. Hierdoor heeft iedere 65-plusser ongeveer zes weken om te reageren als de 65+-kaart hem niet bereikt en om een nieuwe kaart aan te vragen.

Aan de aanvangsdata in de verschillende gemeenten is uitgebreid aandacht besteed in de geschreven en gesproken pers. De gemeentebesturen werden door De Lijn ook aangespoord om de aanvangsdata en praktische informatie over de 65+-kaart te verspreiden via de gemeentelijke infokanalen. Anderzijds werd ook vastgesteld dat de mond-aan-mondreclame bij de invoering van de 65+-kaart voor snelle reacties heeft gezorgd bij de 65-plussers die hun kaart niet tijdig ontvingen.

Om te vermijden dat een alternatief circuit van 65+-kaarten (met een waarde van 32.055 fr.) zou ontstaan, werd beslist om na de eerste maand 330 frank kosten aan te rekenen voor het afleveren van vervangkaarten. Als de 65-plusser geen kaart ont-

vangen heeft en zijn naam voorkomt op de adreslijst van de gemeente, kan hij/zij tot één maand na de aanvangsdatum *gratis* een nieuwe kaart aanvragen aan de dienst Abonnementen van de Vlaamse Vervoermaatschappij. Pas na de tweede maand van de geldigheid van de kaart wordt 330 frank aangerekend voor een vervangkaart, wat een zeer kleine vergoeding is voor de aanmaak van een nieuwe 65+-kaart, die een gratis vervoerbewijs is voor het gehele net van de Vlaamse Vervoermaatschappij en die geldig is tot 31 december 2002.

Vraag nr. 56
van 1 december 2000
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Luchthaven Deurne – Kritiek Rekenhof

Het Rekenhof stelt dat de Vlaamse regionale luchthavens Deurne en Oostende nooit rendabel zijn geweest. De exploitatietekorten zouden jaarlijks toenemen.

Naarmate de definitieve beslissing tot verlenging van de startbaan van Deurne wordt uitgesteld, zal volgens het Rekenhof de financiële leefbaarheid van de Luchthaven Deurne verder afnemen (*Boek van het Rekenhof 2000, blz. 442-454 – red.*).

Tegen de adviezen in van de twee "consultanten" die de Vlaamse regering raadpleegde, besliste de regering dat de startbaan niet zou worden verlengd. Een ondertunneling van de Krijgsbaan blijft voor de Vlaamse regering wel mogelijk.

Welke maatregelen neemt de minister vice-president naar aanleiding van de opmerkingen van het Rekenhof, teneinde de financiële leefbaarheid van de Luchthaven Deurne te verzekeren ?

Antwoord

De Vlaamse regering is zich goed bewust van het feit dat de luchthaven van Antwerpen niet kan voortbestaan zonder verdere overheidssteun. Dit is trouwens voor de meeste regionale luchthavens het geval, zowel in België als in de andere Europese landen.

In de beslissing van 3 maart 2000 heeft de Vlaamse regering ingestemd met het behoud gedurende de eerstvolgende vijf jaar van een dotatie voor de werking (personeels- en werkingskosten en aankopen van roerende goederen) en voor de instand-

houding en modernisering van de huidige infrastructuur. Deze dotatie bedraagt 587 miljoen frank, gespreid over vijf jaar.

Daarnaast is het de bedoeling dat de aan te stellen manager de nodige maatregelen neemt om de financiële situatie van de luchthavens te verbeteren.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
 VAN WELZIJN, GEZONDHEID
 EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 16
van 14 november 2000
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Adoptiedossiers – Beheer

De dossiers van de gerealiseerde adopties worden op dit moment bijgehouden door de adoptiebureaus. Adoptiebureaus houden deze dossiers wellicht slechts gedurende een aantal jaren bij. Bovendien verdwijnen adoptiebureaus ook al eens (overlijden, stopzetting van de activiteit, verlies erkenning, ...).

Het behoud van de adoptiedossiers is voor de geadopteerden nochtans van groot belang.

1. Wat gebeurt er met de adoptiedossiers indien een adoptiebureau ophoudt te bestaan ?
2. Hoe lang houden adoptiebureaus de adoptiedossiers bij ? Wat gebeurt er nadien met deze dossiers ?
3. Is het aanvaardbaar dat een adoptiebureau dat verdwijnt, zijn dossiers bezorgt aan een ander adoptiebureau ?
4. Hoe weet een geadopteerde die geadopteerd is via een bureau dat inmiddels is verdwenen, waar zijn adoptiedossier is terechtgekomen ?
5. Is het niet aangewezen dat adoptiedossiers worden bijgehouden door de toezichhoudende overheid ?

6. Heeft een adoptiebureau het recht om aan een geadopteerde de inzage in zijn adoptiedossier te weigeren ?
7. Is de machtspositie van een adoptiebureau dat een dossier over een geadopteerde bezit aanvaardbaar, zeker wanneer dit adoptiebureau nog andere activiteiten van nazorg ontwikkelt ?

Antwoord

1. Indien een erkende adoptiedienst ophoudt te bestaan (of indien de erkenning wordt ingetrokken), dienen alle dossiers (lopende en afgehandelde) te worden bezorgd aan Kind en Gezin. Artikel 33, § 4 van het besluit van de Vlaamse regering inzake interlandelijke adoptie van 20 oktober 1998 vermeldt dat *het volledige gezinsdossier wordt bewaard door de adoptiedienst. Bij opheffing of intrekking van de erkenning van de adoptiedienst worden de afgehandelde dossiers en de nog in behandeling zijnde dossiers overgedragen aan de Vlaamse Centrale Autoriteit.*

2. Artikel 28, § 3 van het besluit van de Vlaamse regering inzake interlandelijke adoptie van 20 oktober 1998 vermeldt : *de adoptiedienst registreert en bewaart de adoptiedossiers volgens de richtlijnen van de Vlaamse Centrale Autoriteit.*

Kind en Gezin stelt als richtlijn dat alle adoptiedossiers vijftig jaar dienen te worden bewaard. Indien gedurende deze termijn niets met het dossier gebeurde, kan na het verlopen van de termijn het dossier worden verwijderd uit het archief.

3. Het is niet aanvaardbaar dat een adoptiebureau dat verdwijnt zijn adoptiedossiers zomaar bezorgt aan een ander adoptiebureau.

Artikel 33, § 3 van het besluit van de Vlaamse regering inzake interlandelijke adoptie van 20 oktober 1998 vermeldt : *geen dossier of elementen uit het dossier kan zonder toestemming van de betrokkene(n) worden overgedragen of meegedeeld aan een andere adoptiedienst of hulpverlenende instantie. In § 4 staat : de adoptiedienst beschikt over een schriftelijke regeling voor de in behandeling zijnde dossiers en wachtlijsten bij opheffing van de adoptiedienst.*

Indien twee erkende adoptiediensten waarvan er één stopt een akkoord sluiten dat, met de toestemming van de betrokkenen, de nog in behandeling zijnde dossiers aan de andere adop-

tiedienst worden overgedragen, kan Kind en Gezin hiervoor de toestemming verlenen en is het wel aanvaardbaar.

4. Artikel 33, § 4 van het besluit van de Vlaamse regering inzake interlandelijke adoptie van 20 oktober 1998 vermeldt dat *het volledige gezinsdossier wordt bewaard door de adoptiedienst.*

Bij opheffing of intrekking van de erkenning van de adoptiedienst worden de afgehandelde dossiers en de nog in behandeling zijnde dossiers overgedragen aan de Vlaamse Centrale Autoriteit. Geadopteerden die via een adoptiebureau werden geadopteerd dat inmiddels verdwenen is, kunnen in principe steeds een beroep doen op de Centrale Autoriteit.

Uiteraard dateren de meeste adopties van vóór het decreet houdende de erkenning van adoptiediensten van 3 mei 1989. Ook werden sommige adopties uitgevoerd door niet-erkende instanties. Deze dossiers zijn niet altijd terug te vinden. Een recentelijk opgestart project "zoekregister" van Gewenst Kind kan eventueel helpen met het zoeken naar gegevens.

Hier willen we wel vermelden dat het adoptievonnissen steeds wordt ingeschreven in de geboortekarte van het kind en wordt bewaard op de rechtbank van eerste aanleg.

5. Zolang de adoptiediensten beschikken over een erkenning is het wenselijk dat zij de dossiers bewaren met het oog op nazorg en begeleiding van adoptiegezinnen en jongeren. Wanneer bijvoorbeeld rootsvragen zich aandienen, is het aangewezen dat de adoptiedienst die het adoptiekind in het gezin plaatste, de begeleiding van deze zoekvragen op zich neemt.

Wel moet een sluitende registratie worden gerealiseerd op het niveau van de gemeenschappen met betrekking tot de gerealiseerde adopties (project "zoekregister"). Op dit ogenblik slaat de registratie enkel op de adopties gerealiseerd via erkende adoptiediensten.

6. Overeenkomstig de wet van 8 december 1992 op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer heeft iedereen toegang tot de persoonsgegevens die op hem betrekking hebben.

Een adoptiedienst kan een geadopteerde dus geen inzage in zijn adoptiedossier weigeren. Artikel 33, § 1 van het besluit van de Vlaamse regering bepaalt dat de dossiers toegankelijk zijn

via de leidinggevende persoon van de adoptiedienst.

7. Alle activiteiten van een erkende adoptiedienst staan onder toezicht van de Centrale Autoriteit (afdeling 5 van het regeringsbesluit).

Aangezien alle geadopteerden recht hebben op inzage in hun dossier (in zoverre dit nog bestaat), kan er niet echt sprake zijn van een machtspositie. In gevallen waar zich dit wel voordoet en hier misbruik wordt van gemaakt, is het de taak van de Centrale Autoriteit om in te grijpen.

**Vraag nr. 17
van 14 november 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Regelgeving – Inwerkingtreding en publicatiedatum

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken
en Energie

Vraag nr. 32

van 14 november 2000

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 887

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

**Vraag nr. 18
van 20 november 2000
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

Diensten voor pleegzorg – Samenwerking

Geregeld wordt in de media het gebrek aan kandidaat-gezinnen bij de diensten voor pleegzorg aangeklaagd. Aangezien pleegzorg een belangrijke en waardevolle opvang is, dient dergelijk gebrek ernstig te worden genomen.

Het is dan ook zeer vreemd en zelfs verontrustend te moeten horen dat het anderzijds lang kan duren vooraleer bepaalde geselecteerde gezinnen een

kind krijgen toegewezen door het ontbreken van aanbod van pleegkinderen bij die diensten, terwijl een andere dienst een kind niet geplaatst krijgt bij gebrek aan een geschikt pleegzorggezin.

Hieruit moet worden geconcludeerd dat er weinig samenwerking is tussen de verschillende diensten voor pleegzorg.

Een ander zeer nefast gevolg daarvan is dat kinderen soms worden geplaatst in een totaal andere regio dan waar ze wonen.

1. Zijn deze problemen de minister bekend ?
2. Hoe verantwoordt men het gebrek aan samenwerking en het belang van het kind in pleegplaatsingen ?
3. Is het niet gewenst diensten voor pleegzorg met elkaar te laten samenwerken (een soort poolvorming) om zo bovenvermelde toestanden te voorkomen ?
4. Is het niet in het belang van een goede matching van kind en pleeggezin dat diensten voor pleegzorg samenwerken, zodat een kind kan worden geplaatst in het pleeggezin dat het best beantwoordt aan de noden van het kind ?

Antwoord

1. De opgegeven voorbeelden van nefaste gevolgen van het veronderstelde gebrek aan samenwerking tussen de diensten voor pleegzorg zijn niet bekend als problemen die een structurele bedreiging vormen voor de belangen van het cliënteel van de pleegzorg.

Ze zijn evenwel herkenbaar, maar moeten worden genuanceerd en juist geduid.

2. Samenwerking tussen diensten voor pleegzorg is de laatste jaren meer en meer aan de orde, en dit uit zich in verschillende concrete initiatieven.

Zo bestaat er een poolvorming van pleeggezinnen tussen de diensten in Limburg en Oost-Vlaanderen. Er zijn ook samenwerkingsverbanden op het vlak van de werving, de selectie en de vorming van pleegouders, en in het kader van bijzondere projecten.

Dit neemt niet weg dat er kan worden gezocht naar meer systematische en intensere vormen

van samenwerking uit het oogpunt van de cliënten en van een kwaliteitsvolle hulpverlening.

3. Die samenwerking moet totstandkomen bij de implementatie van de kwaliteitszorg in de diensten voor pleegzorg en via de plaats en het organisatiemodel die de opvang in gezinnen zal krijgen in het kader van de integrale jeugdhulpverlening.

Eén van de belangrijke motieven van de kwaliteitszorg is de responsabilisering van de welzijnsvoorzieningen, en een belangrijk kenmerk van de integrale jeugdhulpverlening zal de continuïteit zijn die zal steunen op een multidisciplinaire diagnostiek en screening en een professionele toewijzing. Mocht nu aan de diensten voor pleegzorg een dictaat tot samenwerking worden gegeven, dan zou dit in schril contrast staan met de beweging, zowel inzake kwaliteitszorg als inzake integrale jeugdhulpverlening, die thans gaande is. Het zou kunnen worden begrepen als een impliciete smet op de professionaliteit van de diensten voor pleegzorg.

Ik ga ervan uit dat die professionaliteit voldoende aanwezig is om een samenwerking te realiseren die de diverse belangen waarmee de diensten worden geconfronteerd, kan dienen.

De idee van poolvorming op regionaal niveau biedt zeker mogelijkheden. Toch zal ook dit instrument incidentele problemen zoals in de voorbeelden niet volledig uitsluiten. Het is niet zo dat een geselecteerd pleeggezin op elk moment kan worden ingezet door om het even welke dienst. Het effectief gebruiken van het aanbod van een pleeggezin, dat bij uitstek een relationeel aanbod is, hangt van meer en andere factoren af dan de criteria waarop de selecties steunen. Het moet "passen" voor en "klikken" tussen het pleeggezin, de minderjarige en zijn/haar gezin.

4. Dit is onderwerp van "matching" : het pleeggezin moet geschikt zijn voor het kind en het kind en zijn/haar natuurlijk milieu moeten geschikt zijn voor het pleeggezin.

In concrete cases wisselen de diensten vragen onderling uit. Precies omdat er zoveel belang wordt gehecht en zorg wordt besteed aan een goede matching, kan het gebeuren dat een pleeggezin lang moet wachten vooraleer het een pleegkind krijgt toegewezen. Er wordt maximaal rekening gehouden met de verwachtingen en de situatie van zowel de cliënten als het

pleeggezin. Sommige pleeggezinnen hebben een zeer specifiek profiel of zeer uitgesproken wensen en/of wonen in een omgeving waar er weinig vraag is. Deze gezinnen hebben dan ook doorgaans een langere "wachttijd".

Dat kinderen in een andere regio worden geplaatst dan waar ze wonen, is uitzonderlijk. Indien dit gebeurt – en daarvoor kunnen goede redenen zijn – dan is dit minstens een gedeelde verantwoordelijkheid van de verwijzende instanties, de jeugdrechtbanken en de comités voor bijzondere jeugdzorg, en de diensten voor pleegzorg.

**Vraag nr. 19
van 20 november 2000
van mevrouw SIMONNE JANSSENS-VANOPPEN**

Opvanggezinnen – Werkings situatie

Opvanggezinnen beschikken ten gevolge van hun statuut van huismoeder nog steeds niet over elementaire sociale rechten.

Recentelijk zijn er een paar positieve wijzigingen gekomen, zoals een hogere onkostenvergoeding, die voor de thans werkende onthaalmoeder een welverdiende beloning is voor haar inzet. Nochtans zijn deze minimale wijzigingen onvoldoende om werkende onthaalmoeders te blijven motiveren, laat staan om nieuwe onthaalmoeders aan te trekken.

Voor veel diensten voor opvanggezinnen is het tevens onmogelijk om de erkenningsnorm of het minimumaantal aangesloten opvanggezinnen, maar soms ook het aantal plaatsingsdagen waarvoor zij erkend zijn, te bereiken.

1. Is de minister op de hoogte van de structurele probleemsituatie waarin de onthaalmoeders en de diensten voor opvanggezinnen zich momenteel bevinden ?
2. Heeft de minister overwogen om de sancties voor het niet-bereiken van de erkenningsnormen zoals die zijn opgenomen in artikel 22 van het betrokken besluit tijdelijk op te schorten, in afwachting dat er een aanvaardbaar alternatief wordt geboden aan onthaalmoeders inzake sociale bescherming en inkomenszekerheid ?
3. Omdat de sector van de diensten voor opvanggezinnen werd (en wordt) geconfronteerd met de moeilijkheid nieuwe opvanggezinnen te re-

kruteren, heeft de minister in januari 2000 een werkgroep geïnstalleerd om na te gaan of en hoe de werkingssituatie van deze opvanggezinnen kan worden verbeterd.

Wat zijn de concrete bevindingen van deze werkgroep tot nu toe ?

Is er een planning opgezet om concrete maatregelen te nemen om tegemoet te komen aan de reële noden en behoeften van deze doelgroep ?

Antwoord

1. De structurele probleemsituatie waarin opvanggezinnen en de diensten voor opvanggezinnen zich momenteel bevinden, is mij zeker bekend.

Niet alleen is het momenteel moeilijk nieuwe opvanggezinnen aan te werven, ook het behouden van al werkende opvanggezinnen is geen sinecure. Dit heeft zeker te maken met de werkingssituatie van de opvanggezinnen, maar ook met de gunstige conjunctuur die we momenteel kennen. Bovendien is het zo dat de opvanggezinnen in Vlaanderen al een heel groot aandeel hebben in het formele opvangcircuit.

De combinatie van deze factoren maakt een oplossing voor de structurele problematiek niet makkelijk.

2. In die context overweeg ik momenteel inderdaad of en hoe ik een ondersteunende maatregel kan nemen ten opzichte van de diensten voor opvanggezinnen.

De normen die gelden in het besluit van de Vlaamse regering van 24 juni 1997 met betrekking tot het minimumaantal vereiste opvanggezinnen zijn erkenningsnormen. Daar kan dus niet zomaar van worden afgeweken. Ik denk ook dat het verlagen van het vereiste aantal opvanggezinnen op basis van de personeelsbezetting bij een dienst niet aangewezen is. De verhouding tussen het aantal opvanggezinnen dat een dienst telt en de personeelsfractie die wordt toegekend om dit opvanggezinnen te begeleiden, is werkbaar : per zeven opvanggezinnen wordt voorzien in een eenvierde-functie dienstverantwoordelijke.

Ik overweeg wel, ik overleg daarover momenteel met Kind en Gezin, om het sanctioneren van het tijdelijk niet halen van het minimaal aantal opvanggezinnen te bevriezen. Met een

dergelijke maatregel raak ik niet aan de erkenningsnorm ten gronde die, ik herhaal het, volgens mij werkbaar is. Een bevrozing betekent wel dat in het licht van de huidige structurele noden tijdelijk ademruimte voor de diensten wordt gecreëerd. Ademruimte die een overgangperiode moet overbruggen, met name tot op het moment dat er concrete maatregelen zijn die de werkingssituatie van de opvanggezinnen zelf verbeteren.

3. De werkgroep die naging of en hoe de werkingssituatie van de opvanggezinnen kan worden verbeterd, heeft zijn werkzaamheden beëindigd. De besluiten van de werkgroep zijn tweeledig.

Op korte termijn werden volgende acties voorgesteld :

1. een aangepaste onkostenvergoeding per dag, die rekening houdt met de werkduur en de effectieve aanwezigheid per kind ;
2. de onkostenvergoeding per halve dag en per derde dag moet in overeenstemming worden gebracht met de werkelijke kostprijs ;
3. de kortetermijnkeuzes mogen de definitieve maatregelen niet in de weg staan. De zogeheten lange termijn moet ook meteen worden aangevat ;
4. de principes onder 1 en 2 gelden ook bij de langetermijnregeling.

Op lange termijn :

1. de verschillende voorstellen en wetgevende initiatieven voor een "statuut" lopen niet altijd parallel. De consequenties op budgettaire vlak, op het gebied van de sociale zekerheid, op het arbeidsrechtelijk vlak moeten ten gronde worden uitgediept binnen een forum dat draagkracht, competentie en impact heeft ;
2. een oplossing ten gronde moet er spoedig komen, waarbij sommigen vragen naar een regeling met terugwerkende kracht ;
3. de werkgroep neigt niet naar één statuut, bijvoorbeeld ofwel een bediendenstatuut ofwel een semi-agoraal statuut. De werkgroep stelt wel dat een snelle uitwerking van een regeling nodig is ;

4. het advies van de werkgroep gaat ten slotte niet in de richting van één verplicht statuut voor elke opvangouder. De opening naar een werknemersstatuut moet ook mogelijk zijn voor de huidige particuliere opvanggezinnen. Dit spoor moet eveneens worden onderzocht.

Het is, ik heb dat al in mijn beleidsplan aangekondigd, mijn bedoeling iets te doen aan de werkingssituatie van de opvanggezinnen. Het is in die context dat de Vlaamse regering mij voor de zomervakantie heeft gemandateerd in overleg te treden met de federale minister van Sociale Zaken, Frank Vandenbroucke. Die had immers voorgesteld een sociaal vangnet voor de opvanggezinnen uit te werken. Ik moet nu evenwel vaststellen dat dit noch juridisch, noch politiek, noch budgettair een evidente zaak blijkt.

Om te beginnen is het zo dat er binnen de federale regering zelf geen overeenstemming wordt bereikt over de modaliteiten die daarbij zouden gelden. Behalve een verschil in visie, die mee wordt bepaald door de bestaande praktijk in Vlaanderen enerzijds en het Franstalige landsdeel anderzijds, is er een budgettaire moeilijkheid. Het is zo dat de minister van Sociale Zaken een sociaal vangnet voorstelt waarvoor de gemeenschappen op korte termijn merkelijk meer moeten investeren dan wat de return voor de opvanggezinnen zou zijn. Dit zou veranderen wanneer de pensioenen worden meegerekend. Maar dan zijn we dertig of veertig jaar verder en op dat moment ziet de kinderopvang er ongetwijfeld helemaal anders uit.

Omdat ik mij evenwel niet wil neerleggen bij de patstelling die vandaag bestaat, heb ik in overleg met de sector en rekening houdende met de bevoegdheden en de middelen die ik zelf heb, een concreet actieprogramma verkend. De mogelijke beleidsacties die ik daarbij onderzoek, zijn onder meer :

- het invoeren en betalen van een verzekering voor persoonlijke ongevallen ;
- het invoeren van een startvergoeding voor nieuwe opvanggezinnen ;
- een ouderbijdrageregeling en onkostenvergoeding die rekening houdt met de aard van de dienstverlening waarop een beroep wordt gedaan (cf. 's morgens vroeg, laat, langdurig, ...).

Uiteraard blijf ik ook het overleg met de federale minister van Sociale Zaken aanhouden. Ik zal het nieuwe impulsen geven door de optie van een niet-uniforme aanpak te beklemtonen. Ik bedoel daarmee dat het belangrijk is bij de discussie over een "verzekerde" werkingssituatie voor opvanggezinnen onmiddellijk aan te sluiten bij hun specifieke (gezins)situatie. Hebben ze afgeleide rechten of niet ? Zijn ze in loopbaanonderbreking ? Alleenstaand ? Werkzoekende ? ... Allemaal factoren die de mogelijke invulling van een sociaal vangnet mee bepalen.

Ik herinner in dit verband tot slot aan de maatregel die ik al nam en die opvanggezinnen met ingang van 1 oktober 2000 een verhoogde onkostenvergoeding van 545 frank per dag garandeert.

**Vraag nr. 20
van 22 november 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Asbest in privé-gebouwen – Volksgezondheid

Onderzoek naar de aanwezigheid van asbest in voor het publiek toegankelijke gebouwen wordt systematisch gedaan : er is een inventaris van de "gevaarlijke" gebouwen. Bij aankoop van een dergelijk gebouw weet de koper dus waar hij aan toe is.

Men kan echter ook een privaat gebouw kopen waarin asbest verwerkt is. Een dergelijk gebouw, een dergelijk huis wordt bij aankoop door een privé-persoon vaak eigenhandig verbouwd. Noch de koper, noch de verbouwer, noch de arbeiders of de omgeving zijn dan op de hoogte van het gevaar voor hun gezondheid en de mogelijke meerkosten.

Op welke manier wordt, ook met betrekking tot die situaties, de volksgezondheid beschermd ? Beschikt de minister over mogelijkheden daartoe ?

Antwoord

1. Alleen vrij asbest is schadelijk voor de gezondheid. Bij bouwmaterialen moet men dan ook onderscheid maken tussen materialen waaruit asbest makkelijk vrijkomt, en materialen waarin asbest goed is gebonden.

Asbest komt in gebouwen erg makkelijk vrij uit spuitasbest (op wanden en plafonds), zacht ge-

perste isolatieplaten (in en rond verwarmings-elementen), asbestkoord (rond leidingen). Materialen waaruit asbestvezels makkelijk vrijkomen, moeten door gespecialiseerde ondernemingen worden verwijderd. Gelukkig werden deze materialen uiterst zelden in privé-woningen gebruikt.

In asbestcement (golfplaten, leien, gevelplaten, leidingen, bloembakken) zijn de asbestvezels hecht gebonden en komen zij alleen vrij bij ondeskundig schuren, zagen of boren. Deze materialen kunnen met de nodige omzichtigheid worden verwijderd zonder echt gevaar voor de volksgezondheid.

- De bevoegdheden inzake de asbestproblematiek zijn verdeeld tussen het gewest – bijvoorbeeld voor de afvalaspecten – en de federale overheid, specifiek het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid. Privé-persoon zijn niet gebonden door het Algemeen Reglement op de Arbeidsbescherming (ARAB).

Het wordt evenwel ten stelligste ontraden zelf de gevaarlijkste asbestvorm af te breken. Asbestcement kan wel door de privé-persoon zelf worden verwijderd met enkele beschermende maatregelen zoals speciale stofmaskers (P2- en P3-maskers). Het afval kan worden afgegeven op containerparken of op stortplaatsen voor inert afval (cat. III-stortplaatsen). Informatie aangaande asbest kunnen burgers vinden in gratis te verkrijgen brochures zoals "Asbest, veelzijdig maar levensgevaarlijk" (VZW Arbeid en Milieu) of "Asbestinventaris" (Min. Tewerkstelling en Arbeid).

Op dit ogenblik bestaat er in België verder een verbod voor het op de markt brengen, het vervaardigen of het gebruik van alle asbesthoudende materialen. Men kan stellen dat op dit ogenblik geen nieuwe asbestmaterialen meer op de markt komen, wat op termijn de beste garanties biedt voor een afdoende bescherming van de bevolking. De regelgeving is gebaseerd op het koninklijk besluit van 3 februari 1998 tot beperking van het op de markt brengen, de vervaardiging en het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten (asbest) (Belgisch Staatsblad van 21 februari 1998).

De coördinatie van de asbestproblematiek gebeurt, wat de Vlaamse bevoegdheden betreft, door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM). Deze kan steeds worden gecontacteerd bij twijfel rond

verwijdering of verwerking op telefoonnummer 015/28.43.25 of via de OVAM-website (<http://www.ovam.be>).

Vraag nr. 22
van 22 november 2000
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Interlandelijke adoptie – Medisch onderzoek

In het kader van de adoptieprocedure interlandelijke adoptie worden de kandidaat-adoptanten onderworpen aan een medisch onderzoek. Dit moet aan de hand van een aantal medische criteria uitmaken of de kandidaat-adoptanten medisch geschikt zijn.

Blijkbaar gebeurt het medisch onderzoek slechts nadat de kandidaat-adoptanten de vooropleiding hebben gevolgd. Kandidaat-adoptanten worden evenwel niet op de hoogte gebracht van de medische criteria die worden gehanteerd. Het kan dan ook gebeuren dat mensen na het doorlopen van een stuk procedure tot de constatacie komen dat ze niet kunnen adopteren om medische redenen.

Een duidelijk informatiebeleid bij de aanvang van de procedure zou kunnen voorkomen dat mensen de vooropleiding volgen met het oog op een interlandelijke adoptie, terwijl van bij het begin van de procedure duidelijk is dat ze nooit die procedure met succes kunnen doorlopen.

- Wat zijn de objectieve medische criteria die maken dat een kandidaat-adoptant niet in aanmerking komt voor adoptie ?
- Waarom worden deze medische criteria niet bij de aanvang van de procedure bekendgemaakt, zodat mensen die vallen onder deze criteria dit weten vooraleer zij de procedure starten ?
- Waarom wordt de medische controle niet gedaan als eerste stap in de procedure ?

Op die manier kan worden vermeden dat mensen aan een procedure beginnen die zij nooit met succes kunnen beëindigen.

Antwoord

- Aan de arts wordt gevraagd na te gaan of de kandidaat-adoptanten niet lijden aan de volgende aandoeningen :

- ernstige besmettelijke ziekte ;
- binnen afzienbare tijd invaliderende ziekte ;
- binnen afzienbare tijd tot overlijden leidende ziekte,
- ernstige psychiatrische stoornis,
- medische gevolgen van verslaving,
- zeer ernstige handicap.

Deze lijst is niet exhaustief. Een arts kan andere medische tegenindicaties aanbrengen die een invloed hebben op de opvoeding van het kind, of op het aannemen van een engagement op langere termijn (nl. levensbedreigende ziekte waardoor de kans dat het kind opnieuw een ouder verliest reëel vergroot).

Naast dit algemeen onderzoek vragen sommige herkomstlanden meer gedetailleerde medische informatie over de kandidaat-adoptanten (bv. specifieke labotesten, HIV-test, ...). Deze informatie verschilt naargelang het herkomstland, dient zeer recent te zijn en wordt dus maar opgevraagd door de adoptiedienst alvorens het dossier wordt overgezonden aan het herkomstland.

2. Indien de kandidaat-adoptanten een medisch probleem hebben, wordt dit wel bij aanvang besproken en kan het medisch onderzoek worden vervroegd. Het is evenwel veeleer zeldzaam dat een medische aandoening een belemmering is voor adoptie.

De kandidaat-adoptanten melden specifieke gegevens in verband met hun gezondheid meestal spontaan, waardoor op hun situatie kan worden ingegaan.

3. Het medisch onderzoek maakt deel uit van het sociaal-psychologisch en medisch onderzoek. Indien er een medisch probleem is, hangt de beoordeling ervan soms ook af van andere aspecten, die dan blijken uit de rest van het gezinsonderzoek (bv. hoe organiseert een rolstoelpatiënt zijn leven).

Algemeen wil ik hierbij verduidelijken dat ook het medisch dossier past in de wederzijdse samenwerking tussen twee landen naar aanleiding van een interlandelijke adoptie.

Een ontvangend land is vaak veeleisend ten aanzien van de medische onderzoeken van de kinderen. Anderzijds wensen ook de zendende landen dat hun kinderen terechtkomen in gezinnen die op medisch vlak geschikt zijn om hen op te voeden en hen liefst zo lang mogelijk te kunnen begeleiden.

**Vraag nr. 23
van 22 november 2000
van de heer KOEN HELSEN**

VIPA-gesubsidieerde bouwwerken – Prijsvorming

Het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) komt tegemoet in de kosten van bouwwerken die de voorzieningen doen met het oog op het vervullen van hun opdracht.

Meer en meer ontstaat de indruk dat de instellingen die werken met subsidies van het VIPA, worden geconfronteerd met veel hogere prijzen voor bouwwerken dan de initiatieven die gelijkaardige bouwwerken zonder subsidiëring realiseren. Meer concreet blijken de firma's die goederen en diensten leveren voor de welzijns- en verzorgingsinstellingen te beschikken over dubbele prijscatalogen : een duurdere voor de gesubsidieerde instellingen en een goedkopere voor de niet-gesubsidieerde instellingen.

Het kan uiteraard niet de bedoeling zijn van het VIPA om kunstmatig opgedreven prijzen te financieren indien het goedkoper ook kan.

1. Bestaat er een studie van de kostprijs van bouwwerken die de prijzen vergelijkt van enerzijds bouwwerken, goederen en diensten voor instellingen die worden gesubsidieerd door het VIPA en anderzijds bouwwerken, goederen en diensten voor instellingen die niet worden gesubsidieerd ?
2. Zo ja, wat waren de conclusies van deze studie ?
3. Zo neen, is een dergelijke studie niet aangewezzen met het oog op een optimale allocatie van de middelen ?

Antwoord

1 en 2. Het VIPA kan subsidies verlenen :

- voor onroerende goederen, en dit uitsluitend mits toepassing van de wet op de overheidsopdrachten ;
- voor eerste uitrusting en meubilair (nachttafels, bedden, stoelen, medische apparatuur, ...) eveneens door toepassing van vermelde wetgeving ;
- via een forfait van 7 % voor studiekosten (van architecten, bureaus voor stabiliteit en technieken, voor opmetingsplannen, verkeersstudies, grondmechanisch en milieuonderzoek, ...).

Het VIPA voorziet in de subsidiëring van projecten voor zowel nieuwbouw, uitbreiding, aankoop en verbouwing, als uitrusting en meubilering van infrastructuur.

Hierbij dient te worden aangestipt dat de subsidies voor de projecten die zich het meest aandienen, met name deze voor nieuwbouw en uitbreiding (inclusief uitrusting en meubilair), vaste bedragen per vierkante meter zijn ongeacht de effectieve kostprijzen (bv. voor nieuwbouw : 22.000 fr/m²). Voor verbouwingswerken worden de subsidies bepaald op basis van 60 % van de aanvaarde kostenramingen, evenwel ook hier rekening gehouden met een maximum subsidiebedrag van 15.000 fr./m².

Het is mij niet bekend dat éénzelfde firma twee prijscatalogi zou hanteren voor de levering van goederen en diensten voor de welzijns- en verzorgingsinstellingen naargelang ze al dan niet worden gesubsidieerd.

Het zou kunnen (in de veronderstelling dat een firma er weet van heeft dat het gaat om gesubsidieerde investeringen) dat de prijzen hoger zijn wanneer de prijsvraag uitgaat van een initiatiefnemer die een beroep doet op overheidssubsidies omdat de in de bestekken gestelde eisen misschien strenger zijn op administratief en kwalitatief vlak en omdat misschien wordt vermoed dat, door het feit dat de initiatiefnemer een bepaalde subsidieprocedure moet volgen, de effectieve betalingen langer op zich kunnen laten wachten. Verder mag niet uit het oog worden verloren dat eventuele meerkosten tengevolge van de subsidieprocedure ook voor 40 % ten laste vallen van de initiatiefnemer zelf. Deze veronderstelling stoelt evenwel niet op een analyse van de resultaten van een interne of externe studie.

3. Indien de beweringen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger kunnen worden gestaafd door harde gegevens, ben ik graag bereid hieruit de nodige conclusies te trekken voor een gerichte onderzoeksopdracht.

Vraag nr. 24
van 22 november 2000
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Sociale tarieven – Gepensioneerden om gezondheidsredenen

Een aantal categorieën van personen kan een beroep doen op bepaalde sociale tarieven, zoals een verlaagd tarief voor gas en elektriciteit, vermindering van de milieuwaterheffing, enzovoort. Het gaat dus om vrijstellingen die worden verleend door het Vlaams Gewest, naast een aantal vrijstellingen die worden verleend door de federale overheid.

Het attest dat toegang verleent tot dergelijke sociale voordelen wordt afgeleverd door het OCMW voor de bestaansminimumtrekkers, door het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (Riziv) voor de invaliden en door het Ministerie van Financiën voor personen die om gezondheidsredenen vervroegd werden gepensioneerd.

Het attest dat door laatstgenoemde instantie wordt afgeleverd, wordt blijkbaar niet aanvaard als toegangsticket tot deze Vlaamse sociale voordelen. Bijgevolg kan deze groep die sociale voordelen niet genieten, ofschoon hij evenzeer als de andere groepen daaraan nood heeft.

1. Bestaat er een gegronde reden waarom de mensen die met vervroegd pensioen zijn wegens invaliditeit deze Vlaamse sociale voordelen niet kunnen genieten ?
2. Acht de minister het wenselijk om ook deze mensen toegang te verlenen tot deze sociale voordelen ? Zo ja, worden daartoe de nodige initiatieven genomen ?

Antwoord

1. Alhoewel het aangekaarte probleem niet tot mijn bevoegdheid behoort, wens ik toch een antwoord te formuleren, met aandacht voor wat binnen mijn departement rond deze materie is uitgewerkt.

Een verlaagd tarief voor de levering van een bepaalde dienst of product, of een vermindering van bepaalde taksen is gerelateerd aan het inkomen of de gezondheidstoestand (handicap) van de begunstigde. Voor het leveren van bewijsstukken gelden blijkbaar verschillende procedures naargelang de specifieke doelgroep of de instantie die het voordeel toekent.

Oorlogsinvaliden bijvoorbeeld kunnen hun handicap aantonen onder meer door middel van een attest afgeleverd door het Ministerie van Financiën (Bestuur der Pensioenen). Voor personen met een handicap die een inkomensvervangende tegemoetkoming ontvangen van het Ministerie van Financiën volstaat de afdruk van een "S" op het betalingsstrookje van de postasignatie of de staat van betaling van een tegemoetkoming als bewijs. Personen die om gezondheidsredenen vervroegd werden gepensioneerd zijn daarentegen niet in het lijstje opgenomen.

Het is aan de bevoegde federale en gewestministers om hiervoor een verklaring te geven. Maar alleszins kan wie om een attest van zijn handicap verlegen zit, zich voor een gratis geneeskundig onderzoek wenden tot de Medische Dienst van het Ministerie van Sociale Zaken, Zwarte Lievevrouwstraat 3c, 1000 Brussel.

- De begunstigden van sociale tarieven zijn door de respectieve instanties die het voordeel toekennen, benoemd. De bewijslast verschilt en het vergt vaak een administratieve rompslomp om effectief de toegekende vrijstelling te kunnen genieten.

In "60 plus. Gids voor wie het pensioen nadert of bereikt heeft", en in Handinfo voor personen met een handicap, twee geregeld herziene uitgaven van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, staat de nodige informatie. Ook de ziekenfondsen en de dienstencentra kunnen eventuele begunstigden wegwijs maken.

Ik meen dat het mij niet toekomt de voorwaarden tot deze sociale stelsels te wijzigen. Als minister van Gezondheid, Welzijn en Gelijke Kansen is het mijn overtuiging dat al wie zich in een behartenswaardige situatie bevindt van deze sociale voordelen gebruik zou moeten kunnen maken. Het is echter aan de bevoegde federale en gewestministers om uit te maken of de personen die om gezondheidsredenen door het Ministerie van Financiën vervroegd werden gepen-

sioneerd, recht hebben op de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde voordelen.

Vraag nr. 27
van 24 november 2000
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Jongeren in arresthuizen – Opvang in gemeenschapsinstellingen

De wet van 4 mei 1999 tot wijziging van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming heft artikel 53 van de wet op de jeugdbescherming op. Dit betekent dat vanaf 1 januari 2002 jongeren niet langer – gedurende maximaal veertien dagen – kunnen worden opgesloten in een huis van arrest indien het onmogelijk is een instelling of initiatief te vinden om de minderjarige op te vangen.

Uiteraard heeft deze federale maatregel belangrijke gevolgen voor de capaciteit van de bestaande voorzieningen in de bijzondere jeugdbijstand, in het bijzonder voor de capaciteit van de gesloten instellingen.

In de begroting 2001 wordt in tien extra plaatsen voorzien om de gevolgen van deze maatregel op te vangen.

- Hoeveel jongeren (opgedeeld volgens geslacht) werden de voorbije drie jaar op basis van artikel 53 (wet van 8 april 1965) voor maximum veertien dagen in de gevangenis geplaatst ?
- Wat was de gemiddelde duur van hun verblijf in de gevangenis ?
- Wanneer zijn de tien extra plaatsen volledig klaar ?

Antwoord

- Volgens de gegevens meegedeeld door het Ministerie van Justitie werden de voorbije drie jaar volgende aantallen minderjarigen met toepassing van artikel 53 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming geplaatst in arresthuizen gelegen in het Vlaamse gewest :

	1997	1998	1999
Jongens	51	157	143
Meisjes	5	7	15

2. Hetzelfde ministerie deelde geen gegevens mee betreffende de duur van elk verblijf.

De meeste van deze jongeren worden tijdens hun verblijf in het arresthuis overgeplaatst naar een van de gemeenschapsinstellingen voor bijzondere jeugdbijstand. Voorzover het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap op de hoogte is van een opname van een minderjarige in een huis van arrest, wordt aan deze cliënten immers voorrang verleend wanneer er in een gemeenschapsinstelling een geschikte plaats vrijkomt.

3. De Vlaamse regering besliste op 18 februari 2000 een bijkomende capaciteit van tien plaatsen te creëren in de gesloten afdeling van de Gemeenschapsinstelling De Kempen in Mol.

De praktische realisatie van deze beslissing is mee afhankelijk van de voortgang van de verbouwingswerken in de betrokken instelling. Hiervoor werden reeds de nodige kredieten vastgelegd op de begroting van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA).

De huidige werkplanning bepaalt dat de infrastructuur voor de bewuste leefgroep moet afgevoerd zijn tegen 1 januari 2002.

Vraag nr. 31
van 1 december 2000
van mevrouw SIMONNE JANSSENS-VANOPPEN

Internationaal Jaar van de Vrijwilliger – Belgisch comité

Op 5 december 2000 start het Internationaal Jaar van de Vrijwilliger (International Year of Volunteers – IYV). De minister heeft hier al ruime aandacht aan geschonken in haar Beleidsbrief Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen – Beleidsprioriteiten 2000-2001. Zo verwees zij onder meer naar een rapport over het verbeteren van het juridisch statuut van de vrijwilliger, waarbij heel wat initiatieven op federaal vlak gesitueerd zijn (*Stuk 451 (2000-2001) - Nr. 1, blz. 22 – red.*).

Op voorstel van de federale minister van Sociale Zaken en Pensioenen zou er een Belgisch IYV 2001-comité worden opgericht tijdens het Internationaal Jaar van de Vrijwilliger. Dit comité zal worden samengesteld uit vertegenwoordigers van de verschillende Belgische overheden.

1. Zal de minister deel uitmaken van dit comité ?

2. Heeft zij zicht op de precieze samenstelling ervan ?

3. Staat het verbeteren van het juridisch statuut van de vrijwilliger (vooraan) op de agenda van dit comité ?

4. Welke andere concrete zaken wil de minister prioritair in Vlaanderen (mee)realiseren via het Belgisch IYV 2001-comité ?

Antwoord

1. Er werd nog geen vraag om vertegenwoordiging aan de Vlaamse regering of minister gesteld.

2. Nee.

3. Er is nog geen agenda officieel bezorgd. Minister Vandenbroucke stelde op de openingszitting van het Internationaal Jaar van de Vrijwilliger 2001 dat dit thema op de agenda zou staan.

4. Via het Belgische comité zal de Vlaamse regering de verschillende deelnemers van het comité op de hoogte brengen van de Vlaamse initiatieven zoals voorgesteld tijdens de persconferentie van 5 december 2000 (zie **bijlage**).

(Bijlage : persmededeling van de Vlaamse regering en persmededelingen van de ministers Stevaert, Vogels, Anciaux, Landuyt, Dua en Sauwens van 5 december 2000. Deze bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 45
van 8 december 2000
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Centra voor kraamzorg – Beleidvisie

De centra voor kraamzorg zijn een vijftiental jaar geleden ontstaan om tegemoet te kunnen komen aan de vraag tot ondersteuning van vrouwen die hetzij thuis bevielen, hetzij opteerden voor een kort verblijf in het ziekenhuis en die onvoldoende terechtkonden bij de bestaande dienstverlening (vroed- en verpleegkundige hulp, gezinshulp).

Deze kraamcentra hebben door de jaren heen een geïntegreerd zorgpakket uitgewerkt, waardoor zij een medisch verantwoord alternatief aanbieden en onnodige ziekenhuisligdagen vermijden. De bestaande centra zijn laagdrempelig, kleinschalig. Zij

bieden een medische nazorg via de vroedvrouwen en kraamhulp door speciaal opgeleide kraamverzorgenden.

De centra voor kraamzorg vonden tot op heden geen enkele wettelijke erkenning en hebben al die jaren kunnen werken dankzij het Derde Arbeids-circuit (DAC).

Bij uitvoering van het sociaal akkoord zouden ook deze kraamverzorgenden een volwaardig statuut krijgen, maar bij de centra voor kraamzorg maar bestaat ook de vrees dat zij zullen worden opgeslorpt door de polyvalente en vaak grote diensten voor gezinszorg, waardoor deze goed uitgebouwde zorgverlening langzaam maar zeker zal verdwijnen (druk bejaardenzorg en chronisch zieken in de thuiszorg).

1. Op welke manier krijgt het sociaal akkoord uitvoering voor de groep van kraamverzorgenden die worden tewerkgesteld in de verschillende Vlaamse centra voor kraamzorg ?
2. Welke beleidsvisie wordt gehanteerd m.b.t. de verdere werking van de centra voor kraamzorg na 1 januari 2001 ?

Blijven de centra voor kraamzorg zoals die nu zijn uitgebouwd met hun specifieke dienstverlening (team vroedvrouwen-kraamverzorgenden) bestaan, of worden zij (helemaal of deels) geïntegreerd binnen de diensten voor gezinszorg ?

3. Op welke wijze houdt de minister rekening met de noden van deze aanzienlijke doelgroep van jonge gezinnen en bouwt ze garanties in dat enerzijds kwalitatieve thuiszorg na de geboorte in Vlaanderen gewaarborgd blijft en anderzijds de belangrijke (door de jaren heen opgebouwde) knowhow van deze centra niet verloren gaat ?

Antwoord

1. Vanaf 1 januari 2001 krijgt elke DAC-er die tewerkgesteld is in een project dat onder mijn bevoegdheid valt, een volwaardig arbeidscontract.

Elke betrokken werkgever zal reeds vanaf januari 2001 een subsidie ontvangen. Deze subsidie moet volstaan om de loonkosten van de voormalige DAC-er te dekken (fase 1 van de DAC-regularisering).

De DAC'ers van sommige sectoren worden in de loop van 2001 in het reguliere subsidiëring- en welzijnsbeleid geïntegreerd (fase 2 van de DAC-regularisering).

Voor een aantal andere sectoren zal die inschakeling, wegens een grondige voorbereiding van een aanpassing van de regelgeving, pas gebeuren op 1 januari 2003. Dit is zo voor de poetsdiensten en de centra voor kraamzorg, ten gevolge van een aanpassing van het thuiszorgdecreet en een evaluatie van de gebruikersbijdrage. Ondertussen wordt er voorzien in een overgangsregeling.

2. Tijdens de eerste fase van de DAC-regularisering (tot 31.12.2000) zullen de centra voor kraamzorg hun huidige werking gewoon kunnen voortzetten.

In een recent overleg met een aantal onafhankelijke centra voor kraamzorg is afgesproken dat zij worden aangemoedigd om een nauwere samenwerking met diensten voor gezinszorg voor te bereiden en in wederzijds respect voor mekaars eigenheid cliëntgerichte en doelmatige samenwerkingsovereenkomsten uit te werken.

3. Vanaf 1 januari 2003 kunnen de centra voor kraamzorg worden geïntegreerd in de diensten voor gezinszorg.

Belangrijk hierbij is een goed protocol van overeenkomst met aandacht voor een beschermd urencontingent kraamhulp, een specifiek team kraamverzorgenden en een eigen omkadering. Bij een fusie zal de uitgebreide dienst gezinszorg een aantal extra verzorgenden toegevoegd krijgen (incentive).

De geïntegreerde kraamcentra zullen tevens de omkaderingsnormen genieten die gelden voor alle diensten voor gezinszorg :

- 1 begeleider per 130 gebruikers ;
- een forfait voor administratieve omkadering en coördinatie per 200 gebruikers ;
- een halftijdse leidinggevende vanaf 75 voltijdse verzorgenden (berekend op bezetting van voorafgaande jaren).

4. De centra voor kraamzorg beantwoorden aan een reële nood. Het is inderdaad zeer belangrijk dat er een kwalitatief hoogstaande thuiszorg wordt uitgebouwd.

Ik zal met mijn federale collega's van Sociale Zaken en Volksgezondheid overleggen hoe wij de beste garanties kunnen bieden opdat de centra voor kraamzorg hun specifieke, verzorgende en medische opdracht zo goed mogelijk kunnen vervullen.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD,
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 6
van 7 november 2000
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAELE

KVS – Festival van de Maghrebijnse cultuur

Van 8 tot 12 september 2000 organiseerde de KVS/De Bottelarij (Koninklijke Vlaamse Schouwburg) het Festival van de Maghrebijnse cultuur.

Daarbij moet worden vastgesteld dat een aantal opvoeringen werden gepresenteerd die over het algemeen ofwel in het Arabisch ofwel in het Frans en het Arabisch plaatsvonden. Van een voorstelling in het Nederlands was, althans in de brochure, geen spoor te bekennen. Bovendien stel ik vast dat de voorstellingsbrochure, tegen de bepalingen in van de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken van 18 juli 1966, in drie talen werd uitgegeven, namelijk in het Nederlands, het Frans en het Arabisch.

Van een instelling als de KVS/De Bottelarij, die statutair enkel, dat wil zeggen exclusief, tot doelstelling heeft "bij te dragen tot het verspreiden van kwalitatief hoogstaand Nederlandstalig beroepstoneel in binnen- en buitenland" (art. 3), kan zulks verwonderen. Arabisch en Frans zijn tot nader order nog steeds geen Nederlands.

Mijn verbazing stijgt nog wanneer ik vaststel dat deze Arabische Week blijkbaar wordt gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de Vlaamse regering, vermits de logo's van beide instellingen op de folder afgedrukt zijn. Er staat zelfs uitdrukkelijk in de folder vermeld "Avec le soutien du/met de steun van de Minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking" (Frans vooraan).

Voorzover ik weet, is het niet de taak van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de Vlaamse regering om de Arabische cultuur in Brussel te promoten, nota bene dan nog wel in het Frans en het Arabisch, maar wel om de Vlaamse cultuur in Brussel te promoten.

1. Hoe rijmt de minister het organiseren van een dergelijk festival door de KVS met de statuten van deze instelling (art. 3) ? Is hier geen sprake van oneigenlijk gebruik van overheidsmiddelen ? Zo ja, welke sancties neemt de minister ?
2. Acht de minister het verantwoord dat een dergelijk festival in het Frans en het Arabisch wordt georganiseerd met exclusief Vlaams geld, terwijl het Nederlands er blijkbaar niet of nauwelijks aan te pas is gekomen ?
3. Hoeveel subsidies werden aan dit festival verleend door de Vlaamse regering en op welke begrotingspost(en) werden deze ingeschreven ?
4. In het kader van welke opdracht of welke strategie werd dit festival georganiseerd en gesubsidieerd ?

Is dit misschien met de bedoeling de Brusselse Vlamingen voor te bereiden op hun integratie in de Frans-Arabische cultuur in Brussel, die steeds dominantier wordt ?

5. Is het uitgeven van publicaties door de KVS/De Bottelarij en het organiseren van niet-Nederlandstalige evenementen niet in strijd met de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken van 18 juli 1966 ?
6. Neemt de minister maatregelen om een en ander bij te sturen of, beter nog, definitief van de agenda te schrappen ?

Antwoord

Ik verwijs in dit verband naar het Vlaams regeerakkoord, waarin de Vlaamse regering haar relatie met de Vlaamse gemeenschapsinstellingen in Brussel vertaalt in de zogenaamde 300.000-norm, die rekening houdt met het hoofdstedelijk karakter én met het feit dat de Vlaamse instellingen gericht zijn op de Vlaamse Brusselaars maar tegelijk openstaan voor iedereen. Een deel van dit nieuwe globale doelpubliek is echter niet voldoende vertrouwd met het Nederlands om deze taal als communicatiemiddel te gebruiken. De Vlaamse regering moet durven stellen dat iedereen die van onze

instellingen gebruik wil maken de kans moet krijgen het Nederlands te verwerven.

Het Festival van de Maghrebijnse cultuur past dus volkomen in deze beleidslijn waarbij naast een verbetering van het imago van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel tevens het bevorderen van de integratie van deze bevolkingsgroep in het Vlaamse sociaal-cultureel leven wordt nagestreefd. In het kader van de promotie van de Vlaamse Gemeenschap en van de Nederlandse taal zijn meertalige campagnes die zich richten naar specifieke doelgroepen dus mogelijk. Ik verwijs hierbij naar de imagocampagne van de Vlaamse overheid naar de anderstalige gemeenschappen in Brussel.

Ik ben dus de mening toegedaan dat in de context waar de problematiek van de integratie een uiterst gevoelig aspect van het beleid vormt, het gebruik van een andere taal samen met het Nederlands mogelijk moet zijn. De brochure in kwestie is duidelijk van uitzonderlijke aard en betekent zeker geen inbreuk op de profilering van de KVS als Vlaamse instelling in Brussel en op het door haar gevoerde taalregime. In hetzelfde kader zijn ook activiteiten zelf waarbij naast het Nederlands ook een andere taal wordt gebruikt, geoorloofd. De subsidiëring van strikt ééntalig anderstalige activiteiten waarbij het Nederlands geen plaats krijgt, behoort echter niet tot de taak van de Vlaamse Gemeenschap.

Wat de toepassing van de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken betreft, moet ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger gelijk geven indien er louter rekening wordt gehouden met de strikte, letterlijke interpretatie ervan.

Het is evenwel duidelijk dat deze zuiver legalistische benadering in deze aangelegenheid als een tang op een varken past en dat het kenbaar maken van een festival van de Maghrebijnse cultuur in de taal van de doelgroep moet kunnen gebeuren.

Ik voel mij in mijn mening gesterkt door de rechtspraak van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT).

Ik haal hier nogmaals een aantal voorbeelden aan waar de Vaste Commissie voor Taaltoezicht niet zozeer de letter van de bestuurstaalwet in acht neemt, maar zich veeleer baseert op de geest van de taalwetgeving :

- op 25 april 1996 (advies 27.236/A) sprak de VCT zich uit over een klacht tegen de brochure "Migranten over Belgen – Belgen over migranten", die werd uitgegeven door de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

De brochure werd gepubliceerd in het Nederlands, het Frans, het Arabisch en het Turks.

De VCT achtte de klacht ongegrond, gelet op de specifieke doelgroep die werd beoogd en gelet op het feit dat het ging om een vertaling van een Nederlandstalige basistekst ;

- op 7 juli 1999 (advies 31.097) verklaarde de VCT dat het gemeenschapscentrum De Markten, gelet op zijn doelstellingen, via meertalige aankondigingen zijn werking mag kenbaar maken.

Nochtans had de VCT eerst uitgebreid aangetoond dat het gemeenschapscentrum onderworpen is aan de taalwetgeving en eigenlijk alleen het Nederlands mag gebruiken.

De klacht van een particulier tegen het feit dat De Markten een website heeft in drie talen (Nederlands, Frans en Engels) werd ongegrond verklaard.

Wegens het boven geschetste uitzonderlijke karakter van het initiatief, dat duidelijk door de VCT wordt aanvaard, zal ik met betrekking tot de toepassing van de taalwetgeving door de KVS geen sanctionerende maatregelen treffen. Ik heb de organisatie wel een brief gestuurd waarin ik mijn standpunt uiteenzet over de plaats van het Nederlands bij anderstalige evenementen, zoals hierboven beschreven.

Dat dergelijk festival, waaraan een subsidie van 1.750.000 frank werd toegekend, bovendien niet zou passen in de doelstellingen van de KVS en er een oneigenlijk gebruik van overheidsmiddelen zou zijn, wil ik ook ten stelligste weerleggen.

Met zijn jaarlijks theaterprogramma toont de KVS perfect aan dat zij haar hoofddoelstelling naleeft. Gelet op de gewijzigde tijdsgeest en het multicultureel karakter van de stad, evolueert evenwel ook de invulling van de functie van de KVS. Dergelijk project past bijgevolg zeker binnen de werking van deze instelling.

**Vraag nr. 7
van 10 november 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Gelijke kansen mannen en vrouwen – Actieplan 2000

Zie :

Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

Vraag nr. 13

van 10 november 2000

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 971

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

**Vraag nr. 10
van 14 november 2000
van mevrouw SONJA BECQ**

Kasteel van Gaasbeek – Toekomstopties

Naar verluidt heeft de minister verbouwingsplannen voor het Kasteel van Gaasbeek.

Het kasteel, daterend uit de Middeleeuwen, werd in februari 1924 opengesteld voor het publiek en behoort tot de publiekstrekken in de Brusselse Rand. Met zijn 31 hectare groot park, drie vijvers en eeuwenoude bomen getuigt dit domein van een rijk verleden. Het kasteel behoort tot het patrimonium van de Vlaamse Gemeenschap en is een dienst met afzonderlijk beheer (besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1994).

In de zomer van 1996 ging de Vlaamse regering over tot de omvorming van het domein tot parkgebied met overdruk erfgoedgebied. Dit wijst erop dat het domein van Gaasbeek in het beschermde landschap "Kasteel van Gaasbeek en omgeving" is gesitueerd. Dit belet niet dat het kasteel op geregelde tijdstippen wordt gebruikt voor festiviteiten en recepties voor speciale gelegenheden.

1. Kan de minister de huidige functies van het Kasteel van Gaasbeek verduidelijken ?
2. Welke aanpassingen plant de minister ?

Zal er ruimte zijn om lokale initiatieven in het kasteel aan bod te laten komen ?

3. Hoe wordt het beheer van het kasteel geregeld ?

Zal er ook ruimte zijn voor gemeentelijke inspraak ?

N.B. Een vraag over deze problematiek werd ook gesteld aan de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Antwoord

Met het oog op de optimalisatie van de werking van het Kasteel van Gaasbeek heb ik aan Niké Consult Management en Reflectie gevraagd een grondige analyse te maken van de huidige werking van het kasteeldomein.

Ook heb ik gevraagd om op basis van de gegevens en conclusies uit de analyse, voorstellen te formuleren met het oog op de toekomstige optimalisatie en ontplooiing van de inherente mogelijkheden van het Kasteel van Gaasbeek.

Deze heroriëntatie past volledig binnen de beleidsprioriteiten inzake ontwikkeling van culturele competentie, cultuurparticipatie en het belang van de ontsluiting van het "culturele erfgoed" zoals geformuleerd in de Beleidsnota Cultuur 2000-2004.

Grosso modo komen de aanbevelingen van de audit hierop neer :

- een heroriëntatie van de werking van het kasteeldomein Gaasbeek tot een erfgoedcentrum ;
de huidige museale functie wordt in deze visie een aspect van het geheel. Reden hiervoor is de onvoldoende relevantie van de huidige collectie als gesloten verzameling ;
- de noodzaak van een dynamische leiding met het oog op een actieve publieksgerichte en eigentijdse ontsluiting van dit uniek patrimonium ;
- de inschakeling, zonder autonomieverlies, van het kasteeldomein in het breder geheel van het Breughelproject.

De realisatie van de aanbevelingen maakt in een eerste fase de creatie van een nieuwe functie van algemeen management noodzakelijk.

Een stuurgroep zal de "domeinbeheerder" bij de implementatie van de nieuwe opdrachten van het kasteeldomein begeleiden.

(Antwoord Johan Sauwens : blz. 957 – red.)

Vraag nr. 12
van 14 november 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

ICT-maatschappij – Participatiebeleid

Slechts een beperkt deel van de bevolking neemt volwaardig deel aan de informatiemaatschappij. Voor een aantal hebben Internet, gsm, een pc, een faxtoestel en dergelijke geen geheimen meer. Ongeveer de helft van de bevolking zou telefoon, televisie, de geschreven pers én de post gebruiken. Anderen gebruiken slechts een deel van dit aanbod.

Het niet vertrouwd zijn met de nieuwe basisdiensten, het (nog) niet inzien van de must van de nieuwe technologie én financiële barrières leiden tot een groeiende dualiteit in de maatschappij.

De overheid moet hier duidelijk haar verantwoordelijkheid nemen om initiatieven te ondersteunen die deze dualisering tegengaan, en dit zowel naar specifieke doelgroepen als in het kader van permanent leren.

1. Welke diensten of VOI's (Vlaamse openbare instellingen) onder zijn/haar bevoegdheid ondersteunen initiatieven om deze nieuwe communicatiesystemen beter bekend te maken bij het grote publiek ? Hoe gebeurt dit ? Welk budget is hiervoor uitgetrokken ?
2. Welke SCW-verenigingen namen hiervoor reeds initiatieven (SCW : sociaal-cultureel werk) ? Hoe ? Krijgen ze hiervoor een extra ondersteuning ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming en aan de heer

Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

Gecoördineerd antwoord

De maatschappij geraakt effectief meer en meer doordrongen van nieuwe technologie. Het risico dat dit een duale maatschappij versterkt, is niet uit de lucht gegrepen. Traditioneel stelt men vast dat vooral jongeren de nieuwe technologie vrij snel hanteren, maar dat ouderen erg veel problemen hebben om geestelijk de stap te kunnen zetten naar een efficiënt en effectief gebruik ervan. Evenzeer is er de traditionele breuk tussen de sociaal geprivilegieerden en de meer kansarmen, waarbij de nieuwe technologie deze breuklijn dreigt te versterken.

Deze regering beschouwt het als één van haar beleidsprioriteiten om de duale maatschappij zoveel als mogelijk af te remmen.

Vooreerst is het misschien nuttig nog enige indicatoren van het multimediegebruik te herhalen. Men moet hierbij voor ogen houden dat in deze sector cijfers snel achterhaald zijn. Tot voor twee jaar was Vlaanderen haast een ontwikkelingsland op het vlak van gsm-gebruik, amper twee jaar later is dit medium ingeburgerd bij een grote groep mensen en moet men reeds maatregelen nemen om overmatig en gevaarlijk gebruik te beteugelen. Daarna beschrijven we de mechanismen waarmee op dit ogenblik door de bevestigde beleidsvoerders wordt ingegrepen in de situatie.

1. Multimediegebruik in Vlaanderen

In de jaarlijkse Dimarso-survey in opdracht van de Vlaamse regering van 1999 werd gepeild naar het mediegebruik in Vlaanderen. In de survey voor 2000 werd geen uitgebreide bevraging naar het multimediegebruik opgenomen. De gegevens voor 1999 zijn dus de meest recente gegevens waarover we momenteel beschikken.

Op basis van deze bevraging werden de volgende resultaten in het Vrind-jaarboek 1999 gepubliceerd (*Vrind : Vlaamse Regionale Indicatoren – red.*) :

	Geen gebruik		Intens gebruik	
	Thuis	Werk	Thuis	Werk
Pc	60,4	22,0	20,2	33,4
Gsm	70,4	39,8	16,8	12,3
Cd-rom	80,4	43,2	14,2	14,0
Fax	74,0	48,3	4,0	21,2
Internet	81,9	41,8	8,5	9,9
Modem	84,1	32,9	9,7	13,3

Gebruik multimedia – percentage nooit op het werk én nooit thuis :

	Totale populatie nooit	Werkenden nooit
Pc	48,03	29,06
Cd-rom	63,01	48,66
Internet	72,82	61,16
Gsm	68,29	59,64
Modem	73,01	61,71
Fax	64,42	50,78

Hieruit blijkt dat ongeveer eenderde van de bevolking geregeld een pc op het werk gebruikt ; eenvijfde doet dit thuis. Uit deze bevraging bleek ook dat mannen merkkelijk hoger scoren dan vrouwen in het gebruik van een pc, gsm, Internet, ... Dat ook leeftijd en opleiding sterk bepalende factoren zijn in het multimediegebruik, zal wellicht geen verwondering wekken (Vrind 99).

2. Ondersteuningsbeleid vanuit Onderwijs

De eerste aanzet naar het voorkomen van de duale maatschappij moet komen vanuit het onderwijs, dat op zich één van de meest emanciperende instrumenten vormt doordat alle bevolkingsgroepen eraan participeren.

Het beleid dat de minister van Onderwijs inzake informatie- en communicatietechnologie (ICT) in het onderwijs voert, is een *stimuleringsbeleid*. Dat betekent dat de overheid aan de hand van informatie- en sensibiliseringscampagnes, nascholing, subsidiëring van infrastructuur en projectfinanciering scholen ertoe wil aanzetten ICT in hun concrete lespraktijk te integreren. De klemtoon ligt hierbij op het *pedagogisch gebruik van de nieuwe media*. Daarom wordt bewust niet geopteerd voor aparte vakken. Leerlingen leren wat ICT is en hoe ze

ermee moeten omgaan terwijl ze de leerstof in de diverse vakken en leergebieden verwerven.

Een dergelijk ambitieus beleid dient te werken op veel verschillende niveaus. Specifieke acties richten zich tot het basis-, secundair, volwassenen- en hoger onderwijs. Tegelijkertijd wordt ook gewerkt met de lerarenopleidingen en de nascholingen en dient de nodige infrastructuur beschikbaar te zijn. Het stimuleringsbeleid coördineert acties op al deze terreinen en berust op een vijftal pijlers.

Pijlers

A. Infrastructuur

Een randvoorwaarde voor het pedagogisch en geïntegreerd gebruik van nieuwe media is de beschikbaarheid van voldoende geschikte computers. Net als in de meeste Europese landen loopt ook in Vlaanderen een actieplan om scholen te voorzien van voldoende (multimedia)computers, randapparatuur en software.

Andere projecten voorzien scholen van goedkope netaansluitingen en van subsidies bij het huren van videoconferencingfaciliteiten.

B. Ondersteuning

Een doorgedreven integratie van ICT in het leerproces zal de rol van de leerkrachten grondig wijzigen. Verwacht kan worden dat, naarmate de concepten "leren leren", "levenslang leren" en "online afstandsonderwijs" meer en meer ingang vinden, de traditionele pedagogische werkvormen substantieel zullen wijzigen. De leerkracht functioneert in een veel beperktere mate in een docerende rol en krijgt een meer begeleidende functie.

Het is een belangrijke taak van het departement Onderwijs om de scholen in dit wijzigend landschap wegwijs te maken. Deze taak is complex en

vergt maatregelen op verschillende terreinen: scholen wegwijs maken in het aanbod van bruikbare educatieve software, het aanmaken van kwalitatieve software stimuleren, de scholen voorbeelden van ICT-implementatiestrategieën aanreiken.

C. Vorming

Indien de overheid een reëel gebruik van computers om te leren wil realiseren, zullen in de eerste plaats de leerkrachten van de meerwaarde van ICT-gebruik moeten worden overtuigd. Voorts wordt van hen verwacht dat zij voldoende ICT-geletterd zijn om die vernieuwingen in hun lespraktijk te integreren. Leerlingen kunnen immers niet ten volle vertrouwd raken met nieuwe media als de leerkrachten zelf de potentiële mogelijkheden ervan niet kennen.

Het beleid dient hierbij dan ook op twee vlakken tegelijk te werken. Eerst en vooral is er de opleiding van de volgende generatie leerkrachten. Aandacht voor ICT-implementatie in de lerarenopleiding is een beleidsprioriteit op korte en middellange termijn. Ten tweede dient er ook te worden gewerkt met de huidige generatie leerkrachten. Hierin speelt de nascholing een belangrijke rol. Sedert 1996 is het educatief gebruik van ICT een prioritair nascholingsthema van de minister bevoegd voor Onderwijs.

D. Internationale samenwerking

De Europese landen kennen gelijkaardige behoeften en problemen op het vlak van de invoering van nieuwe media in hun onderwijs. De meeste landen werkten reeds actieprogramma's rond de invoering van nieuwe media uit, of zoeken naar de juiste implementatiestrategieën.

De oprichting van een gemeenschappelijk platform waar ervaringen kunnen worden uitgewisseld en gezamenlijke initiatieven uitgewerkt, was dan ook geen overbodige luxe. In september 1998 werd het European Schoolnet opgericht. Naast vertegenwoordigers van twintig onderwijsministeries, participeren ook de Europese Commissie en externe experts aan deze organisatie.

Maar internationale samenwerking kan ook op andere vlakken belangrijk zijn. Educatieve software bijvoorbeeld is sterk taalgebonden. In het kader van de GENT-akkoorden is er op dit vlak een nauwe samenwerking met Nederland. (*GENT : Geheel Europees Nederlands Taalgebied – red.*)

E. Evaluatie en onderzoek

Op het vlak van meerwaarde van de introductie van ICT in het onderwijs is systematisch onderzoek noodzakelijk.

Op het departement wordt het binnen- en buitenlands onderzoek inzake ICT-implementatie van dichtbij gevolgd. Daarnaast bestelde het departement zelf een aantal onderzoeken naar de situatie in Vlaanderen en worden onderzoekers ingeschakeld om de effecten van het ICT-beleid op het terrein te evalueren.

Projecten en actieprogramma's

A. Infrastructuur

A.1. Het actieprogramma PC/KD

Op 2 juni 1998 hechtte de Vlaamse regering haar goedkeuring aan het programma PC/KD.

Met het actieprogramma PC/KD wil de Vlaamse overheid de (multimedia)computer integreren in de lessen. Ze stelt de scholen daarom geld ter beschikking om hardware (computers, printers, modems, netwerkinfrastructuur, ...) en software aan te kopen en te voorzien in nascholing voor de leerkrachten.

Het einddoel is dat er binnen een termijn van vier jaar – tegen 2002 dus – één computer per tien leerlingen beschikbaar zal zijn in elke Vlaamse school. De totale kosten hiervoor zijn geraamd op ruim 2,6 miljard frank.

A.2. Gunsttarieven voor Internetverkeer

Tot 30 juni jongstleden liep een overeenkomst tussen Belgacom en de Vlaamse Gemeenschap aangaande ISDN-lijnen voor Internettoegang ten behoeve van scholen tegen een vast tarief. (*ISDN : Integrated Services Digital Network – red.*)

Met een Belgacom I-Line beschikken scholen over een krachtige ISDN-verbinding, waarmee tot twintig pc's in een netwerk tegelijk kunnen internetten, en dit vierentwintig uur per dag en elke dag van het jaar. Een school betaalt voor deze verbinding een vast bedrag (= ongeacht de trafiek) van 1.000 frank per maand aan Belgacom. Voor toegang tot Internet moet de school daarnaast nog een abonnement bij een provider nemen. 54,5 % van de onderwijsinstellingen (2.211 van 4.054 instellingen

van alle onderwijsniveaus) bestelden de laatste achttien maanden een I-Line. In het secundair onderwijs surfen zelfs 69,2 % van de scholen via deze verbinding. In het basisonderwijs zijn dat er 54,1 %, in het volwassenenonderwijs (incl. DKO) 26,3 %.

De universiteiten en hogescholen bestelden in juni 2000 samen elf I-Lines ; deze instellingen hebben al langer Internettoegang over huurlijnen en de I-Line is voor hen van complementaire orde.

Telenet werkte eveneens een aanbod naar scholen uit. Van dit aanbod maakten meer dan tweehonderd scholen gebruik.

A.3. Videoconferencing (VC)

Dankzij de subsidies van de Europese Commissie neemt het aantal internationale projecten, partnerschappen en contacten in het onderwijs snel toe. Leerlingenmobiliteit is meestal slechts weggelegd voor een beperkt aantal leerlingen, is vaak éénmalig en doorgaans zeer duur.

Videoconferencing biedt real time visuele communicatie, kan op geregelde basis plaatsvinden en is toegankelijk voor een grote groep leerlingen. Ook samenwerking op lange termijn en op het niveau van leerlingen en leerkrachten is mogelijk.

Het departement Onderwijs wil het gebruik van videoconferencing ondersteunen en stelt een beperkt aantal beurzen ter beschikking van scholen die VC-sessies willen opzetten met een partnerschool in het buitenland. Een dergelijke beurs bestaat uit een forfait van 6.000 frank per sessie. De Vlaamse Gemeenschap beschikt in haar Cultureel Centrum Landcommanderij Alden Biesen over VC-apparatuur en biedt opleidingen in het (pedagogisch) gebruik ervan : introductie, leren werken met het systeem en scenariobegeleiding. De beurs kan echter ook worden aangevraagd indien scholen apparatuur gebruiken van andere VC-aanbieders.

A.4. PC in de klas

Met het initiatief PC in de klas, waaraan het departement Onderwijs meewerkt, geeft het Vlaams Economisch Verbond (VEV) een impuls om de aanschaf van pc's voor scholen aantrekkelijker te maken.

Tweedehands pc's uit het bedrijfsleven kunnen via ECO PC Services in het onderwijs een tweede leven beginnen.

B. Ondersteuning

B.1. Project "educatieve software als ondersteuning in de zorgverbreding"

Vanuit de aandacht voor zorgverbreding en de daaraan gekoppelde mogelijkheden tot differentiatie van het leerproces, startte in het schooljaar 1998-1999 een project dat extra ondersteuning verleent aan een aantal proefscholen die educatieve software integreren in hun algemene werking voor leerlingen met een leerachterstand of leerproblemen.

Leerkrachten die reeds rond zorgverbreding werken, worden gestimuleerd gebruik te maken van aangepaste educatieve software. In een eerste fase werden een aantal pakketten educatieve software getest op hun bruikbaarheid in het kader van zorgverbreding. In een tweede fase werd het gebruik van deze software getest in de betrokken scholen. Het project werd begeleid door diensten van de Katholieke Universiteit Leuven en de Universiteit Gent.

Momenteel loopt een vervolg op dit project – Terra Nova – met als doel de resultaten van het proefproject te verspreiden naar alle Vlaamse scholen.

B.2. European Network of Innovative Schools (ENIS)

In het kader van de overeenkomst met European Schoolnet (EUN) werd in Vlaanderen een European Network of Innovative Schools opgericht. De bedoeling is in deelnemende landen een aantal scholen met veel ervaring in educatief ICT-gebruik samen te brengen in een netwerk.

Dit schooljaar participeren twintig Vlaamse scholen aan dit project. De scholen fungeren als goede praktijkvoorbeelden en vormen vakgebonden contactgroepen. Daarnaast testen zij nieuwe multimedialproducten uit en participeren zij actief aan de Virtual School, een uniek initiatief dat in een meer-talige context concrete lesinhouden en ICT-projecten met Europese meerwaarde aanbiedt.

B.3. ICT-implementatieproject

Ook dit project past in het European Schoolnet. Het doel van dit project was een model/modellen te ontwikkelen voor succesvolle ICT-implementatie in scholen.

Er wordt hierbij gebruikgemaakt van de kennis en ervaring die hieromtrent bestaat en wordt opgedaan in EUN-landen. Startpunt was het uittesten van een in Denemarken ontwikkelde toolbox (Poseidonproject). Testcases waren Vlaanderen, Portugal, Ierland en Zwitserland.

Deze toolbox bevat richtlijnen voor scholen die ICT-implementatiescenario's willen uitwerken en uitvoeren. Binnen de toolbox, die via de departementale website in het Nederlands en via de EUN-website (www.eun.org/pre-enis) in het Engels aan de scholen wordt aangeboden, is ook ruimte beschikbaar om ervaringen uit te wisselen en suggesties te doen voor het aanpassen van de toolbox.

B.4. Databank educatieve software : basisonderwijs

In samenwerking met Nederland werd in het kader van de GENT-akkoorden een databank van educatieve software ontwikkeld voor het basisonderwijs : de Vlaams-Nederlandse Programmamatrix. Deze werd reeds een eerste keer geactualiseerd in september 1998 en ter beschikking gesteld van basisscholen en van de departementen voor lerarenopleiding van de hogescholen. Een tweede upgrade en uitbreiding gebeurde in 1999.

De Programmamatrix is een cd-rom met door didactici, leerkrachten en onderwijsdeskundigen op het vlak van inhoud, gebruiksvriendelijkheid, technische vereisten en dergelijke beschreven Nederlandstalige educatieve softwarepakketten. Geïnteresseerde leerkrachten vinden op die manier hun weg in het uitgebreide en vaak onbekende aanbod van educatieve software. Op basis hiervan kunnen scholen op een gefundeerde manier richting geven aan hun aankoopbeleid inzake software en hun wensen terzake beter formuleren.

Momenteel wordt gewerkt aan een on line versie van de Programmamatrix.

B.5. Databank educatieve software : secundair onderwijs

In 1999 kwam er voor het eerst een databank met educatieve software voor het secundair onderwijs. Net als de Programmamatrix Basisonderwijs zijn softwarepakketten door leerkrachten en onderwijsdeskundigen beoordeeld. Een belangrijk verschil is dat deze databank on line te raadplegen is

(www.ond.vlaanderen.be/ict – rubriek "ondersteuning").

De databank bevat enkel educatieve software voor de algemene vakken van de eerste graad van het secundair onderwijs.

C. Vorming

C.1. Regionale expertisenetwerken

Om het educatieve gebruik van ICT en het actieprogramma PC/KD optimale slaagkansen te geven, moeten de scholen en leerkrachten beter worden ondersteund, en dit op pedagogisch, technisch en organisatorisch vlak. Ook uit onderzoek en uit de proefprojecten die het departement Onderwijs vanuit zijn stimuleringsbeleid opzet, blijkt dat scholen een grote nood hebben aan dergelijke ondersteuning.

Daarom is op de onderwijsbegroting een budget opgenomen om de nodige nascholing te kunnen aanbieden. Met het geld zullen regionale expertisenetwerken worden uitgebouwd. Met de expertisenetwerken worden allerlei vormen van samenwerking bedoeld. De kerntaak bestaat in het aanbieden van nascholing. Daarnaast wordt van de netwerken ook verwacht dat zij hun expertise aanwenden voor technische en organisatorische ondersteuning.

Het uitbouwen van dergelijke netwerken bevordert de samenwerking en bundelt en optimaliseert de expertise die aanwezig is op het vlak van ICT. Op die wijze kan de deskundigheid op een optimale manier worden ingezet voor zowel een doordachte integratie van ICT in de lerarenopleiding, als de ondersteuning van scholen bij de integratie van nieuwe media. Leerkrachten, directeurs, lerarenopleiders, maar ook pedagogische begeleiders zullen bij deze centra terecht kunnen om praktische informatie in te winnen, praktijkervaring op te doen en/of zich na te scholen. De regionale expertisenetwerken zullen uiterlijk op 1 september operationeel zijn.

C.2. Innovatie hoger onderwijs (HO)

Om de toekomstige generaties leerkrachten te vormen voor hun nieuwe rol in de kennismaatschappij, is het van het grootste belang dat ook de instellingen van het hoger onderwijs – die de leerkrach-

ten de basisprincipes van hun leeropdracht bijbrengen – mee evolueren op het vlak van informatisering en innovatie. Om het hoger onderwijs impulsen te geven, is gestart met een *innovatiedebat*. Geïnteresseerden kunnen aan het debat deelnemen via de website van de administratie Hoger Onderwijs van het departement.

Het departement Onderwijs subsidieert ook innovatieprojecten op het gebied van het hoger onderwijs. Het betreft projecten die slaan op de vernieuwing van het HO, en dit zowel op technologisch als op inhoudelijk vlak, en op de ontwikkeling van nieuwe onderwijsvormen.

Het kan hierbij gaan om :

- het ontwikkelen en produceren van generieke elektronische studiematerialen en toetsen ;
- het scholen en trainen van docenten in het omgaan met nieuwe onderwijstechnologie ;
- het ontwerpen van flexibele en doelmatige leeromgevingen ;
- het ontwerpen en ontwikkelen van nieuwe onderwijsmethoden en technieken ;
- het ontwikkelen van databestanden die docenten kunnen gebruiken voor het maken van studiemateriaal.

Rond dit stimuleringsbeleid in het HO werd een databank ontwikkeld waarin naast een overzicht van de projecten ook een communicatie- en discussieforum is opgenomen.

D. Internationale samenwerking

D.1. OESO

Naar aanleiding van beslissingen genomen tijdens een informele bijeenkomst van de ministers van Onderwijs van de OESO-landen (Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling) had in juni 1998 een seminarie plaats voor ICT-experten. Deelnemers van vijftientig OESO-landen namen hieraan deel, evenals een vertegenwoordiging van de Europese Commissie.

Er werd beslist om werkzaamheden te organiseren op drie elkaar aanvullende terreinen :

- kwaliteitscriteria voor educatieve software en multimedia ;
- evolutie van de markt van educatieve software en partnerships tussen leveranciers en gebruikers ;
- onderzoek en evaluatie van de impact van ICT op het leren en het onderwijs.

Voor elk terrein zijn verschillende werkgroepen opgericht die geregeld rapporteren aan het bestuursorgaan van OESO-CERI (Centre for Educational Research and Innovation). Het werkprogramma loopt tot eind 2001. De Vlaamse Gemeenschap participeert voorlopig enkel aan Actie 1 : kwaliteitscriteria voor educatieve software en multimedia.

D.2. European Schoolnet

Het European Schoolnet wil regionale/nationale educatieve netwerken samenbrengen in een overkoepelend Europees netwerk. Dit *netwerk van netwerken* wil een *paraplu-organisatie* zijn waarbinnen scholen uit de deelnemende landen kunnen communiceren, educatieve tools en diensten uittesten en multilateraal ICT-projecten uitwerken. Het EUN biedt dus een *structuur* aan voor multilaterale samenwerking op het vlak van educatief ICT-gebruik.

Naast netwerkvorming en de bovengenoemde deelprojecten speelt European Schoolnet nog op andere vakken een belangrijke rol.

Zo wordt er op Europees vlak denkwerk verricht om gelijkaardige problemen in verschillende landen aan te pakken. Een voorbeeld hiervan is standaardisering. Uit onderzoek blijkt dat scholen een grote behoefte hebben aan standaarden rond allerlei factoren van het ICT-gebruik : standaarden en criteria voor het beoordelen van educatieve software, configuraties, netwerken, aankoop van hardware, enzovoort. Ook op dit vlak wil het EUN een belangrijke rol spelen. Door de samenwerking met diverse initiatieven van de Europese Commissie (o.a. multimedia access to education and training in Europe) hoopt het EUN een actieve bijdrage te leveren aan de standaardisering rond ICT in het onderwijs. Gelijkaardige topics zijn : de samenwerking tussen overheid en industrie, het stimuleren van de aanmaak van educatieve software en de ICT-implementatie in de lerarenopleiding.

Het departement Onderwijs is actief betrokken bij diverse acties van EUN. In het kader van pre-ENIS werd een meertalige toolbox ontwikkeld die scholen moeten helpen bij de organisatorische verandering van de ICT-integratie. ENIS (European Network of Innovative Schools) bevat ook twintig Vlaamse scholen die als goede praktijkvoorbeelden ondersteuning bieden. Ten slotte coördineert Vlaanderen een "departement Basisonderwijs" binnen de Virtual School, dat leermiddelen samenbrengt met Europese meerwaarde.

E. Evaluatie en onderzoek

Systematisch onderzoek naar de meerwaarde van de introductie van ICT in het onderwijs is noodzakelijk. Het departement volgt het binnen- en buitenlandse onderzoek inzake ICT-implementatie van dichtbij. Daarnaast bestelde het departement zelf een aantal onderzoeken naar de situatie in Vlaanderen en worden onderzoekers ingeschakeld om de effecten van het ICT-beleid op het terrein te evalueren.

Zo is onderzoek besteld rond de pedagogische-culturele randvoorwaarden voor de invoering van ICT in het onderwijs, over het gebruik van computerapparatuur- en programmatuur, over het gebruik en de verspreiding van taalsoftware en is het "Internetproject van de VR 1997-1998" wetenschappelijk geëvalueerd. Momenteel loopt een onderzoeksopdracht om de tussentijdse evaluatie te maken van PC/KD.

3. Ondersteuning binnen het sociaal-cultureel werk en het jeugdwerk

Het werken via het onderwijs is uiteraard vooral gericht op de jongere, aankomende generaties. Het sociaal probleem, en vooral dit van de ouderen, dient daarom te worden aangepakt binnen het sociaal-cultureel werk. Daartoe zijn reeds eerste aanzetten aanwezig.

Een aantal verenigingen binnen het sociaal-cultureel werk voor volwassenen en het jeugdwerk en de gemeentelijke bibliotheken hebben hiervoor reeds een aantal initiatieven gerealiseerd.

- Door, in het kader van Bibnet, alle openbare bibliotheken aan te sluiten op het Internet kreeg elke bibliotheekbezoeker de kans om kennis te maken met het Internet.

- De Webwijzer, ook ontwikkeld in het kader van Bibnet, selecteert kwaliteitsvolle sites en ontsluit deze via trefwoorden.
- Sociaal-culturele organisaties en bibliotheken kunnen een beroep doen op Internetlesgevers die worden vergoed door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De regeling voorziet in een vergoeding van 4.000 frank voor de lesgever van 2.000 frank voor de kosten voor infrastructuur. In de loop van 2000 hebben tot op heden 130 verenigingen en bibliotheken gebruikgevoerd van dit aanbod.

Binnen het jeugdwerk is er geen specifieke thematische ondersteuning voor het werken rond multi-media-gebruik. In de concrete werking van de gesubsidieerde organisaties van het landelijk jeugdwerk blijkt er wel een groeiende aandacht voor dit thema te zijn.

- De landelijke jeugdverenigingen worden voor hun algemene werking gesubsidieerd op basis van het decreet van 12 mei 1998 houdende de erkenning en subsidiëring van landelijk georganiseerde jeugdverenigingen. Een aantal van deze verenigingen, zoals Crefi, Crejaksie, Vlana-jo, Jeugd en Stad, All Art is Quite Useless, Jeugd Cultuur en Wetenschap, ontplooiën een aanbod rond het thema "computer, multimedia".

Er is in het decreet geen bijkomende subsidie opgenomen voor een thematische werking rond multimedia.

- In hetzelfde decreet wordt wel in een extra ondersteuning voorzien voor die landelijke jeugdverenigingen welke vormingsprogramma's opzetten voor jongeren uit bijzondere doelgroepen (allochtonen, laaggeschoolden, armoede, gehandicapten). Deze verenigingen – Lejo, Ark-tos, Kei-Jong en het Vlaams Centrum voor Levensvorming – bepalen autonoom de inhoud van de vormingsprogramma's op basis van een eigen inschatting van de concrete behoeften van deze jongeren. Zij werkten vooral aan de zelfredzaamheid, het zelfvertrouwen en de sociale integratie van deze groep jongeren.

Uit het doorgegeven cursusaanbod blijkt dat er ook enige aandacht werd gegeven aan multimedia-gebruik bij deze jongeren.

- Binnen het reglement voor het experimenteel of vernieuwend jeugdwerk worden op dit ogenblik drie projecten of verenigingen ondersteund die expliciet actief zijn op het vlak van ICT en jongeren.
- Net-o-maat van Jeugdhuis Club 9 in Koersel-Beringen wil door het ter beschikking stellen van een "net-o-maat" de drempel voor jongeren tot het Internet verlagen. De "net-o-maat" wordt opgesteld in jeugdhuizen, culturele centra en scholen.

Dit initiatief krijgt voor de periode van 1 juli tot 31 december 2000 een subsidiebedrag van 1,5 miljoen frank.

- De "Yell box" van het Centrum voor Maatschappelijke Gelijkheid en Jeugdwezijn in Genk is een container vol moderne media voor kinderen en jongeren.

Voor dit project is voor de periode van 1 juli 2000 tot 30 juni 2001 een subsidiebedrag van 1,5 miljoen frank uitgetrokken.

- De vereniging Jeugdwerknnet ontvangt voor het samenbrengen in één site van alle relevante informatie op het Internet rond jeugd en jeugdwerk in Vlaanderen 1,5 miljoen frank voor de werking in 2000.

4. Ondersteuningsbeleid vanuit Media

De administratie Media bereidt momenteel een sensibiliseringscampagne voor ter stimulering van het gebruik van ICT in Vlaanderen.

Begin 2001 zal vooreerst een strategisch sensibiliseringsplan worden opgemaakt. Aansluitend hierbij zal een eerste communicatie naar de bevolking en naar (een) specifieke doelgroep(en) plaatsvinden. Het is de bedoeling dat daarna nog communicatiegolven volgen.

Het geraamde budget voor deze sensibilisering bedraagt (afgeronde cijfers) : 6 miljoen frank voor strategie, concept, creatie en ontwerp, 7 miljoen frank voor een eerste communicatie, 12 miljoen frank voor volgende communicaties.

Daarnaast wordt ook een SWOT-analyse over het ICT-gebruik in Vlaanderen in het vooruitzicht gesteld. Specifiek voor de K(M)O's wordt bovendien een strategisch ICT-K(M)O plan opgemaakt (uitvoering telkens eerste kwartaal 2001). Budget : tweemaal 3 miljoen frank. (*SWOT : strengths, weakness, opportunities, threats = sterkte-zwakte-analyse – red.*)

Ten slotte wordt ook gepland te werken aan de aanmaak, op geregelde basis, van Internetstatistieken.

Mede in het kader van de beslissingen op de Europese top van Lissabon van begin 2000, onderhandelt de Vlaamse regering met de VRT om een inhoudelijke verantwoord en technologisch up-to-date mediaplatform in Vlaanderen uit te bouwen. De VRT zou als publieke omroep via een gepast investeringsbeleid en samenwerkingsverbanden een krachtig elan kunnen geven aan het beleid van de regering om in Vlaanderen alle burgers toegang te geven tot een degelijk e-servicenetwerk.

Het voorstel van beleidsnota 2001-2005 van de VRT ter voorbereiding van een nieuwe beheersovereenkomst bevat een volledig hoofdstuk inzake nieuwe media en de opdracht van de VRT m.b.t. de uitbouw van e-diensten.

Het overschakelen naar een e-serviceplatform zal aanzienlijke middelen vergen, die deels via de privé-sector, maar zeker ook via de overheid en de VRT zullen moeten worden gefinancierd.

Op die wijze zou de toegang tot de nieuwe diensten en de verspreiding ervan op grote schaal kunnen worden gegarandeerd.

MARLEEN VANDERPOORTENVLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING**Vraag nr. 48**
van 17 januari 2000
van de heer CARL DECALUWE*Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken*

Het decreet van 12 mei 1998 tot wijziging van het decreet van 23 december 1986 houdende de integratie van kunstwerken in openbare gebouwen, verplicht eenieder die een gebouw opricht waarbij de overheid ten minste 30 % financiert, een bepaald percentage van de bouwkosten aan kunst te besteden.

1. Kan de minister een overzicht geven van de middelen die aan kunst werden besteed volgens het bedoelde decreet, voor de gebouwen die werden gesubsidieerd onder zijn/haar bevoegdheid (inclusief de gebouwen van Vlaamse openbare instellingen) ?
2. Is er telkens een relatie tussen het kunstwerk en de functie van het gebouw ?
3. Wie zijn de betrokken kunstenaars en volgens welke criteria werden zij geselecteerd ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Aanvullend antwoord

(Aanvullend antwoord van M. Vanderpoorten bij het gecoördineerde antwoord van B. Anciaux in Bulletin nr. 10 van 24 maart 2000, blz. 882 – red.)

De universiteiten en het Universitair Ziekenhuis Gent werden in februari aangeschreven met de vraag om de gegevens die zij in het verleden meedeelden te actualiseren. Sommige universiteiten reageerden laattijdig of moesten een tweede maal worden aangeschreven.

Voor de meeste universiteiten geldt dat er zich geen belangrijke wijzigingen hebben voorgedaan sinds het antwoord op de gelijkaardige schriftelijke vraag van mevrouw Riet van Cleuvenbergen van 25 september 1998 (*gecoördineerd antwoord van Luc Martens : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 18 december 1998, blz. 870 ; aanvullend gecoördineerd antwoord : BVA nr. 9 van 5 maart 1999,*

blz. 1188 – red.). Evenwel worden de belangrijkste realisaties hier nogmaals samengevat en wordt de actuele toestand per universiteit weergegeven.

De *Katholieke Universiteit Brussel (KUB)*, de *Universitaire Instelling Antwerpen (UIA)* en de *Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius Antwerpen (Ufsia)* hebben geen gebouwen opgericht of verbouwingen uitgevoerd die geheel of gedeeltelijk werden gefinancierd ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap sinds het van kracht worden van het decreet. Niettemin zijn de universiteiten wel gevoelig voor kunst. Zo heeft de KUB sinds 1981 voor een bedrag van 3.031.610 frank aan kunstwerken aangekocht die in de gebouwen werden geïntegreerd, en werd aan de Ufsia en de UIA (en aan het RUCA) het programma "Kunst op de campus" gerealiseerd.

Universitair Centrum Antwerpen (RUCA)

Bij de laatste nieuwbouw (faculteitsgebouw TEW) in 1995 werd een monumentaal kunstwerk geïntegreerd, met name het werk "Zoek de zeven" van Pierre Alechinsky en Hugo Claus. Bovendien werden in dezelfde hal via mecenaat nog twee laven werken van Alechinsky geïntegreerd (1997) en werd een grote kopersculptuur van Reinhoud in de onmiddellijke omgeving geplaatst (1999), in symbiose met het werk van Alechinsky.

Limburgs Universitair Centrum (LUC)

Voor het LUC bleef de situatie ongewijzigd. De laatste investering op het gebied van bouwwerken betrof een uitbreiding van het onderzoeksinstituut EDM (*Expertisecentrum Digitale Media – red.*). De kredieten, inclusief EFRO-subsidie, waren ontoereikend om ook te voorzien in geïntegreerde kunstwerken (*EFRO : Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling – red.*). De universiteit merkt op dat het, wegens het "open karakter" van de instelling, niet aangewezen is om "studentgerichte lokalen" aan te kleden met kostbare kunstwerken.

Vrije Universiteit Brussel (VUB)

De VUB heeft, zoals in het vermelde gecoördineerde antwoord van de heer Luc Martens werd meegedeeld, de keuze gemaakt om enerzijds een ruime "roerende" kunstcollectie uit te bouwen, en anderzijds in de architecturale waarde van de gebouwen te investeren, zoals onder andere het administratiegebouw van architect Braem. De universiteit meent dat deze keuze, gezien het huidig niveau van overheidsmiddelen bestemd voor investe-

ring en onderhoud van gebouwen, volledig te verantwoorden is.

Ten slotte meldt de VUB dat bij het openen van het nieuwe studentenhuus, dat buiten het toepassingsgebied van het decreet valt, verscheidene kunstwerken van Nora Thys zullen worden opgetrokken tussen de daartoe aangebrachte nissen aan de voorgevel van het gebouw.

Katholieke Universiteit Leuven (KU Leuven)

De KU Leuven bevestigde in het vermelde gecoördineerd antwoord van de heer Luc Martens haar inspanningen om te voldoen aan het decreet, met name door een uitgebreide inventaris te bezorgen van de monumentale artistieke realisaties en de geïntegreerde kunstwerken die de universiteit verworven heeft. Deze lijst werd nu geactualiseerd.

Verder benadrukt de KU Leuven dat een niet onbelangrijk deel van de investeringsmiddelen wordt aangewend voor de restauratie van de zeer talrijke en buitengewoon waardevolle historische gebouwen binnen het universitair patrimonium.

Universiteit Gent (UG)

Naar aanleiding van de nieuwbouw van een studentenverblijf aan de Sterre werd een wedstrijd georganiseerd ("wedstrijd kunstwerk de Sterre") voor de realisatie van een origineel en creatief kunstwerk. Totnogtoe gaf dit geen aanleiding tot de selectie van een kandidaat, daar er geen drie inzendingen in aanmerking kwamen voor realisatie van een maquette. De wedstrijd zal worden overgedaan. Het ligt ook in de bedoeling een gelijkaardige wedstrijd te organiseren voor de bijgebouwen voor de vakgroepen Textielkunde en Subatomaire Fysica en Stralingsfysica, zodra de ruwbouw voltooid is. Bij het beëindigen van de renovatiewerken aan het studentenrestaurant De Brug en bij de renovatie van het sportcentrum GUSB wordt eveneens een kunstwerk in de gebouwen geïntegreerd (*GUSB : Gentse Universitaire Sportbond – red.*). Ten slotte werd ook een "prijsaanvraag voor ontwerpen" aangekondigd voor een ontwerp bestemd voor de site Sint-Pietersnieuwstraat.

De universiteit zal in de komende vijf jaar nog een aantal nieuwe gebouwen oprichten, met name een Medical Research Building, een Biotechnologieblok voor de vakgroep Moleculaire Genetica, een technologieblok voor de vakgroep Informatietechnologie, een Loods Lasatelier voor de vakgroep Mechanische Constructie en Productie, een nieuw studentenrestaurant en drie nieuwe auditoria. De

UG bevestigt dat zij bij de realisatie van al deze projecten het decreet zal toepassen.

UZ Gent

Voor de nieuwbouwprojecten op de campus UZ Gent werd een selectieprocedure voor kunstenaars georganiseerd. De realisatie van een aantal kunstwerken is gepland voor dit najaar. Bij technische uitrustingswerken en bij enkele renovaties van bestaande afdelingen werden, zoals vroeger reeds gemeld, geen kunstwerken geïntegreerd.

**Vraag nr. 11
van 10 november 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Aanbod Nederlands voor anderstaligen – Evaluatie

Tijdens het zittingsjaar 1999-2000 verklaarde de minister herhaaldelijk extra inspanningen te doen om het aanbod lessen Nederlands voor anderstaligen te verbeteren. Na de begrotingswijziging 2000 werden hiervoor extra middelen ingeschreven. Graag informeer ik naar het resultaat van deze extra inspanningen en middelen.

1. Hoeveel personen (m/v) zijn er in elke provincie ingeschreven in het onderwijs sociale promotie
 - a) voor de basiscursussen Nederlands ? Wat is hun moedertaal (m/v) ? Hoeveel personen (m/v) staan er in elke provincie op de wachtlijsten voor deze cursussen ;
 - b) voor de vervolmakingscursus Nederlands ? Hoeveel personen (m/v) staan op de wachtlijst ?

Hoelang is de gemiddelde wachttijd voor kandidaten tussen de basiscursus en de vervolmakingscursus ?

2. Hoeveel anderstaligen (m/v) zijn er in elke provincie ingeschreven via basiseducatie :
 - a) voor basiscursussen Nederlands ? Wat is hun moedertaal (m/v) ? Hoeveel personen (m/v) staan er in elke provincie op de wachtlijsten voor deze cursussen ;
 - b) voor de vervolmakingscursus Nederlands ? Wat is hun moedertaal (m/v) ? Hoeveel per-

sonen (m/v) staan er in elke provincie op de wachtlijsten voor deze cursussen ?

Hoelang is de gemiddelde wachttijd voor kandidaten tussen de basiscursus en de vervolmakingscursus ?

3. Welke mogelijkheden, ondersteund door de minister, zijn er sinds begin dit jaar ontstaan om op flexibeler ogenblikken en voor meer gedifferentieerde doelgroepen in te stappen in het aanbod Nederlands Tweede Taal (NT2) ?
4. Welke provincies/gemeenten zijn actief betrokken bij het aanbod Nederlands Tweede Taal ? Hoe ?
5. Heeft de minister nog bijkomende maatregelen genomen om de instromingsmogelijkheden voor Nederlands Tweede Taal te vergroten ? Welke ?

Antwoord

De administratie verzamelt niet systematisch de gevraagde gegevens in verband met de cursisten Nederlands Tweede Taal.

In januari 2000 heeft de administratie gegevens over het aantal uren NT2 en het aantal personen op wachtlijsten NT2 opgevraagd bij de centra voor volwassenenonderwijs (CVO) en de centra voor basiseducatie (CBE). In januari 2001 zal hiervoor opnieuw een rondvraag worden gehouden. De gegevens gevraagd door de Vlaamse volksvertegenwoordiger zullen zoveel mogelijk in deze rondvraag worden verwerkt.

Het verzamelen en verwerken van deze gegevens zal enige tijd in beslag nemen. Zodra dit afgerond is, zal het resultaat ervan in een aanvullend antwoord aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger worden bezorgd.

In de begroting 2001 is er een extra budget van 60 miljoen voor NT2 ingeschreven. Deze bijkomende middelen zullen worden aangewend om binnen de CVO's en de CBE's enerzijds de wachtlijsten progressief weg te werken en anderzijds de intensiteit en de kwaliteit van het aanbod NT2 op te drijven. De administratie is op dit ogenblik bezig met

het bepalen van de modaliteiten voor het verdelen van deze middelen.

Vraag nr. 16 van 14 november 2000 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Regelgeving – Inwerkingtreding en publicatiedatum

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie
Vraag nr. 32
van 14 november 2000
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 887

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 17 van 14 november 2000 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

ICT-maatschappij – Participatiebeleid

Zie :
Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking
Vraag nr. 12
van 14 november 2000
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 912

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 18
van 14 november 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Vrouwen in adviesraden – Commissie Laakbare Praktijken

Op mijn schriftelijke vraag nr. 101 van 5 april 2000 over de samenstelling van de Commissie Laakbare Praktijken antwoordde de minister dat één van de effectieve leden (een man) ontslag had genomen en dat volgens telefonische informatie van het Ministerie van Justitie als vervanger een vrouw zou worden voorgedragen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 2 juni 2000, blz. 1399 – red.*).

Kan de minister bevestigen dat het nieuwe lid inderdaad een vrouw is ?

Antwoord

Zoals gesteld in het antwoord op schriftelijke vraag nr. 101 van 5 april 2000 heeft het Ministerie van Justitie als vervanger voor het ontslagnemend effectief lid van de Commissie Laakbare Praktijken een vrouw voorgedragen.

Ik heb inmiddels een ministerieel besluit ondertekend waarbij de benoeming van dat effectief lid wordt geformaliseerd. Het besluit zal nog bij uitbrekkel in het Belgisch Staatsblad worden gepubliceerd.

Vraag nr. 19
van 14 november 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

KB kinesitherapie – Betrokkenheid

Op voorstel van de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu en de minister van Sociale Zaken en Pensioenen keurde de federale ministerraad in september 2000 een ontwerp van koninklijk besluit (KB) goed over de beperking van het aanbod in de kinesitherapie.

Het ontwerp wijzigt het KB van 3 mei 1999, zodat de uitvoering van dit KB, dat het totaal aantal kinesitherapeuten opgesplitst per gemeenschap vaststelde, met twee jaar wordt uitgesteld.

Dit voorstel heeft een weerslag op het Vlaams onderwijsbeleid.

Op welke manier is de Vlaamse Gemeenschap betrokken geweest bij deze beslissing ?

Antwoord

De ministers bevoegd voor Onderwijs in de drie gemeenschappen van België en hun betrokken administraties hebben regelmatig overleg gepleegd met de federale minister bevoegd voor Volksgezondheid over diverse aangelegenheden van gemeenschappelijk belang.

In dat kader is onder meer het convenant over de opleiding van verpleegkundigen totstandgekomen.

In datzelfde kader is de kwestie van de toepassing van het koninklijk besluit van 3 mei 1999 (contingentering van het aantal kinesitherapeuten) aan de orde geweest. De vertegenwoordigers van de gemeenschappen hebben aangedrongen op een verfijning van de numerieke gegevens op grond waarvan het bedoelde koninklijk besluit genomen is geweest. De federale overheid heeft de gegrondheid van dit verzoek erkend en er consequent naar gehandeld door de toepassing met twee jaar uit te stellen.

De Vlaamse Gemeenschap is dus betrokken partij geweest.

Voor het onderwijsbeleid in Vlaanderen waarborgt dit uitstel voldoende tijd om een gefundeerd aangepast beleid te ontwikkelen met betrekking tot de toegang tot het hoger onderwijs.

Vraag nr. 21
van 20 november 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Franstalige faciliteitenscholen – Nationaliteiten

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 65 van 7 februari 2000 deelt de minister mee dat de gegevens met betrekking tot het aantal kinderen van buitenlandse nationaliteit dat les volgt in het Franstalig kleuter- en basisonderwijs in de Vlaamse faciliteitengemeenten, pas in juni van dit jaar beschikbaar zouden zijn (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 7 april 2000, blz. 945 – red.*).

Behoudens vergissing van mijnentwege heb ik nog geen kennis kunnen nemen van die cijfers.

Kan de minister ze alsnog meedelen ?

Antwoord

Hierbij een tabel met het aantal kinderen van Belgische en van vreemde nationaliteit in het Franstalig basisonderwijs in de Vlaamse faciliteitengemeenten, op basis van de teldag van 1 februari 2000.

Gemeente	Belgische nationaliteit	Vreemde nationaliteit
Drogenbos	171	19
Kraainem	226	110
Linkebeek	207	19
Ronse	173	122
Sint-Genesius-Rode	563	154
Wemmel	471	37
Wezembeek-Oppem	672	140

Vraag nr. 22
van 20 november 2000
van de heer ANDRE DENYS

Nieuwe leerplannen wiskunde – Integratie

Naar verluidt is er een probleem met de vernieuwing van de leerplannen wiskunde in het algemeen secundair onderwijs (ASO). Sinds 1 september 1999 zijn er nieuwe leerplannen in het eerste jaar van de tweede graad van het ASO. Progressief zouden gedurende de komende vier jaar nieuwe leerplannen worden ingevoerd.

Er is echter een vertraging opgetreden in de invoering van de eindtermen voor de tweede graad.

Daardoor hebben in het gemeenschapsonderwijs de leerlingen die nu in het derde en vierde jaar zitten en die initieel gestart zijn met een nieuw leerplan in de eerste graad, de stap terug moeten zetten naar het oud leerplan. In het vrij onderwijs, waar men wel tijdig leerplannen heeft gemaakt voor de tweede graad, dient zich hetzelfde probleem aan voor de leerlingen die de overstap naar het vijfde jaar maken.

Wat zal de situatie zijn in het vijfde jaar ASO volgend jaar? Komen er nieuwe leerplannen of niet?

Hoe worden de leerplannen wiskunde in het ASO gestroomlijnd en geïntegreerd in de verschillende graden?

Antwoord

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, staat het ieder net, iedere koepel of inrichtende macht vrij nieuwe leerplannen in te dienen. Dit is echter niet de taak van de Inspectie Secundair Onderwijs. Aangezien de indieningstermijn voor nieuwe leerplannen nog niet verstreken is, weet ik niet of er al dan niet nieuwe leerplannen wiskunde door een net, een koepel of een inrichtende macht zullen worden ingediend. Ik kan nu enkel mededelen dat er tot op heden geen nieuwe leerplannen wiskunde voor de tweede graad noch voor de derde graad aan de inspectie werden voorgelegd.

Bij het invoeren van de eindtermen zal er in de timing rekening worden gehouden met de vraag van scholen om over een redelijke termijn te beschikken om zich met de eindtermen en de nieuwe leerplannen vertrouwd te maken.

De indieners van een nieuw leerplan zullen er zeker over waken dat de overgang tussen de vernieuwing in de eerste graad, die reeds sinds september 1997 werd doorgevoerd, en de daarop aansluitende tweede en derde graad vlot verloopt. De inspectie heeft trouwens de taak om te waken over de continuïteit tussen opeenvolgende leerplannen.

Vraag nr. 24
van 22 november 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

"Geneesheer-specialist" – Genderperspectief

In wetteksten, koninklijke besluiten, ... gebruikt men geregeld termen als "geneesheer-specialist" en "huisarts".

De term geneesheer-specialist komt oubollig over en beantwoordt zeker niet meer aan de maatschappelijke realiteit. Vanuit genderperspectief is dit trouwens helemaal voorbijgestreefd.

Op mijn schriftelijke vraag nr. 68 van 14 februari 2000 verklaarde de minister: "In de loop van dit jaar zal een specifieke universitaire opleiding worden uitgewerkt", waardoor deze academische graad effectief als "arts-specialist" zal kunnen worden aangeduid (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 7 april 2000, blz. 946 – red.*).

Mag ik de minister vragen naar de stand van zaken van deze opleiding en de bijbehorende concrete benaming van de graad ?

Antwoord

De Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) heeft tijdens zijn vergadering van juni 2000 een concept-nota besproken, voorbereid door de VLIR-werkgroep "opleiding geneesheer-specialist". De VLIR-raad heeft evenwel de besprekingen rond de organisatie van een specifieke opleiding van geneesheer-specialist of arts-specialist niet afgerond.

De raad stemde ermee in de Vlaamse overheid te vragen de specifieke universitaire opleiding tot geneesheer-specialist decretaal te verankeren, nadat eerst de gevolgen ervan op het statuut van de geneesheer-specialist in opleiding worden onderzocht. Aan de decanen zou afzonderlijk worden gevraagd hun visie mee te delen over de interuniversitaire afspraken die nodig zijn voor de contingeren. Aan de werkgroep "opleiding geneesheer-specialist" wordt gevraagd een coördinerende rol te spelen bij de uitwerking van de tussentermen per specialisme, in samenwerking met de federale erkenningscommissie, de beroepsverenigingen en vertegenwoordigers van de geneesheren-specialisten in opleiding.

Ik wacht op het globale advies van de VLIR terzake. Op basis daarvan zal ik voorstellen uitwerken voor de organisatie van een specifieke opleiding van geneesheer-specialist waarbij een genderneutrale benaming van de academische graad zal worden voorgesteld.

In afwachting zal ik de VLIR vragen te reflecteren over de benaming "arts-specialist".

Vraag nr. 25
van 22 november 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Gemeenteschool St.-Jans-Molenbeek – Investeringen Vlaamse Gemeenschap

Eind oktober maakte de voorzitter van het Vlaams Komitee voor Brussel in een vrije tribune in de Financieel Economische Tijd gewag van een gemeenteschool in Sint-Jans-Molenbeek waar de Vlaamse Gemeenschap wegens de slechte toestand van het gebouw uiteindelijk op eigen initiatief werken had laten uitvoeren, teneinde in menswaardige omstandigheden te kunnen lesgeven.

Na de werken werden de vernieuwde lokalen op last van de gemeente opgeëist voor het Franstalig PMS (psycho-medisch-sociaal centrum).

1. Is de minister op de hoogte van dit dossier ?
2. Werden door de Vlaamse overheid pogingen ondernomen om het gemeentebestuur van Molenbeek tot betere gedachten te brengen ?
3. Werd alsnog getracht om de gemaakte kosten te recupereren ?

Antwoord

De Dienst voor Infrastructuur van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO) was op de hoogte van geruchten dat Franstalige kinderen ondergebracht zouden zijn in gebouwen van de gemeentelijke basisschool "De Windroos" in Sint-Jans-Molenbeek.

Volgens inlichtingen ingewonnen bij het Vlaams Komitee zouden de betrokken lokalen opnieuw ter beschikking gesteld zijn van de Nederlandstalige afdeling.

Voor de renovatie van deze gemeenteschool verleende de Dienst voor Infrastructuur van het Gesubsidieerd Onderwijs een subsidie van 22.166.177 frank.

Uit een onderzoek dat de DIGO op donderdag 7 december ter plaatse heeft ingesteld, blijkt inderdaad dat de gesubsidieerde lokalen effectief worden gebruikt voor het geven van Nederlandstalig onderwijs.

Vraag nr. 27
van 24 november 2000
van de heer LUDWIG CALUWE

Regentenopleiding – Weddeschaal lector

In het niet-universitair hoger onderwijs, meer bepaald de regentenopleiding, is aan de titulatuur van lector de weddeschaal 501 verbonden.

De gerechtigden van deze titulatuur krijgen nu die van praktijkleraar. De daaraan corresponderende weddeschaal is 375.

1. Waarom werd deze wijziging doorgevoerd ? Deze nieuwe weddeschaal brengt mee dat er minder wordt uitbetaald. Op grond waarvan werd deze maatregel genomen ?

2. Hoe wordt het weddeverlies opgevangen dat daar logischerwijze uit voortvloeit ?

Antwoord

De situatie zoals beschreven in de vraag is geenszins die van de organieke reglementering. Vermoedelijk betreft het hier een specifiek geval.

Wanneer er mij hierover specifieke details worden verstrekt, zal ik de kwestie laten onderzoeken en de Vlaamse volksvertegenwoordiger de resultaten daarvan meedelen.

Vraag nr. 28 van 24 november 2000 van de heer LUDWIG CALUWE

Aanvraagformulier studietoelage – Infolder

Bij de aanvraagformulieren voor studietoelagen voor het school- en academiejaar 2000-2001 werd een informatieve folder toegevoegd. Deze folder bevat een voorbeeld van aanslagbiljet inzake personenbelasting en aanvullende belastingen.

Het voorbeeld lijkt te slaan op een vrij uitzonderlijke situatie.

1. Waarom werd dit voorbeeld gegeven ?
2. Hoeveel procent van de Vlaamse belastingplichtigen met schoolgaande kinderen die een studietoelage op basis van hun aanslagbiljet voor het school- of academiejaar 1999-2000 ontvingen, bevonden zich in één van volgende situaties :
 - een vervangingsinkomen, gecumuleerd met een inkomen voor de ene partner, terwijl de andere partner een inkomen uit zelfstandige arbeid haalde ;
 - een kadastraal inkomen hoger dan 183.600 frank ;
 - een aftrek voor een huisbediende ?

Antwoord

Het voorbeeld van aanslagbiljet dat bij het aanvraagformulier zit en dat ook wordt opgenomen in

de informatiebrochure, werd opgesteld door de administratie van Financiën.

Het doel ervan is een staalkaart te bieden van alle mogelijke elementen die op een aanslagbiljet kunnen voorkomen en waarmee de afdeling dient rekening te houden bij het onderzoek van het recht op een studietoelage : alle mogelijke bronnen van inkomsten, toegestane aftrekken (het houden van een huisbediende bijvoorbeeld is een fiscaal toelaatbare aftrek die door Studietoelagen niet wordt aanvaard) en alle mogelijke kadastrale inkomens.

Het is dus de bedoeling de aanvragers zoveel mogelijk informatie te verstrekken, zodat elkeen zijn eigen situatie erin kan terugvinden.

Vraag nr. 29 van 24 november 2000 van de heer PIETER HUYBRECHTS

Apothekersopleiding – Imago

De pro-departementsvoorzitter Farmaceutische Wetenschappen van de Universiteit Antwerpen is bezorgd over het dalende aantal studenten dat kiest voor een apothekersopleiding. De professor is van oordeel dat er dringende maatregelen moeten worden genomen teneinde te voorkomen dat we binnen een aantal jaren voor onoverkomelijke problemen staan.

Hij vermoedt dat studenten de voorkeur geven aan "modieuze" studierichtingen als biotechnologie, bio-ingenieur, ... boven een apothekersopleiding, die zou kampen met een "oubollig" imago. Bijkomend probleem is dat de vestigingwet ertoe geleid heeft dat een apotheek financieel niet haalbaar is voor de meeste jongeren, wat ongetwijfeld heel wat studenten afschrikt.

Er zijn nochtans heel wat mogelijkheden in de industrie, in ziekenhuizen, in onderzoek en er zijn carrièremogelijkheden in sectoren als voeding en cosmetica.

1. Werden er reeds initiatieven genomen teneinde te voorkomen dat er binnen een aantal jaren een tekort aan apothekers zal zijn ?
2. Vermits de daling van het aantal studenten voor een groot gedeelte een "imagoprobleem" zou zijn, welke maatregelen worden er genomen om dat imago bij te sturen ?

Antwoord

1. De evolutie van het aantal studenten en met name het aantal generatiestudenten (als maatstaf voor de aantrekkelijkheid van een opleiding) aan de verschillende universiteiten vertoont een gevarieerd beeld.

Aan de Katholieke Universiteit Leuven daalde het aantal generatiestudenten in het academiejaar 1999-2000 weliswaar met 30 %, wellicht te wijten aan de invoering van de nieuwe richting Biomedische Wetenschappen. Dit academiejaar stijgt het aantal generatiestudenten in de farmaceutische wetenschappen aan alle universiteiten samen van 252 (1999-2000) naar 274. Deze cijfers zijn de gegevens vervat in de Beperkte Statistische Telling van eind oktober 1999 en 2000. Aan de Universiteit Gent heeft de start van de opleiding Biomedische Wetenschappen dit academiejaar geen negatieve invloed gehad op het aantal studenten Farmaceutische Wetenschappen want het aantal generatiestudenten steeg dit academiejaar met 19 (van 79 tot 98).

Er is dus zeker geen sprake van een verdere terugloop van de belangstelling voor farmacie.

2. Alle universiteiten ondernemen acties om de aantrekkelijkheid van de apothekersopleiding te versterken. De belangrijkste algemene acties zijn :

- wijziging en herstructurering van het curriculum van de apothekersopleiding.

De curriculumvernieuwing beoogde vooral de studenten beter voor te bereiden op de gewijzigde taak van de apotheker als farmaceutische zorgverstreker, raadgever en patiëntenbegeleider.

De Universiteit Gent start dit academiejaar met een nieuwe postgraduaatopleiding in de farmaceutische biotechnologie ;

- de faculteiten voeren een actieve informatiepolitiek om de potentiële studenten op de hoogte te brengen van het vernieuwde curriculum.

Eén faculteit heeft een grootschalige enquête georganiseerd bij haar afgestudeerden om de aspirant-studenten een correct beeld te

kunnen geven van de actuele beroeps carrières. De carrièremogelijkheden in innovatieve bedrijven blijven vaak te weinig bekend.

Ik heb er alle vertrouwen in dat er in de opleiding toekomst zit en dat de acties van de faculteiten om de positieve aspecten van de apothekersopleiding en van de carrièreperspectieven van de afgestudeerden kenbaar te maken, vruchten zullen afwerpen.

**Vraag nr. 30
van 24 november 2000
van de heer PIETER HUYBRECHTS**

Opleiding bouwkunde – Stimuli

De Vlaamse bouwbedrijven hebben naast vaklui ook nood aan hooggeschoolden. Het aantal jongeren dat kiest voor de studie van industrieel ingenieur Bouwkunde-landmeten is ontoereikend om de openstaande vacatures in te vullen. Nog erger is het gesteld met de gegradueerden Bouwkunde. In 1999 waren er bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) 338 vacatures voor gegradueerden Bouwkunde, terwijl er dat jaar amper 100 afgestudeerden waren.

Terwijl de opleiding tot industrieel ingenieur op vele plaatsen wordt aangeboden, wordt de graduaatsopleiding slechts op twee plaatsen, namelijk in Aalst en Anderlecht, georganiseerd. Het hogeschoolendecreet laat hogeschoolen slechts toe in 2002 hun aanbod te herschikken. Een forse toename van gegradueerden Bouwkunde is dus voor 2005 niet te verwachten.

Opmerkelijk is tevens dat een graduaatsopleiding niet bestaat in het volwassenenonderwijs.

1. Welke maatregelen worden genomen teneinde jongeren te stimuleren om te kiezen voor studies van industrieel ingenieur Bouwkunde-landmeten en graduaat Bouwkunde ?
2. Welke maatregelen worden genomen om – zo vlug mogelijk – bijkomende graduaatsopleidingen Bouwkunde op te richten ?
3. Welke maatregelen worden ten slotte genomen om ook een graduaatsopleiding Bouwkunde in het volwassenenonderwijs aan te bieden ?

Antwoord

Het hogescholendecreet heeft aan de hogescholen een ruime autonomie verleend. Dit houdt onder meer in dat de overheid niet meer tussenkomt in de wervingspolitiek van studenten aan de hogescholen. De Vlaamse overheid participeert daarom in de regel niet aan sensibiliseringsacties.

Het hogescholendecreet stelt dat vóór 1 mei 2002 een evaluatie moet plaatsvinden van het opleidingsaanbod aan de hogescholen. De aanzet tot deze evaluatie is gegeven. Deze evaluatie zal het kader vormen waarbinnen eventuele wijzigingen en herschikkingen van het opleidingsaanbod aan de hogescholen kunnen gebeuren.

De evaluatie heeft tot doel de grondstoffen te leveren voor een globale optimalisering van het opleidingsaanbod. Het is daarom niet wenselijk voorafgaand aan deze evaluatie aanpassingen aan de huidige toestand aan te brengen. Particuliere maatregelen creëren daarenboven een precedent naar andere opleidingen toe. Dit resulteert onvermijdelijk in een sneeuwbaaleffect, dat een gunstig klimaat voor de decretaal geplande evaluatie in het gedrang brengt. Daarom geldt in afwachting van deze evaluatie een absolute programmatiestop.

De maatschappelijke relevantie vormt een wezenlijk criterium binnen dit evaluatiegebeuren. De maatschappelijke relevantie uit zich niet enkel in de inhoudelijke congruentie van de opleidingen en de maatschappelijke behoeften, maar betreft ook de convergentie van het aantal afstuderenden en de maatschappelijke vraag. De evaluatie zal daarom ontegensprekelijk, ook met betrekking tot de graduaatsopleiding Bouwkunde, indicaties verlenen in verband met het optimaliseren van vraag en aanbod inzake gediplomeerden. Op grond daarvan kan worden overwogen welke maatregelen gewenst zijn met het oog op een optimale spreiding en frequentie van de opleiding.

De integratie van de opleidingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen behoort tot mijn beleidsprioriteiten. De voorbereidende activiteiten terzake zijn reeds opgestart. Ik acht het daarom niet wenselijk om vandaag nog bijkomende opleidingen in het hoger onderwijs voor sociale promotie te programmeren.

Vraag nr. 31
van 24 november 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Opleiding verpleegkunde – HSO-getuigschrift

Aan de vierdegraadsopleidingen Verpleegkunde heeft de minister voor de komende jaren zekerheid gegeven : dit is positief en heeft een verhoging van het aantal studenten tot gevolg.

Het probleem van het HSO-getuigschrift (hoger secundair onderwijs), dat men pas na de drie jaar krijgt, blijft echter aanslepen. Het is een door de minister bevestigd probleem.

Nu er, in combinatie met ervaring, bruggen worden gemaakt van gediplomeerde verpleegkundige naar gegradueerde, is het aangewezen deze bruggen ook tijdens de studies mogelijk te maken. Het toekennen van het HSO-getuigschrift na het eerste jaar (cf. vroegere opleiding aanvullend secundair beroepsopleiding – ASBO) geeft de kans om dadelijk het eerste jaar graduaat aan te vatten.

De minister verklaarde herhaaldelijk hiervan werk te willen maken.

Wat is hierbij de stand van zaken ?

Komt deze problematiek aan bod in een van de komende onderwijsdecreten ? Wat is de vooropgestelde timing ?

Wat zijn de eventuele belemmeringen ?

Antwoord

Ik ben niet ongevoelig voor de problematiek van de toekenning van het diploma van secundair onderwijs op het niveau van de vierde graad van het voltijds beroepssecundair onderwijs. Het is mij bekend dat er van verschillende zijden voor wordt gepleit om dit diploma na het eerste leerjaar uit te reiken, in plaats van in het eindjaar zoals thans het geval is.

Dit dossier is echter onlosmakelijk verbonden met het eindtermendossier. Het onderzoek naar het invoeren van eindtermen in de vierde graad is pas moeten opgestart. De resultaten hiervan moeten afgewacht worden vooraleer een beslissing rond de diplomering kan genomen worden.

Naar het schooljaar 2002-2003 lijkt een dergelijke definitieve beslissing wel realistisch.

**Vraag nr. 33
van 1 december 2000
van de heer JAN LOONES**

Opleiding industrieel ingenieur – Academische graad

Dat het opleidingsniveau van de industrieel ingenieur in ons land erg hoog ligt in vergelijking met de andere Europese landen, is reeds lang bekend en bovendien erkend door de industrie en de universiteiten.

Vanuit deze vaststelling hielden alle gastsprekers hun referaat op het congres van de VZW Vlaamse Ingenieurskamer (VIK), met als thema "De Vlaamse ingenieur in een Europees perspectief" (18 november 2000 – Vlaams Parlement).

De sprekers waren unaniem in hun oordeel dat de huidige opleiding tot industrieel ingenieur recht heeft op een academische graad en dat deze erkenning, door de Sorbonne-Bologna-Praagbesprekingen heen, ook politiek moet worden vertaald.

Naast de toekenning van een academische graad aan de industrieel ingenieur enerzijds (wat volgens de VZW VIK op korte termijn kan gebeuren), vraagt de VZW anderzijds (op lange termijn en in het kader van de Europese hervormingen) een correcte inschaling van de opleiding van industrieel ingenieur in de toekomstige Europese structuren van het hoger onderwijs.

De VIK is van oordeel dat de finaliteit van een "masters degree", uitgereikt door een universiteit, de enige aanvaardbare graad is, rekening houdende met wat in andere landen gebeurt en met het hoge niveau van de opleiding.

Verder pleit de VIK voor een totaaloplossing met behoud van de bestaande complementaire opleidingen tot industrieel en burgerlijk ingenieur.

1. Werde het opleidingsniveau van de industrieel ingenieur in ons land reeds geëvalueerd? Wat zijn de conclusies?
2. Werde de vraag van de VZW Vlaamse Ingenieurskamer tot opwaardering van het diploma van industrieel ingenieur door toekenning van een academische graad reeds bestudeerd? Met welke conclusies?

3. Hoe snel kan eventueel tot deze maatregel worden overgegaan?

4. Welke visie hanteert de minister m.b.t. de inschaling van de opleiding van industrieel ingenieur in de toekomstige Europese structuren van het hoger onderwijs?

5. Worden er stappen ondernomen met het oog op een totaaloplossing met behoud van de bestaande complementaire opleidingen tot industrieel en burgerlijk ingenieur?

Antwoord

De evaluatie van het opleidingsniveau van de opleidingen tot industrieel ingenieur past binnen het kwaliteitszorgsysteem dat geldt voor het hele hoger onderwijs. De hogescholen staan zelf in voor de interne en externe kwaliteitszorg. Deze laatste concretiseert zich door middel van visitatiecommissies, die van hun bevindingen een openbaar rapport opstellen. De overheid bewaakt de meta-evaluatie. De hogescholen bereiden vandaag de externe visitatie van de opleidingen tot industrieel ingenieur voor.

De problematiek inzake de positionering van de twee cycli opleidingen aan de hogescholen, en de ingenieursopleidingen in het bijzonder, is vandaag meer dan ooit actueel. Ik ben deze discussie zeker niet ongenegen. De vraag van de Vlaamse Ingenieurskamer geniet mijn volle aandacht.

Ik acht het evenwel belangrijk dat initiatieven inzake de positionering van de twee cycli opleidingen zowel beantwoorden aan de maatschappelijke realiteit en de vooropgestelde finaliteit van deze opleidingen, als een oplossing ten gronde bieden. Overeenkomstig het hogescholendecreet zal vóór 1 mei 2002 een evaluatie plaatsvinden van het opleidingsaanbod aan de Vlaamse hogescholen. Deze evaluatie betreft de toetsing van de opleidingen op hun leefbaarheid in het kader van de bepalingen van het decreet, hun maatschappelijke relevantie, het beroepsprofiel en de inhoudelijke kwaliteit. De aanzet tot deze evaluatie is gegeven. De evaluatie is decretaal bedoeld als het kader waarbinnen eventuele wijzigingen en herschikkingen kunnen gebeuren en doel is de grondstoffen te leveren voor een globale optimalisering van het opleidingsaanbod.

De Vlaamse overheid zal op grond van deze evaluatie de maatregelen treffen die zij noodzakelijk acht met het oog op de optimalisering van het hele

hogeronderwijslandschap in de Vlaamse Gemeenschap, met inbegrip van de ingenieursopleidingen. Ik acht het daarom niet wenselijk voorafgaand aan deze evaluatie aanpassingen aan de huidige toestand aan te brengen. Particuliere maatregelen creëren daarenboven een precedent naar andere opleidingen toe. Dit resulteert onvermijdelijk in een sneeuwbal effect, dat een gunstig klimaat voor de evaluatie in het gedrang brengt.

De beslissingen van de Vlaamse overheid op grond van de decretaal voorgeschreven evaluatie kunnen, naargelang de regelgevende initiatieven die zij vereisen, in principe in werking treden met ingang van het academiejaar 2002-2003 of met ingang van het academiejaar 2003-2004.

De Bolognaverklaring nodigt uit om de structuren van het hoger onderwijs in Europa op elkaar af te stemmen. De Vlaamse overheid zal het proces van heel dichtbij blijven volgen en haar actieve medewerking blijven verlenen aan de implementatie ervan. Het proces bevindt zich vandaag echter nog in een te prematuur stadium om nu reeds concrete standpunten in te nemen over de consequenties voor de Vlaamse opleidingen in het algemeen en de ingenieursopleidingen in het bijzonder. Een en ander zal daarenboven ook gerelateerd zijn aan de resultaten van de decretaal voorgeschreven evaluatie van het opleidingsaanbod, zoals hierboven beschreven.

Het is vandaag te vroeg om een uitspraak te doen over de toekomst van de opleidingen tot industrieel ingenieur en tot burgerlijk ingenieur. De decretaal voorgeschreven evaluatie van het opleidingsaanbod aan de hogescholen zal een eerste indicatie geven inzake de opportuniteit van het behoud van deze complementaire opleidingen. De onderlinge positionering van beide opleidingen zal daarenboven ongetwijfeld ook een onderdeel vormen van de implementatie van Europees georiënteerde hogeronderwijsstructuren.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 3
van 10 november 2000
van de heer JAN LOONES

Kustkampeertoerisme – Masterplan Campingfederatie

Het kampeertoerisme aan de kust kende dit jaar een terugval van maar liefst vijf procent, aldus de VZW Campingfederatie CKVB (Het Laatste Nieuws van 24 oktober 2000). Niet alleen het uitzonderlijk sombere weer in juli zou daarvan aan de basis liggen. Ook andere factoren hebben meegeïmponeerd.

Er zijn de algemene trends die zich dit jaar hebben voortgezet: meer korte verblijven van drie tot hoogstens vier dagen, massale annuleringen en een vervroegd vertrek bij aanhoudend slecht weer, late boekingen en een gemiddelde bezetting per toeristisch kampeerperceel die merkkelijk lager ligt dan in de buurlanden Frankrijk en Nederland.

Om het hoofd te bieden aan de verdere achteruitgang van het kampeertoerisme pleit de sector ervoor om te blijven werken aan het kampeerimago. De Campingfederatie CKVB is dan ook vragende partij voor een actief promotiebeleid.

In het kader van dit beleid wil de federatie een "masterplan" lanceren, met daarin als speerpunten het opzetten van een reserveringscentrale en het organiseren van een jaarlijkse totaalbeurs met internationale uitstraling. In deze centrale zou de informatie worden gecentraliseerd en overzichtelijker gemaakt, zodat onmiddellijk duidelijk is wat beschikbaar is. Zo kan de consument meteen boeken zonder eindeloos te moeten rondbellen of campings af te rijden en heeft hij meteen zekerheid omtrent kwaliteitsgaranties.

Voor de financiering van dit masterplan is de kampeersector aan de kust bereid 500 miljoen frank te investeren.

Aan de overheid zou worden gevraagd aanvullend 100 miljoen te investeren in dit project.

1. Onderkent de minister de moeilijkheden die de kampeersector aan de kust de laatste jaren ondervindt ?
2. Heeft de minister reeds een aanvraag gekregen van de kampeersector om het masterplan te subsidiëren met 100 miljoen ?
3. Werd dit masterplan van de Campingfederatie reeds geëvalueerd ? Met welke conclusies ?
4. Wordt een investering in bovenvermelde zin in het vooruitzicht gesteld ?

Antwoord

Ik onderken de moeilijkheden die de kampeersector aan de Kust de laatste jaren ondervindt.

Op heden werd ik echter nog niet in kennis gesteld van een "masterplan" van de Campingfederatie CKVB, noch van enige vraag om dit masterplan te subsidiëren met 100 miljoen frank.

Derhalve is het niet mogelijk op de deelvragen 3 en 4 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger te antwoorden.

**Vraag nr. 4
van 10 november 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Gelijke kansen mannen en vrouwen – Actieplan 2000

Zie :

Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

Vraag nr. 13

van 10 november 2000

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 971

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

**Vraag nr. 9
van 24 november 2000
van de heer JAN LOONES**

Kustvisserij – Staten-generaal

Na een bezoek aan de Rederscentrale in Oostende (op 18 oktober 2000) maakte de minister bekend dat er nog vóór 1 januari 2001 een "staten-generaal" – een soort vergadering waarbij alle belanghebbenden worden betrokken – over de kustvisserij zou komen (Het Visserijblad HVB nr. 11 van 3 november 2000).

Een en ander zou te maken hebben met de Europese steun van 1 miljard frank voor de kustvisserij.

Het zou de bedoeling zijn om alle actoren van de kustvisserij (de Rederscentrale, de Vlaamse Vis-

sersbond, de vakbonden en de VDAB), over de onderlinge problemen heen, rond de tafel te krijgen. "Genoemde problemen zijn namelijk van ondergeschikt belang bij de staten-generaal" aldus nog de minister.

Naar verluidt zou de Rederscentrale – tot genoegen van de minister – zich akkoord hebben verklaard om aan dergelijk gesprek deel te nemen.

Na informeel overleg met de andere partners blijken ook deze positief te staan tegenover het plan van de minister. Volgens HVB zou de Vlaamse Visserijbond nochtans niet op de hoogte zijn van gesprekken met de minister aangaande dit overleg.

1. Klopt het dat de minister nog voor 1 januari 2001 een staten-generaal over de kustvisserij wil houden ?
2. Werd er terzake overleg gepleegd met het departement van de minister bevoegd voor Visserij ?
3. Heeft de Rederscentrale inderdaad toegezegd deel te nemen aan de staten-generaal ?
4. Heeft de minister, ter advies, informele gesprekken gevoerd met de Vlaamse Visserijbond ? Zo ja, wat is het resultaat van deze gesprekken ?
5. Voor wanneer wordt een eerste bijeenkomst van de staten-generaal in het vooruitzicht gesteld ?
6. Wordt ook het Vlaams Visserij-informatiecentrum (VVIC) betrokken bij dit initiatief ?

Antwoord

De problematiek van de visserij aan onze kust is wellicht iedereen bekend : uitvlagging, visquota, personeelsgebrek, hoge benzineprijzen, enzovoort.

Bij een bezoek aan de Rederscentrale op 18 oktober jongstleden werden mij diverse problemen voorgelegd op het vlak van opleiding en vorming. Ook de heroriëntering van de visserij in de richting van andere sectoren, zoals toerisme, kwamen aan bod. De aankomende Europese structuurfondsen bieden immers heel wat kansen.

Het lijkt mij dan ook aangewezen om op korte termijn een staten-generaal in verband met de werkgelegenheid in de visserij te organiseren, en dit in samenspraak met alle betrokken partners. Om

praktische redenen zal deze niet eind december, maar eind januari 2001 plaatsvinden. De nodige contacten met alle betrokken partners worden hiervoor momenteel gelegd.

Uiteraard zullen ook de Vlaamse Visserijbond en het Vlaams Visserij-informatiecentrum hierop worden uitgenodigd. Ook de nodige contacten met andere betrokken ministers zijn gepland.

Als Vlaamse overheid hebben we er alle belang bij dat de werkgelegenheid in de visserij een toekomst blijft behouden en dat de beschikbare middelen en instrumenten vanuit de diverse invalshoeken optimaal worden besteed.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 11
van 7 november 2000
van de heer JOHAN MALCORPS

Bermbesluit – Evaluatie

Door het bermbesluit van 27 juni 1984 werd het gebruik van biociden door publiekrechtelijke rechtspersonen verboden op bermen en taluds langs wegen, waterlopen en spoorwegen. Met gras begroeide bermen mogen niet voor 15 juni worden gemaaid. Een eventuele tweede maaibeurt mag slechts worden uitgevoerd na 15 september. Het maaisel moet worden verwijderd tien dagen na het maaien. Maaibeheer moet worden uitgevoerd zonder de ondergrondse plantendelen en de houtgewassen te beschadigen.

Van bij het van kracht worden van dit besluit werd het ruim geïnterpreteerd, onder meer wat de inzet van bestrijdingsmiddelen betreft door Openbare Werken (cfr. het antwoord op schriftelijke vraag nr. 78 van 3 juni 1988 van de heer Herman De Croo; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 25 juli 1988, blz. 194). Er is ook bepaald dat de minister bevoegd voor natuurbehoud afwijkingen kan toestaan wat de maaitijden betreft.

1. Heeft de minister de effecten van dit bermbesluit, zestien jaar na de uitvaardiging hiervan door de Vlaamse regering, reeds geëvalueerd, met name inzake de weerslag op de biodiversiteit en de kwaliteit van het milieu in Vlaanderen? Met welk resultaat?

2. Op welke wijze wordt de naleving van het bermbesluit gecontroleerd? Wordt met name het verbod op het gebruik van biociden strikt nageleefd door alle publiekrechtelijke rechtspersonen? Vanuit diverse bronnen wordt gesuggereerd dat dit niet het geval zou zijn.

Welke afwijkingen worden officieel toegestaan of gedoogd, op het biocidenverbod, op de maaitijden? Op basis van welke criteria?

3. Wordt ernaar gestreefd om tot een verscherping te komen van de bestaande regelgeving?

Of van de handhaving van het bestaande besluit?

Antwoord

1. In het kader van de studiedag over bermmaaisel gehouden op 8 november 2000 in Elewijt heeft de afdeling Natuur een evaluatie opgemaakt van vijftien jaar bermbesluit.

Daaruit bleek dat de resultaten van natuurvriendelijk bermbeheer duidelijk merkbaar zijn. Uit navraag bij de aannemers blijkt dat bij een maairegime van tweemaal per jaar met afvoer, de biomassa duidelijk afneemt. De gemeentelijke milieuambtenaren stellen ook vast dat de bermen bloemen- en kruidenrijker zijn geworden, terwijl de dominantie van grassen vermindert. Echte doorgedreven studies zijn in verband met bermbeheer nog niet uitgevoerd. Wel is het duidelijk dat een eenvormig beheer niet altijd de gewenste resultaten oplevert. Daarom moet soms meer in de richting van maatwerk worden gegaan, wat door onder andere de afdeling Natuur wordt geleverd op sommige plaatsen die bekend staan als prioritair te beheren. Enkele maanden geleden werd met de diensten van de administratie Wegen en Verkeer (AWV) en de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ), via het kabinet van collega minister Steve Stevaert, overleg gepleegd om het bermbeheer nog verder te optimaliseren. Daartoe zal in 2001 nog een bijkomende studie worden verricht.

Onlangs nog maakte de AWV bekend dat een deel van de Grote Ring rond Brussel ecologisch zal worden beheerd. Hier is heel wat studie aan voorafgegaan. De opvolging van de werkzaamheden en de eruit voortvloeiende resultaten zullen ons meer inzichten geven in het beheer van wegbermen langs grote autowegen. Hierdoor

bouwen we expertise op, die een garantie moet zijn voor het beheer in de toekomst. Het valt heel wat autobestuurders nu al op dat de zijstroken van autosnelwegen erg bloemenrijk kunnen zijn ; dat moet in de toekomst nog verbeteren en worden uitgebreid.

Ook met de NMBS was er onlangs nog overleg betreffende haar bermbeheer. Ook hier werd afgesproken om de zaak verder te optimaliseren. De aspecten die nog beter zullen worden uitgewerkt, zijn het terugzetten van houtige gewassen op de taluds, het maaibeheer en het gebruik van biociden. Verder overleg is nog gepland in de loop van 2001. Intussen loopt bij de NMBS een proefproject, dat nauwkeurig wordt gemonitord en waaruit de gepaste conclusies zullen worden getrokken.

2. Het toezicht op het bermbesluit is geregeld in artikel 60 van het natuurdecreet. Naast de officieren van gerechtelijke politie en andere bijzonder aangewezen ambtenaren, kunnen ook gemeentelijke en provinciale ambtenaren toezicht houden.

In de praktijk zijn het echter vrijwel uitsluitend de natuurwachters van de afdeling Natuur die de controle op de naleving van het bermbesluit controleren. Gezien het zeer uitgebreid takenpakket van de natuurwachter, beperkt de controle zich vooral tot het toezicht op het gebruik van biociden op bermen en het optreden bij gesignaleerde overtredingen.

Door de enorme oppervlakte van bermen is het duidelijk dat de lokale besturen, zowel de provincie als de gemeenten, meer hun verantwoordelijkheid moeten nemen. In de prioriteitennota van het vervolgingsbeleid zijn overtredingen op het verbod van biociden opgenomen als een prioritair te vervolgen misdrijf.

Het bermbesluit bevat geen regeling voor het verlenen van afwijkingen op het gebruik van biociden op bermen. De buitendiensten van de afdeling Natuur kunnen wel een afwijking toestaan op de maadata van het bermbesluit. Deze aanvraag kan enkel om natuurbehoudsredenen worden toegestaan. Hierbij wordt rekening gehouden met de voorkomende vegetatie en de relevante fauna. Bij de aanvraag moeten een plan én een verantwoordingsnota voor de afwijking worden gevoegd.

3. De natuurbehoudsfunctie is slechts één onderdeel van de multifunctionaliteit van de wegber-

men. Het ecologisch bermbeheer moet op alle functies, maar vooral op de verkeerskundige en wegenbouwkundige, worden afgestemd.

Vanuit mijn bevoegdheid wil ik de gemeenten in de eerste plaats sensibiliseren om het bermbesluit goed toe te passen en via een bermbeheersplan te optimaliseren. Via een bermbeheersplan kan het beheer worden gerationaliseerd, waardoor de natuurresultaten kunnen worden verbeterd. Veelal gaat dit samen met het dalen van de biomassa en dus met een daling van de kosten.

Alleen een planmatige aanpak met een volgehouden maaibeheer specifiek afgestemd op de berm, kan duurzame resultaten opleveren. In het kader van het milieuconvenant 1997-1999 kunnen gemeenten een subsidiëring vragen voor de opmaak van bermbeheersplannen.

Reeds 46 gemeenten zijn hierop ingegaan. Tevens zijn er gemeenten die een dergelijk plan hebben opgesteld zonder een beroep te doen op de middelen uit het milieuconvenant.

Vraag nr. 13
van 10 november 2000
van de heer JOHAN MALCORPS

Stookolietanks – Lekdichtheidscontrole

1. Op 17 juli 2000 keurde de Vlaamse regering een sectorale afwijking goed voor bepaalde gasolietanks op vraag van Unizo (Unie van Zelfstandige Ondernemers). Het gaat meer bepaald om de methode om tanks te testen op lekken.

Daarbij kan de (lek)dichtheidsproef nu worden vervangen door "een controlemethode op basis van metingen van potentiaalverschillen uitgevoerd overeenkomstig een door de afdeling Milieuvergunningen aanvaarde code van goede praktijk" (cf. artikel 5.17.2.8, §2, 5°, tweede lid).

Specialisten terzake melden echter dat curatief (opsporen van al bestaande lekken) en preventief (bepalen van de resterende levensduur van de tank) slechts voldoende garanties kunnen worden geboden als men een combinatie toepast van de lekdichtheidsproef en een corrosierisicoanalyse. Daarbij is de potentiaalmeting slechts een deelaspect van de volledige corrosieanalyse, die ook de eigenschappen van de bodem en de coating in rekening brengt. Dat een combinatie van beide proeven wenselijk

was, bleek ook uit het Premaz-project (Premaz : Preventie Mazout). Toch werd zonder meer ingegaan op de vraag van Unizo om binnen twee maanden terzake een afwijking toe te staan. Op de vragen van de (sub)commissie "gevaarlijke stoffen", die al sinds maart een reeks aanpassingen van Vlarem II in deze sector voorstelt, werd niet ingegaan.

Is de vermelde "code van goede praktijk" reeds beschikbaar ?

- Inmiddels zijn ook vragen gerezen bij de toepassing van artikel 1.3.3.2, §2 van Vlarem II, waarin wordt gesteld dat "erkende milieudeskundigen geen handelingen mogen verrichten of commerciële activiteiten uitoefenen die de onafhankelijkheid van zijn deskundige tussenkomst in het gedrang kunnen brengen".

Kan de minister verduidelijken welke activiteiten in die zin onverenigbaar zijn met het onafhankelijk statuut van erkend technicus inzake verwarmingsinstallaties gevoed met vloeibare brandstoffen : het leveren van stookolie, het herstellen van lekken, het opschuimen van tanks, het plaatsen van overloopbeveiligingen, leidingwerk, afbraak, overpompings, ... ?

- Is er voldoende zekerheid inzake de degelijkheid van de opleiding van de erkende technici ?

Kan de minister verzekeren dat de "groene dop" in alle gevallen ook terecht wordt afgeleverd ?

Is er in een controle voorzien op de controles ?

- Wordt er op geregelde basis verslag uitgebracht bij de administratie van alle uitgevoerde keuringen ?

Hoeveel tanks zijn al gekeurd, hoeveel moeten er nog worden gekeurd ?

Hoeveel erkende technici staan hier naar schatting reëel voor in ?

Acht de minister het dan mogelijk dat de vooropgezette timing (2002 en 2003) wordt gehaald ?

- Wordt er gedacht aan een verplichting in de nabije toekomst (zoals reeds in Nederland) van dubbelwandige tanks ondergronds ? Wordt er eveneens gedacht aan het opvoeren van het aantal verplichte controles naargelang de ouderdom van de ondergrondse tanks, bijvoor-

beeld in kwetsbare zones, zoals waterwingebieden ?

- Hoever staat het met de realisatie van het door de petroleumsector mee gefinancierde saneringsfonds ?

Antwoord

- De bedoelde controlemethode als alternatief voor de dichtheidsbeproeving werd juist toegestaan op basis van de resultaten van het Premaz-project waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst. Het is immers mijn bedoeling om bij de controles ook meer het preventieve element mee te nemen. De hoofdbedoeling van dergelijke onderzoeken is dan ook gesitueerd op het preventieve vlak, met andere woorden dat op basis van de onderzoeksresultaten maximaal kan worden gewaarborgd dat de houder nog in voldoende goede staat wordt bevonden om verder te worden geëxploiteerd. Het gaat dan over de toestand van de tank op dat moment, en nog belangrijker, hoe deze toestand zal evolueren in de komende periode en wat de levensduur van de tank zal zijn.

Via de bewuste gewijzigde bepalingen van titel II van het Vlarem heb ik de mogelijkheid geboden om alternatieve controlemethodes te aanvaarden. Op die manier wou ik aan de markt zelf de kans geven in te gaan op de nieuwste en veiligste technieken. Tot dusver werd evenwel nog geen alternatieve controlemethode ingediend of aanvaard.

De voorstellen van de subcommissie waar de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar verwijst, heb ik tot op heden nog niet ontvangen. Deze subcommissies hebben bovendien geen formeel karakter. Het is mijn bedoeling om voorstellen tot aanpassing van Vlarem in een doorzichtiger en opener kader te organiseren. Op dit ogenblik is een globale herziening van Vlarem bezig, waarbij een van de te bekijken elementen de regelgeving inzake de controles is.

- Het is nodig hier onderscheid te maken tussen enerzijds de "erkende milieudeskundigen", die onder meer aan het bewuste artikel 1.3.3.2, §2 van titel II van het Vlarem zijn onderworpen, en anderzijds de "erkende technicus" bedoeld in artikel 6.5.6.3 van titel II van het Vlarem, waarop voormeld artikel 1.3.3.2, §2 van titel II van het Vlarem niet van toepassing is.

De vraag heeft betrekking op het onafhankelijk statuut van de erkende technici. Op de potentieel gekoppelde (mede)verantwoordelijkheid van de installateur en de leverancier van gasolie zijn er voorlopig geen onverenigbaarheden gesteld ten aanzien de erkende technicus. Op basis van de tot nu toe opgedane ervaringen was hier geen noodzaak toe. Bij de bovenvermelde herziening van Vlarem wordt dat echter opnieuw bekeken.

3. Een technicus wordt erkend op basis van een individueel erkenningsaanvraagdossier. Hetzelfde geldt voor de erkende opleidingscursussen. Deze erkenningssystemen moeten helpen waarborgen dat een gunstig verslag met een groene merkplaat aan een gasoliehouder worden toegekend enkel in die gevallen waarin dit kan volgens de Vlarem-reglementering.

Het toezicht op de naleving van deze Vlaremvoorschriften gebeurt conform artikel 58 van titel I van het Vlarem in eerste instantie door de bevoegde gemeentelijke technische ambtenaren en het hoog toezicht door de aangestelde ambtenaren van de afdeling Milieu-inspectie.

Uiteraard speelt ook hier de aansprakelijkheid mee. Als een bodemverontreiniging ontstaat door een lekkende gasolietank en als blijkt dat op het ogenblik van de controle de tank al lekte en er toch een groene dop werd afgeleverd, dan kan de controleur medeverantwoordelijk worden gesteld.

Indien een erkend technicus of een erkend opleidingscentrum de voorwaarden van hun erkenning niet naleven, kan deze erkenning worden ingetrokken. Het is mijn bedoeling om de verschillende erkenningssystemen die bestaan beter te organiseren, qua procedure te uniformiseren en qua opvolging nog te verbeteren. Hiervoor is er een project lopende.

4. De verslagen van de uitgevoerde onderzoeken moeten door de exploitant ter beschikking worden gehouden van de toezichthoudende ambtenaren. Enkel voor niet-ingedeelde inrichtingen (niet vergunning- of meldingsplichtig volgens bijlage 1 van titel I van het Vlarem) moet bij ongunstig verslag, wanneer een rode merkplaat wordt aangebracht, de exploitant of op zijn verzoek de erkende technicus dit melden aan de afdeling Water van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal).

De gevraagde statistische gegevens met betrekking tot het aantal al gekeurde en nog te keuren houders zijn momenteel nog niet beschikbaar. Het is de taak van de technische begeleidingsgroep die de uitvoering van de milieubeleids-overeenkomst (MBO) opvolgt om de naleving van de in de MBO opgenomen timing te controleren. Ik hoor daarover nog geen negatieve geluiden, dus ik ga ervan uit dat de timing zal worden gerespecteerd.

Het aantal erkende technici bedraagt circa 3.400, terwijl het aantal erkende milieudeskundigen in de discipline "houders voor gassen of gevaarlijke stoffen" 33 bedraagt (een tiental aanvragen is momenteel in behandeling).

5. Nieuwe metalen houders mogen enkel nog rechtstreeks in de grond worden ingegraven wanneer zij dubbelwandig zijn (artikel 5.17.2.4 respectievelijk 6.5.3.1 van titel II van het Vlarem). Voor bestaande ingegraven houders zijn uitdovend nog enkelwandige metalen houders toegestaan.

De opslagplaatsen zijn aan periodieke controles onderworpen. De frequentie van de periodieke onderzoeken voor ingegraven metalen houders ligt reeds vrij hoog : voor niet-ingedeelde ingegraven metalen houders om de drie jaar (artikel 6.5.5.2 van titel II van het Vlarem) en voor ingedeelde ondergrondse metalen houders ten minste om de twee jaar (artikel 5.17.2.8 van titel II van het Vlarem). Wanneer deze ingedeelde houders gelegen zijn in een waterwingebied of in een dito beschermingszone, moet de houder zelfs jaarlijks worden gekeurd.

Ik beschik momenteel niet over aanwijzingen dat deze frequenties te laag zouden zijn.

6. Onmiddellijk na het totstandkomen van het ontwerp van MBO heb ik een overleg georganiseerd met de gasoliesector en de BVVO (Belgische Vereniging van Verzekeringsondernemingen) om te vragen welke opties zij zagen voor het saneringsfonds.

In dit overleg hebben alle betrokkenen hun intentie gegeven om tot de realisatie van een financieringsmechanisme over te gaan. Zowel de gasoliesector als de verzekeringssector engageden zich toen om tegen eind dit jaar duidelijk aan te geven welke richtingen haalbaar waren. Een combinatie van een verzekeringsformule voor nieuwe risico's en een fonds voor bestaande risico's leek het meest haalbare.

Het was dan ook al duidelijk dat zowel een eventuele verzekeringsdekking als een fonds niet enkel voor Vlaanderen, maar voor heel België moesten van toepassing zijn. Ik heb dit item dan ook op de agenda geplaatst van het overleg met de twee andere regio's.

Naar aanleiding hiervan werd een werkgroep opgericht om het financieringsmechanisme uit te werken. In deze werkgroep zetelen zowel vertegenwoordigers van de drie regio's, van de federale overheid (Economische Zaken), als van de gasoliesector. Een vertegenwoordiging van de verzekeringssector is ook aanwezig als waarnemer.

Deze werkgroep heeft al een aantal grote lijnen uitgetekend voor mogelijke financieringsopties, die nu worden geëvalueerd zowel binnen de gasoliesector als binnen de verzekeringssector. De werkgroep heeft vooropgesteld tegen begin april volgend jaar rond te zijn met de inhoudelijke invulling van de financieringsmechanismen. Deze teksten moeten dan door de diverse overheden worden geëvalueerd.

Vraag nr. 16
van 10 november 2000
van de heer JACKY MAES

Woestenhof Westouter – Groenbehoud

De plannen om in Westouter (Heuvelland) het vakantiedorp Woestenhof aan te leggen, blijken niet meer door te gaan. De Nederlandse projectontwikkelaar wil het project blijkbaar niet langer realiseren en zou veeleer geneigd zijn om de gronden te verkopen.

Er werd aan de minister voorgesteld om de gronden aan te kopen en ze te bebossen, waardoor er een groene verbinding zou worden gecreëerd tussen Westouter en de bestaande bossen op de Rodeberg. Een deel van het gebied heeft immers een hoge ecologische en didactische waarde, en bovendien zou het ook voor een deel in aanmerking komen voor een speelbos.

Gezien de huidige bestemming op het gewestplan, namelijk "zone voor verblijfsrecreatie", is het aankoopscenario echter niet direct haalbaar, want de aankoopprijs zal zeer hoog zijn. Het terrein een groene bestemming geven, behoort niet tot de bevoegdheid van de minister, maar zij zou wel bereid zijn om via haar administratie een oplossing te zoeken om het terrein alsnog te beschermen tegen toenemende woningbouw.

Welke oplossing wordt er daartoe uitgewerkt ?

Antwoord

Mijn administratie deelt mee dat er een mogelijkheid bestond de desbetreffende gronden te laten verwerven door een derde, die de vrijwaring van het terrein genegen zou zijn.

Tot op dit ogenblik werd hierin evenwel geen enkel concreet resultaat gehaald. Er is me gemeld dat er een lokale vraag zou zijn naar een bestemmingswijziging voor dit gebied. Dit lijkt mij de best mogelijke piste te zijn om tot een duurzaam resultaat te komen.

Het initiatief hiertoe behoort echter tot de bevoegdheid van de minister van Ruimtelijke Ordening.

Ik zal elk voorstel in die zin steunen.

Vraag nr. 19
van 10 november 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kabinetten – Samenstelling

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
Vraag nr. 10
van 10 november 2000
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 873

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 20
van 10 november 2000
van de heer CARL DECALUWE

Milieuheffing – Berekeningswijze

Voor de berekening van de heffing ter bescherming van de oppervlaktewateren wordt, afhanke-

lijk van de situatie (alleen aansluiting op het waterdistributienet of alleen eigen waterwinning of beide samen), een andere berekening gehanteerd.

Wanneer iemand een combinatie van beide gebruikt, werd de heffing als volgt berekend : er werd een optelling gemaakt van de berekening voor de situatie van eigen waterwinning en de berekening voor de situatie van aansluiting op het waterdistributienet. Concreet betekende dit dat bijvoorbeeld voor de heffing 2000 volgende formule werd gehanteerd : $(0,025 \times 1.016 \text{ frank} \times \text{m}^3 \text{ in } 1999 \text{ gefactureerd verbruik}) + (0,025 \times 1.016 \text{ frank} \times 10 \text{ m}^3 \times \text{aantal personen ingeschreven op } 1 \text{ januari } 2000)$.

Mijn vraag om uitleg hieromtrent (*Handelingen Commissievergadering nr. 86 van 10 februari 2000, blz. 21 e.v. – red.*) heeft ertoe geleid dat nu weliswaar de derde berekeningswijze (combinatie) wordt gebruikt, echter niet in één en dezelfde formule zoals voorgeschreven. Uit de praktijk blijkt dat er opnieuw twee aanslagbiljetten worden opgestuurd, telkens met een deel van de formule. En nog slechter : er wordt telkens ook een minimumheffing gehanteerd. Hierdoor wordt er twee keer afgerond in plaats van één keer.

We gaan er in een voorbeeld van uit dat iemand 3 m³ verbruikt en dat er drie personen zijn ingeschreven op het adres. Dan is de berekening als volgt voor de drie gevallen :

- in geval van enkel aansluiting op waterdistributienet (1) : $(0,025 \times 1.016 \times 3 \text{ m}^3) = 76 \text{ frank}$ met een minimumheffing van 300 frank ;
- in geval van enkel eigen waterwinning (2) : $(0,025 \times 1.016 \times 10 \text{ m}^3 \times 3 \text{ pers}) = 762 \text{ frank}$;
- in geval van combinatie van de twee : $(0,025 \times 1.016 \times 3 \text{ m}^3) + (0,025 \times 1.016 \times 10 \text{ m}^3 \times 3 \text{ pers}) = 838 \text{ frank}$.

In de praktijk wordt de laatste formule opgesplitst in twee aanslagbiljetten, met als resultaat $300 + 762 = 1.062 \text{ frank}$.

De persoon in kwestie betaalt hier dan toch "meer". Het betekent toch niet, omdat één deel van het huishouden aangesloten is op het waterdistributienet en een ander deel is afgestemd op eigen waterwinning, dat het huishouden méér afvalwater zou lozen dan andere huishoudens ?

1. Waarom is de VMM (Vlaamse Milieumaatschappij) niet in staat om de juiste formule toe te passen in één aanslagbiljet ?

2. Werden reeds instructies gegeven met het oog op een correcte berekening ?

Antwoord

1. Voor het aanmaken van één aanslagbiljet met betrekking tot de milieuheffing voor de heffingsplichtigen die tegelijk beschikken over een eigen waterwinning en over een aansluiting op het waterdistributienet, moet de Vlaamse Milieumaatschappij de respectieve adresgegevens koppelen aan het Rijksregister.

Deze koppeling is technisch zeer moeilijk. De Vlaamse Milieumaatschappij koppelt 80 % van de adresgegevens van alle heffingsplichtigen aan het Rijksregister. Het streven naar een hoger koppelingspercentage zou een groot aantal foutieve koppelingen tot gevolg hebben. De reden hiervan is dat twee gegevensbestanden (enerzijds het bestand van het Rijksregister en anderzijds het bestand van de drinkwatermaatschappijen) met elkaar worden vergeleken en bij overeenkomst worden gekoppeld op naam, adres en woonplaats van de heffingsplichtigen. Bij deze vergelijking worden een aantal afwijkingen tussen beide bestanden toegestaan (bv. Vande ... en Van De ..., St. ... Sint ...). Hoe meer afwijkingen worden toegestaan, hoe groter de kans is op foute koppelingen. Gelet op het groot aantal dossiers (2,3 miljoen) is het onmogelijk manuele controles uit te voeren.

Het aanmaken van gecombineerde aanslagen vraagt een ingrijpende wijziging aan de computerprogramma's waarmee de milieuheffing wordt berekend.

De Vlaamse Milieumaatschappij heeft tot op heden geopteerd voor het versturen van twee afzonderlijke aanslagbiljetten, omdat het aantal heffingsplichtigen dat nadeel zou kunnen ondervinden van deze werkwijze zeer klein is (maximum 500 op 2,3 miljoen heffingsplichtigen). Dit is enkel het geval als één of beide berekeningswijzen aanleiding kan geven tot het betalen van een minimumheffing (300 fr.) In voorkomend geval kan de heffingsplichtige zijn rechten doen gelden op eenvoudige schriftelijke vraag (brief of fax) bij de Vlaamse Milieumaatschappij.

Niettegenstaande dat, heeft de Vlaamse Milieumaatschappij maatregelen genomen om de berekeningsprogramma's in die zin aan te passen. De nieuwe werkwijze zal ingaan vanaf het

heffingsjaar 2001. Het resultaat van deze nieuwe worden werkwijze kan pas worden geëvalueerd na de vestiging van de heffing 2001.

2. De Vlaamse Milieumaatschappij heeft zelf het initiatief genomen om vanaf het heffingsjaar 2001 indien nodig gecombineerde aanslagen te vestigen.

Vraag nr. 22
van 14 november 2000
van de heer DIDIER RAMOUDT

VLAM en Export Vlaanderen – Samenwerking

Op dinsdag 24 oktober 2000 hebben de leden van de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden de voedingsbeurs SIAL in Parijs bezocht (SIAL : Salon International de l'Alimentation). Mijn verwondering was groot te vernemen dat zowel Export Vlaanderen als het Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM) gelijktijdig aanwezig waren, maar elk met een eigen stand. Wanneer twee instellingen die Vlaanderen vertegenwoordigen niet samenwerken, kan enkel maar verwarring ontstaan bij buitenlandse klanten.

Vóór de privatisering van de VLAM in 1997 bestond er een vrij intense samenwerking tussen de voormalige Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel (VDBH), later Export Vlaanderen, en de VLAM.

Deze samenwerking was vastgelegd via een samenwerkingsprotocol. Dit protocol moest opnieuw worden ondertekend na de juridische omvorming van de VLAM. Tot op heden heeft Export Vlaanderen echter het nieuwe protocol nog niet ondertekend. Ook de beleidsmatige samenwerking is éénzijdig, waarbij een vertegenwoordiger van Export Vlaanderen wel zitting heeft in de raad van beheer van de VLAM, maar omgekeerd niet, alhoewel dit mandaat wel was toegezegd.

Dit wijst er dus op dat Export Vlaanderen de afspraken met de VLAM niet nakomt.

1. Hoe staat het met de samenwerking tussen de VLAM en Export Vlaanderen ?
2. Welke initiatieven worden genomen om een situatie waarbij twee Vlaamse instellingen zich op éénzelfde beurs presenteren, in de toekomst te vermijden ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Antwoord

1. De samenwerking tussen Export Vlaanderen en het VLAM verloopt vlot. Hoewel het samenwerkingsakkoord tussen beide organisaties na de privatisering van het VLAM niet werd vernieuwd, wordt er "in de geest van" het akkoord samengewerkt.

De werkverdeling tussen de twee organisaties is als volgt. VLAM treedt op voor de landbouw-, tuinbouw- en visserijsector, en meer bepaald voor die sectoren welke bijdragen in de sectoriële promotiefondsen van VLAM.

Naar promotievoering toe is het zo dat VLAM op de kernafzetmarkten Frankrijk en Duitsland over eigen kantoren beschikt en op deze markten zelf optreedt voor de land- en tuinbouwsectoren. Dit gebeurt in een goede verstandhouding met de plaatselijke vertegenwoordigers van Export Vlaanderen en waar samenwerking mogelijk is, wordt er ook samengewerkt.

Op de andere afzetmarkten, waar VLAM niet zelf vertegenwoordigd is, kan er zoals in het vroegere protocol was bepaald een beroep worden gedaan op de Vlaamse economische vertegenwoordigers, wat ook geregeld gebeurt.

2. Het is zeker niet zo dat de twee instellingen "naast elkaar" aan beurzen deelnemen – ook hier geldt voormelde regeling, namelijk dat VLAM de deelname voor de land- en tuinbouwsectoren voor zijn rekening neemt. Wel is het zo dat voor het VLAM de deelname met sectorgeld (bijdragen in de promotiefondsen) wordt gefinancierd.

De voorbereiding van een beursdeelname – contacten met organisatoren, architect, standbouwer, ... – gebeurt in gezamenlijk overleg. Beide organisaties gebruiken ook hetzelfde standconcept, wat leidt tot een duidelijke herkenbaarheid van de Vlaamse aanwezigheid op buitenlandse beurzen.

Ook mag worden gesteld dat het zeker niet de bedoeling is van Export Vlaanderen en VLAM om zichzelf op een beurs te profileren ; beide organisaties treden op als dienstverlener en de

bedoeling is dat aan bedrijven en sectoren de mogelijkheid wordt geboden om zich op optimale wijze te presenteren binnen de Vlaamse groepsstanden.

Door de aanwezigheid van zowel Export Vlaanderen als VLAM op SIAL Parijs, samen met Anuga Keulen de belangrijkste voedingsvakbeurs ter wereld, werd aan de Vlaamse bedrijven de mogelijkheid geboden om op een zeer gerichte wijze deel te nemen, aangezien er een Vlaamse groepsstand kon worden aangeboden in niet minder dan zeven productafdelingen.

(Antwoord Johan Sauwens : blz. 958 – red.)

Vraag nr. 24
van 14 november 2000
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Grensoverschrijdend mesttransport – Controle

Vanuit Nederland worden er mesttransporten georganiseerd naar Vlaanderen. Op die manier zouden Nederlandse landbouwers die in eigen land hun mestoverschotten niet meer kwijt kunnen en over geen quota's meer beschikken, vermijden dat ze hun veestapel moeten verminderen.

Deze afzet van Nederlandse mestoverschotten zou op die manier de mestactieplannen van de Vlaamse regering doorkruisen.

1. Wordt er voldoende controle uitgeoefend op de invoer van mestoverschotten uit Nederland ?

Is het bestaan bekend bij de Vlaamse overheid van een dergelijke trafiek naar Vlaanderen ?

Heeft men enig idee van de hoeveelheid mest die vanuit Nederland wordt ingevoerd ?

Zijn voor deze invoer vergunningen vereist en zo ja, door welke instantie worden zij afgeleverd ?

2. Werd er reeds tussen de Vlaamse regering en de bevoegde Nederlandse instantie een regeling uitgewerkt aangaande de mestoverschotten ?
3. Welke sancties zijn er voor de sluikinvoer van mestoverschotten naar Vlaanderen ?
4. Omvatten de door de Mestbank in 1999 geregistreerde transporten ook de hoeveelheden die

vanuit Nederland in Vlaanderen worden afgezet ?

Antwoord

1. De grensoverschrijdende transporten van dierlijke mest zijn onderworpen aan de Europese regelgeving.

In eerste instantie is hier de zogenaamde bezemrichtlijn (richtlijn nr. 92/118/CEE) van toepassing.

Dit is een sanitaire richtlijn die stelt dat enkel pluimvee- en paardenmest onbewerkt grensoverschrijdend mag worden getransporteerd. Andere mestsoorten mogen onbewerkt niet grensoverschrijdend worden vervoerd, dit wil zeggen dat er een verbod is om bijvoorbeeld onbewerkte varkensmest van Nederland naar Vlaanderen te transporteren. Op deze regel is in de richtlijn wel een uitzondering opgenomen voor het transport van bedrijfseigen onbewerkte dierlijke mest naar bedrijfseigen gronden. Deze transporten zijn wel mogelijk indien er tussen de bevoegde autoriteiten een overeenkomst is die deze transporten regelt.

Tussen de Vlaamse en de Nederlandse autoriteiten is een overeenkomst voor de overbrenging van bedrijfseigen dierlijke mest naar bedrijfseigen gronden in het andere land afgesloten. Nederlandse en Vlaamse landbouwers die gronden bewerken over de grens dienen op voorhand een vergunning aan te vragen om ze te bemesten met bedrijfseigen dierlijke mest. Deze vergunning wordt door beide autoriteiten onderzocht. Indien beide autoriteiten de vergunning hebben goedgekeurd, kan de landbouwer de toegestane hoeveelheden bedrijfseigen dierlijke mest zoals vermeld op de vergunning grensoverschrijdend transporteren.

Van deze "grensboerenregeling" maakten in 1999 in totaal 176 Nederlandse landbouwers gebruik. Deze veehouders brachten zo 598.522 kilogram fosfaat op 4.495 hectare Vlaamse gronden. Hierbij dient wel te worden vermeld dat 365 Vlaamse landbouwers eveneens van deze regeling gebruikmaakten en alzo 345.620 kilogram fosfaat brachten op 4.230 hectare Nederlandse gronden.

De hierboven vermelde bezemrichtlijn laat, in tegenstelling tot onbewerkte varkensmest en rundmest, wel het grensoverschrijdend trans-

port van onbewerkte pluimvee- en paardenmest toe. Deze transporten vallen wel onder de Europese Verordening voor de Overbrenging van Afvalstoffen (EVOA) (EG-verordening nr. 259/93). Vermits dierlijke mest gecatalogeerd is als een oranjelijst-afvalstof, moet voor de overbrenging van deze dierlijke mest eveneens een voorafgaande vergunning worden aangevraagd bij de beide bevoegde autoriteiten. Na goedkeuring van de vergunning door beide autoriteiten kunnen de transporten in het kader van deze vergunning beginnen. Conform de EVOA-reglementering moeten alle transporten drie dagen op voorhand worden gemeld aan de autoriteiten van beide betrokken landen en moet binnen 180 dagen na het transport de levering ook worden bevestigd.

In 1999 werden op dergelijke wijze in Vlaanderen 1,68 miljoen kilogram stikstof en 1,1 miljoen kilogram fosfaat afkomstig van dierlijke mest ingevoerd vanuit Nederland. Deze import bestaat voor ongeveer de helft uit paardenmest en voor de helft uit pluimveemest. 95 % van de nutriënten worden gebracht naar inrichtingen voor de aanmaak van substraat voor de champignonteelt. In 1999 werd vanuit Vlaanderen 2,49 miljoen kilogram stikstof en 1,9 miljoen kilogram fosfaat afkomstig van dierlijke mest uitgevoerd naar Nederland. Netto was er betreffende het transport van dierlijke mest dus nog steeds een export van 0,8 miljoen kilogram fosfaat en 0,81 miljoen kilogram stikstof. De export uit Vlaanderen bestaat voor 98 % uit transport van pluimveemest.

Uit het hierboven vermelde is duidelijk dat door de Europese regelgeving inzake het grensoverschrijdend transport van dierlijke mest de transporten zeer goed worden opgevolgd. Deze opvolging gebeurt in Vlaanderen door de Mestbank, als bevoegde autoriteit voor de opvolging van de transporten dierlijke mest. Daarnaast kan ook worden vermeld dat door politie en rijkswacht de grenstransporten van dierlijke mest geregeld worden gecontroleerd, waarbij de Mestbank ondersteuning geeft.

De trafiek van Nederlandse mest naar Vlaanderen is door de overheid gekend en wordt door de Mestbank op de voet gevolgd.

Hierboven zijn reeds de getransporteerde hoeveelheden aangegeven.

Zoals reeds vermeld, moet voor elk grensoverschrijdend transport voorafgaandelijk een vergunning worden afgeleverd.

2. Zoals boven reeds vermeld, zijn er inderdaad afspraken met de Nederlandse autoriteiten betreffende de opvolging van de grensoverschrijdende meststromen.

Overleg met het Nederlandse Bureau Heffingen voor het al dan niet verlenen van de aangevraagde vergunningen, is hiervoor onontbeerlijk en gebeurt dan ook constant.

3. Bij het onderscheppen van sluikvoer van dierlijke mest vanuit Nederland wordt in eerste instantie een proces-verbaal (PV) opgemaakt betreffende de vastgestelde overtreding. Vermits deze overtredingen op het terrein worden vastgesteld door de rijkswacht of de politie, maken zij het PV op, maar wordt steeds aan de Mestbank ondersteuning gevraagd. Ook wordt het transport met begeleiding teruggestuurd naar het land van herkomst.

Daarnaast heeft de Mestbank bij een overtreding door een erkende mestvoerder de mogelijkheid om de erkenning van de mestvoerder te verlagen in klasse of in te trekken, of kan de mestvoerder door de Mestbank worden geschorst.

4. De door de Mestbank geregistreerde transporten bevatten ook de invoer van mest vanuit Nederland naar Vlaanderen.

De geregistreerde hoeveelheden zijn hierboven reeds weergegeven.

**Vraag nr. 25
van 14 november 2000
van de heer JOS BEX**

Luchtverkeer – Milieuheffingen

Op de kerosine voor vliegtuigen wordt geen accijns geheven. Het betreft hier trouwens een federale bevoegdheid. Anderzijds is het de bevoegdheid van de Vlaamse overheid om heffingen te verrichten op milieuvervuilende activiteiten.

Werd reeds nagegaan of vliegtuigen die Vlaamse luchthavens aandoen ertoe kunnen verplicht worden om een milieubelasting te betalen ?

Technisch gesproken zal waarschijnlijk de luchtvervuiling verschillen naargelang de kenmerken van de motoren en het al dan niet gebruiken van milieuvriendelijke brandstof. Europees beweegt er wat m.b.t. een eventuele kerosineheffing.

Waarom neemt Vlaanderen hierin niet het voortouw door nu reeds maatregelen uit te vaardigen ?

Antwoord

De Europese Unie is inderdaad bezig met de studie van de initiatieven m.b.t. het invoeren van een heffing op het gebruik van brandstoffen door vliegtuigen. Naar aanleiding van een door haar bestelde internationale studie heeft de Commissie dit jaar nog conclusies gepresenteerd aan de Raad Ecofin (*Raad van ministers van Economische Zaken en Financiën – red.*).

Volgens de conclusies van de Commissie bleek de invoering van een heffing op kerosineverbruik een lastige zaak. Hoe ruimer de omvang van de heffing, hoe moeilijker het wordt om binnen de juridische beperkingen van het internationaal recht (met name het Verdrag van Chigaco van 1944) een gunstig effect door dergelijke heffing te bereiken, gezien het vrij gemakkelijke vermijdingsgedrag. Bovendien blijken de lidstaten nog steeds gevoelig voor de concurrentiepositie van hun luchtvaartmaatschappijen. Trouwens om die reden is de commerciële luchtvaart uitgesloten van het toepassingsgebied van de richtlijn 92/81/EG betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijnzen op minerale oliën.

Aangezien financiële instrumenten nuttig kunnen zijn om de groei van het luchtverkeer en de bijbehorende negatieve effecten voor het milieu tegen te gaan, bepleit ik de voortzetting van het internationaal onderzoek en de politieke besprekingen over de invoering van accijnzen en andere heffingen op luchtverkeer. De bestaande principiële vrijstelling van luchtverkeer voor accijnzen is tegenstrijdig met het principe "de vervuiler betaalt" en met de gelijke behandeling van de diverse transportvormen. De invoering van accijnzen op vliegtuigbrandstof zou een goede stap zijn in de richting van de internalisering van de hoge milieukosten van het vliegverkeer.

Het luchtverkeer is oorzaak van verschillende emissies met milieuverstoringen die zich (uitgezonderd lawaai) vooral op internationaal en zelfs mondiaal vlak afspelen (klimaatwijziging, smogvorming, verzuring, verarming ozonlaag, ...). Het

luchtverkeer zelf is bij uitstek een internationaal gegeven. De aanpak van de grensoverschrijdende milieuproblemen inzake luchtverkeer moeten dan ook in de eerste plaats op internationaal vlak worden aangepakt. Dit geldt zeker voor financiële instrumenten.

De invoering van een milieubelasting op vliegverkeer door het Vlaams Gewest is een even complexe zaak. Vooreerst is er een bevoegdheidsprobleem. Een heffing op brandstofverbruik is in wezen een accijns op energieproducten en behoort dus tot de federale bevoegdheid. Een milieuheffing in de ware zin, die dan wel tot de gewestelijke bevoegdheid zou behoren, zou dus als grondslag de effectieve uitstoot van luchtverontreinigende emissies moeten hebben. Het is bijna onmogelijk om voor dergelijke mobiele bronnen een sluitend systeem uit te werken. Het is zeer moeilijk om de verschillende emissies in de lucht precies te meten, teneinde de heffing te kunnen berekenen. In tegenstelling tot bijvoorbeeld afvalwater- en meststromen is ook de toepassing van het territorialiteitsbeginsel zeer problematisch en rijst het probleem van de overvluchten.

Gelet op de huidige geringe en moeilijk uitvoerbare bevoegdheid van de gewesten is het niet aangegeven om Vlaamse milieubelastingen op het luchtverkeer uit te werken.

Er wordt wel volop steun gegeven aan de lopende internationale initiatieven ter bestrijding van de milieuproblemen veroorzaakt door het luchtverkeer in het algemeen, en de invoering van een milieubelasting in de vorm van accijnzen in het bijzonder.

Vraag nr. 31 van 22 november 2000 van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Aquafin – Werken Langenbos Leuven

Aquafin plant werken in de Langenbos in Leuven.

1. Over welke werken gaat het ?
2. Hoelang zullen ze duren ?

Antwoord

1. De werken die door de NV Aquafin in de onmiddellijk omgeving van de Langenbos worden gepland, omvatten de aanleg van de "verbin-

dingsriolering Beekstraat – Langenbos" (project 97290). Door dit project wordt de bestaande lozing van de Rotselaarsesteenweg ter hoogte van de Langenbos opgevangen en vervolgens via de Rotselaarsesteenweg, de Henri Wittelbolsstraat en de Beekstraat afgevoerd naar de collector in Wijmaalbroek.

Ter hoogte van de Rotselaarsesteenweg in Langenbos wordt tevens een overstortgebouw, waarvan de overstortleiding een twintigtal meter verderop aansluit op de bestaande riolering Langenbos.

2. Het project "verbindingsriolering Beekstraat – Langenbos" bevindt zich momenteel in ontwerpfasen.

De uitvoering heeft vermoedelijk plaats in het najaar van 2001 en het voorjaar van 2002. De vermoedelijke uitvoeringstermijn is vastgelegd op 160 werkdagen, wat overeenkomt met één kalenderjaar.

Na het afronden van de ontwerpfasen zal een definitieve uitvoeringstermijn worden bepaald.

Vraag nr. 32
van 22 november 2000
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Brand Union Minière Hoboken – Milieu

Op dinsdag 7 november laatstleden brak brand uit in de stoffilterinstallatie van Union Minière in Hoboken, ten gevolge van laswerkzaamheden.

De opstijgende rook van deze brand was in de omliggende woonzones Moretusburg en Hertogvelden zichtbaar en veroorzaakte een prikkelende geur. De rook zou afkomstig zijn van polyvinylchloride (PVC).

1. Werden de milieuinstanties op de hoogte gebracht van de brand?
2. De prikkelende geur werd als ongevaarlijk bestempeld, maar werden er terzake door de bevoegde diensten metingen en controles uitgevoerd?

Wat zijn de resultaten daarvan?

Antwoord

1. De afdeling Milieu-inspectie werd door het bedrijf per fax op 7 november 2000 om 11.40 uur op de hoogte gebracht van de brand, die om 11.20 uur aanleiding gaf tot een incidentele emissie.

Het bedrijf deelde tevens mee dat het Centrum tegen Lucht- en Waterverontreiniging (CLW) van de stad Antwerpen werd verwittigd.

2. De afdeling Milieu-inspectie is niet opgenomen in de "rampenplanning" van de provincie Antwerpen. Wanneer er zich in de stedelijke agglomeratie Antwerpen een ongeval voordoet, is volgens het draaiboek het CLW aangewezen om de nodige vaststellingen te doen.

De betrokken dienst is in dit geval ter plaatse geweest, maar omdat de brand van te korte duur was, kon hij geen metingen uitvoeren.

Vraag nr. 33
van 24 november 2000
van de heer JOACHIM COENS

Dupont Hasselt – Bedrijfsafval

In de KMO-zone Wijerveld in Sint-Lambrechts-Herk (Hasselt) ligt 4.000 ton bedrijfsafval op de terreinen van de firma Dupont, en dit vlakbij een woonwijk. Volgens de Milieu-inspectie gaat het om afvalstoffen die vervuild zijn met chemische stoffen, meer bepaald cyaniden.

De omwonenden kregen allemaal een brief van de dienst Leefmilieu van het stadsbestuur van Hasselt waarin zij konden lezen dat in hun buurt chemische stoffen opgeslagen liggen. Volgens de milieu-ambtenaar is er echter weinig risico dat de gevaarlijke stoffen door verstuiven of verwaaien op de percelen in de buurt terechtkomen. Wel is er gevaar voor grondwaterverontreiniging. Bij iedereen die een grondwaterput heeft en dat meldt, zou er daarom een grondwaterstaal worden genomen om na te gaan of dit in orde is.

De firma werd aangemaand om het afval vóór 1 november 2000 te verwijderen, maar dat gebeurde niet. De OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) heeft nu de procedure gestart voor een ambtshalve verwijdering van de afvalstoffen.

1. Werd het bedrijfsafval ondertussen reeds verwijderd? Zo ja, op welke manier is deze verwijdering gebeurd? Zo neen, welke maatregelen worden hiervoor genomen?
2. Zijn er reeds grondwaterstalen genomen? Zo ja, wat zijn hiervan de resultaten?

Antwoord

1. De OVAM werd door de stad Hasselt op de hoogte gebracht van een partij achtergelaten cyanidehoudende afvalstoffen aan de Schoonwinkelstraat 6 in Hasselt. Door de afdeling Milieuinspectie van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) werd hierover proces-verbaal (PV) opgemaakt, gekoppeld aan een verwijderingsbevel: uiterlijk op 1 november 2000 dienden de afvalstoffen verwijderd te zijn.

De OVAM heeft op 10 november 2000 de procedure tot ambtshalve verwijdering van de afvalstoffen opgestart. Momenteel worden voor de betrokken partijen de hoorzittingen gehouden.

Intussen adviseerde de OVAM de stad Hasselt om volgende technische maatregelen te treffen:

- a) de partij afvalstoffen afdekken met geotextiel om de verspreiding en ontbinding van het cyanidehoudende afval tegen te gaan;
- b) verzegelen van de zone waar de afvalstoffen zijn opgeslagen.

De stad Hasselt volgde deze adviezen. De afvalberg werd inmiddels afgedekt met een folie. Op 1 december 2000 heeft de burgemeester van de stad Hasselt de afvalhoop laten verzegelen. Dit gebeurde door een omheining te plaatsen waarvan de elementen aan elkaar worden gehecht met zegels. Tevens werd opnieuw een monster genomen van de afvalstoffen door een erkend bodemdeskundige. De analyseresultaten hiervan zijn echter nog niet bekend.

Tot op heden zijn de afvalstoffen nog niet verwijderd.

2. De milieuambtenaar van de stad Hasselt heeft bij de omwonenden die gebruikmaken van grondwater stalen laten nemen. Deze werden door het labo van het Lisec (*Limburgs Studiecentrum voor Ecologie – red.*) geanalyseerd op cyanides en zware metalen. Uit de voorlopige

analyseverslagen blijkt dat op het ogenblik van staalname er nog geen uitloging van cyanides was opgetreden.

Op 4 december 2000 zijn op het terrein van Dupont door een erkend bodemdeskundige drie controleputten voor het grondwater geplaatst rondom de afvalberg. In deze pasgeboorde putten werden tot op heden nog geen stalen genomen. Men moet namelijk het grondwater één week tot rust laten komen voor men kan bemonsteren.

JOHAN SAUWENS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
AMBTENARENZAKEN EN SPORT

Vraag nr. 26 van 7 november 2000 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Taalgebruik – Kiesbrieven randgemeenten

Enkele weken voor de gemeenteraadsverkiezingen van 8 oktober liet de minister weten dat ook in de Vlaamse faciliteitengemeenten de oproepingsbrieven voor alle kiezers conform de taalwetgeving in het Nederlands dienden te zijn opgesteld. Franstalige oproepingsbrieven moesten met andere woorden uitdrukkelijk worden aangevraagd door kiezers die dat wensten.

De burgemeesters van de zes faciliteitengemeenten rond Brussel negeerden die richtlijn en kregen bovendien gelijk van de federale minister van Binnenlandse Zaken, de heer Duquesne.

1. Naar verluidt, zou de minister zich hebben beperkt tot het melden van dit incident aan eerste-minister Verhofstadt en aan de minister-president.

Kan de minister dit bevestigen?

Heeft hij van beide heren al enige reactie mogen ontvangen?

2. Heeft hij nog andere stappen ondernomen in dit dossier?

Heeft hij al maatregelen genomen die moeten verhinderen dat een dergelijke handelwijze van

de burgemeesters in de toekomst nog kan voorkomen ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Gecoördineerd antwoord

Bij brief van 21 september 2000 heb ik de colleges van burgemeester en schepenen van de randgemeenten ervan in kennis gesteld dat de oproepingsbrieven voor de gemeente- en provincieraadsverkiezingen van 8 oktober 2000 dienden te worden beschouwd als "betrekkingen met particulieren in de zin van de wetgeving op het gebruik van talen in bestuurszaken", met dien verstande dat de oproepingsbrieven in het Nederlands dienden te worden verstuurd en dat een inwoner van de desbetreffende gemeenten desgewenst, op uitdrukkelijk verzoek, een exemplaar in het Frans kon aanvragen.

Ik heb de betrokken gemeentebesturen er tevens van in kennis gesteld dat het versturen van oproepingsbrieven volgens taalaanhoorigheid in strijd zou zijn met artikel 25 van de voormelde wetgeving.

Ten slotte deelde ik aan de colleges van burgemeester en schepenen van de betrokken besturen mee dat, indien oproepingsbrieven op een onwettige wijze zouden worden verstuurd, de gemaakte kosten eveneens als onwettig zouden worden beschouwd en aldus als een onwettige uitgave zouden worden gecatalogeerd.

Een afschrift van voormeld schrijven stuurde ik aan de gemeentesecretaris en aan de ontvanger, zodat deze laatste ervan op de hoogte was dat eventuele uitgaven die zouden worden gemaakt m.b.t. deze onwettige oproepingsbrieven het risico liepen uit de rekeningen te worden verworpen.

Ik heb ook de eersteminister, de minister-president en de federale minister van Binnenlandse Zaken op de hoogte gebracht. De eersteminister en de federale minister van Binnenlandse Zaken nemen hiervan akte.

Ik heb ook opdracht gegeven aan de gouverneur van Vlaams-Brabant de zaak te onderzoeken.

Vraag nr. 27 van 7 november 2000 van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Lokale verkiezingen – Campagne "stem zinnig"

Tijdens de weken voor de verkiezingen liep een mediacampagne op initiatief van de Vlaamse overheid om de kiezers ertoe aan te zetten bewust een stem uit te brengen.

1. Wat was de kostprijs van deze campagne ?
2. Waaruit bestond de campagne precies ?
3. Wat waren de reacties ?

Antwoord

1. De totale kostprijs van de campagne "stem zinnig" bedroeg 15.163.151 Belgische frank. De kostprijs voor de campagne specifiek gericht op de burgers van de Europese Unie en de anderszals in de Vlaamse Rand bedroeg 2.089.783 Belgische frank.
2. In de periode onmiddellijk voorafgaand aan de lokale verkiezingen werd de Vlaamse kiesgerechtigde burger ertoe aangezet een weloverwogen en doordachte stem uit te brengen op 8 oktober 2000. Een ludieke campagne beklemtoonde het belang van die stem: het lokaal bestuursniveau is belangrijk en zal zes jaar lang beslissen over heel wat zaken die de kiezer rechtstreeks aanbelangen.

De beelden van de campagne spraken voor zich: over sommige beslissingen denk je best twee keer na. De campagne bestond uit een tv-spot op de openbare, commerciële en regionale omroepen en advertenties in de weekbladen Knack, Humo, Flair, Story, P-magazine, De Bond, Dag Allemaal. Daarnaast werd een folder bedeed via de gemeentelijke infokanalen en in de NMBS-stations van de vijf provinciehoofdplaatsen. In de folder werd vermeld hoe men een zinnige stem kan uitbrengen : door zich goed te informeren over de partijprogramma's, de partij te kiezen met het programma waarin men zich het best herkent, op te letten voor programmapunten waar men het absoluut niet mee eens is of die onrealistisch lijken, en zeker niet blanco of ongeldig te stemmen.

Een campagne specifiek gericht op de burgers van de Europese Unie en de anderstaligen in de Vlaamse Rand past in het positief onthaal- en integratiebeleid van de Vlaamse regering en de provincie Vlaams-Brabant. De burgers van de Europese Unie en de anderstaligen werden uitgenodigd om bewust deel te nemen aan de lokale politiek. De achterliggende boodschap die werd meegegeven, luidde als volgt: "kiezen voor Vlaanderen is kiezen voor de toekomst". Het betrof een gezamenlijk initiatief van de Vlaamse Gemeenschap en VZW De Rand.

Voor de burgers van de Europese Unie was er een advertentie in *The Bulletin*, *Der Kontakt*, *El Sol*, *Agora* en *Qui Italia* (in de taal van het blad) en een folder met begeleidende brief van de minister. De anderstaligen, meestal Franstaligen, werden bereikt met een advertentie. Nadat de kranten *Le Soir*, *La Libre Belgique* en *La Dernière Heure* de advertentie weigerden, werd gekozen voor de Franstalige editie van de gratis krant *Metro*. Ook de gemeenschapskranten in de zes randgemeenten werden ingeschakeld. Ten slotte was er ook een huis-aan-huis-folder gericht aan zowel Nederlandstaligen als andersstaligen. Integratie kan immers pas slagen als ook het eigen sociaal en cultureel leven inspanningen doet om in dialoog te treden.

3. Het betreft uiteraard sensibiliseringscampagnes, waarvan het resultaat (en de reactie) per definitie moeilijk kan worden vastgesteld of gemeten.

In ieder geval hebben zij naar mijn gevoelen bijgedragen tot een positieve beeldvorming over de lokale besturen en het belang voor de burger om daar via de verkiezingen bewust aan te participeren.

Aan de burgers van de Europese Unie en de anderstaligen in de Vlaamse Rand werd bovendien duidelijk gemaakt dat hun gemeente integraal deel uitmaakt van de deelstaat Vlaanderen.

Vraag nr. 28
van 10 november 2000
van de heer CARL DECALUWE

Sociale woningbouw – Reservegronden

In de begroting heeft de Vlaamse regering haar beleidsopties voor het komende jaar bekendgemaakt. De Vlaamse regering trekt 9 miljard uit in 2001 (4 miljard extra in vergelijking met vorig jaar) om

15.000 bijkomende sociale huurwoningen te kunnen realiseren tegen 2004.

In deze nieuwe projecten zal worden gestreefd naar gemengde realisatie (huur- en koopwoningen), kleinschalige entiteiten, inbreidingsgericht en kernversterkend werken, met aandacht voor ecologisch en duurzaam bouwen.

De financiële middelen zijn aanwezig om te bouwen. Deze middelen zullen echter slechts kunnen worden aangewend indien ook voldoende gronden en locaties zullen worden gevonden. En precies daar wringt het schoentje. De doelstelling om 15.000 extra sociale huurwoningen te realiseren tegen 2004 kan in de meeste gevallen onmogelijk worden gehaald met de momenteel beschikbare terreinen en gronden.

1. In Antwerpen werd de ligging van de reservegronden getoetst aan de structuurplanning.

Kan de minister een overzicht geven van de onderzoeken die momenteel in andere provincies worden gevoerd? Welke termijn wordt hierbij vooropgesteld?

2. Kan hij eveneens een overzicht geven van de reservegronden van de sociale bouwmaatschappijen, met ligging op het gewestplan, al dan niet uitgerust, naar grootteorde en met de waarde ervan op de balans van de bouwmaatschappijen?

Antwoord

1. Op basis van een beslissing van de vorige Vlaamse regering werden de reservegronden van de sociale bouwmaatschappijen geïnventariseerd en in het GIS ingevoerd (*Geografisch Informatiesysteem – red.*). De afdelingen Woonbeleid en Ruimtelijke Planning kregen de opdracht om de mogelijkheden voor verdere benutting te toetsen aan de ruimtelijke structuurplanning en aan de Vlaamse Wooncode. De oefening werd gemaakt voor de provincie Antwerpen, waarbij de administratie een methodiek heeft voorgesteld.

De Vlaamse regering wenst het woonbeleid en het ruimtelijk beleid optimaal af te stemmen. Op mijn initiatief wordt thans geregeld over de verdichtingsproblematiek overlegd onder voorzitterschap van de directeur-generaal van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) met de betrokken kabinetten en de administra-

tie. Het screeningsdossier wordt evenwel gesitueerd in een ruimer kader, waarbij het aansnijden van woonuitbreidingsgebied voor groepsbouw uit het oogpunt van de lokale woonbehoeften in het algemeen wordt bekeken.

Ondertussen heb ik aan de afdeling Woonbeleid de opdracht gegeven om de afweging van de reservegronden aan de Vlaamse Wooncode voort te zetten. De afdeling Ruimtelijke Planning zet eveneens het onderzoek voort en zal de woonuitbreidingsgebieden toetsen aan het juridisch kader.

Op die manier wordt het potentieel van de woonuitbreidingsgebieden globaal in kaart gebracht, en de gronden in eigendom van de huisvestingsmaatschappijen in het bijzonder. Dit zal uiteraard een belangrijk gegeven vormen in de uitvoering van het regeerakkoord omtrent de versnelling inzake het aanbod aan sociale woningen.

De beide oefeningen zullen tegen februari volgend jaar afgerond zijn.

2. Als antwoord op de tweede vraag worden twee **bijlagen** toegevoegd.

De eerste bijlage geeft een overzicht van alle reservegronden van sociale huisvestingsmaatschappijen en de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM), de toestand zoals die ook wordt verwerkt in de screening.

De tweede bijlage geeft een overzicht van de waarde van deze gronden op de balans van de sociale huisvestingsmaatschappijen.

Hier dient te worden genoteerd dat deze gronden niet steeds in detail zijn opgenomen en dat in een aantal gevallen (voornamelijk in de koopsector) ook de gronden bestemd voor lopende projecten, in voorkomend geval werven in de balans zijn opgenomen.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 29
van 10 november 2000
van de heer JACKY MAES

Sociale huisvesting – Niet-permanent verblijvende kinderen

Thans bepaalt de reglementering inzake sociale huisvesting omtrent de toewijzing van een woning dat "bij het beoordelen van de rationele bezetting er ook kan rekening worden gehouden met geplaatste kinderen of kinderen waarover de kandidaat-huurder een bezoekrecht heeft".

Het woordje "kan" betekent dat de socialewoningmaatschappij hierover autonoom mag beslissen. Indien er wordt beslist om geen rekening te houden met het bezoekrecht, dan zou de ex-partner stappen kunnen ondernemen om het bezoekrecht te laten wijzigen omdat de kinderen wegens te kleine woonst niet kunnen worden opgevangen.

Het kan toch niet dat een socialewoningmaatschappij kan oordelen of het bezoekrecht al dan niet kan worden uitgeoefend.

Ik ben dan ook van mening dat de wetgeving moet worden aangepast in die zin dat er met bezoekrecht of geplaatste kinderen rekening moet worden gehouden bij de toepassing van de rationele bezetting, en dit uiteraard op basis van de nodige bewijsdocumenten. De huidige reglementering discrimineert immers de alleenstaande gescheiden ouder. Het is zelfs zo dat als betrokkene een nieuwe relatie begint met een persoon met een inwonend kind, er dan wel plots rekening wordt gehouden met het aantal slaapkamers.

Werden er reeds initiatieven genomen om deze discriminatie ten aanzien van alleenstaande gescheiden ouders ongedaan te maken ?

Antwoord

Het huidige besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994 tot reglementering van het sociaal huurstelsel bepaalt dat de socialehuisvestingsmaatschappij bij het beoordelen van de rationele bezetting rekening *kan* houden met de kinderen die geplaatst zijn of waarover de kandidaat-huurder een bezoekrecht heeft en derhalve niet permanent in de woning zullen verblijven. Deze bepaling heeft inderdaad tot gevolg dat de maatschappijen autonoom kunnen beslissen of zij al dan niet rekening houden met die kinderen.

Inmiddels werd reeds een initiatief genomen om de discriminatie ten aanzien van éénuoudergezinnen ingevolge echtscheiding ongedaan te maken.

Het nieuwe sociale huurbesluit, dat door de Vlaamse regering werd goedgekeurd op 20 oktober 2000 en dat van toepassing wordt op 1 januari 2001, bepaalt immers dat bij het beoordelen van de rationele bezetting de sociale huisvestingsmaat-

schappij ook rekening *zal* houden met kinderen die geplaatst zijn/of bij wie de kandidaat-huurder een bezoekrecht heeft of co-ouderschap uitoefent en derhalve niet permanent in de woning zullen verblijven.

Het besluit moet wel nog in het Belgisch Staatsblad worden gepubliceerd.

Vraag nr. 30
van 10 november 2000
van de heer CARL DECALUWE

Voorkooprecht en sociaal beheersrecht – Stand van zaken

Bij besluit kan de Vlaamse regering bijzondere gebieden erkennen waar het recht van voorkoop en het sociaal beheersrecht op woningen worden toegepast.

1. Kan de minister een overzicht geven van de besluiten die werden genomen, per gemeente opgesplitst per provincie, waarbij bovenvermelde zones werden afgebakend ?
2. Hoeveel besluiten liggen ter voorbereiding en zijn de huidige resultaten hoopgevend ?
3. Welke informatiekkanalen werden gebruikt om zes steden en gemeenten te overtuigen om dergelijke gebieden af te bakenen ?
4. Hoeveel gevallen van recht van voorkoop zijn tot op heden met succes afgerond en wat was de gemiddelde tijdsduur voor de afronding van een dossier ?
5. Hoeveel gevallen van sociaal beheersrecht werden succesvol afgerond en wat was de gemiddelde tijdsduur voor de afhandeling van een dossier ?

Antwoord

1. Artikel 28 van het besluit van de Vlaamse regering (BVR) van 6 oktober 1998 betreffende de kwaliteitsbewaking, het recht van voorkoop en het sociaal beheersrecht op woningen geeft een opsomming van de bijzondere gebieden waar het recht van voorkoop kan worden toegepast.

Naast de woonvernieuwings- en woningbouwgebieden in de 26 gemeenten gelegen rond Brussel en aan de taalgrens opgesomd in punt 3

van dat artikel, zijn er woningbouwgebieden erkend als bijzonder gebied in Antwerpen, Mechelen, Zemst en Koksijde. Deze laatste gebieden werden op aanvraag van de gemeente door de minister erkend (zie ook tabel voor een volledig overzicht).

Er wordt gerefereerd aan vijf besluiten :

- het BVR van 6 oktober 1998 betreffende de kwaliteitsbewaking, het recht van voorkoop en het sociaal beheersrecht op woningen ;
 - het ministerieel besluit (MB) van 9 februari 1999 houdende de erkenning van bijzondere gebieden in uitvoering van het BVR van 6 oktober 1998 betreffende de kwaliteitsbewaking, het recht van voorkoop en het sociaal beheersrecht op woningen (Mechelen) ;
 - het MB van 26 oktober 1999 houdende erkenning van bijzondere gebieden in uitvoering van het BVR van 6 oktober 1998 betreffende de kwaliteitsbewaking, het recht van voorkoop en het sociaal beheersrecht op woningen (Antwerpen) ;
 - het MB van 26 oktober 1999 houdende erkenning van bijzondere gebieden in uitvoering van het BVR van 6 oktober 1998 betreffende de kwaliteitsbewaking, het recht van voorkoop en het sociaal beheersrecht op woningen (Koksijde) ;
 - het MB van 14 juni 2000 houdende erkenning van bijzondere gebieden in uitvoering van het BVR van 6 oktober 1998 betreffende de kwaliteitsbewaking, het recht van voorkoop en het sociaal beheersrecht op woningen, meer bepaald in de gemeente Zemst.
2. Momenteel zijn er op gewestelijk niveau geen besluiten in voorbereiding.

Wat de woonvernieuwingsgebieden betreft onderhavig aan de 20 %-regel waarvan sprake in punt 1 van bovengenoemd artikel 28, wordt het resultaat van de evaluatie van de instrumenten van de Vlaamse Wooncode afgewacht.

Wat de woningbouwgebieden betreft waarvan sprake in punt 2 van bovengenoemd artikel 28, werken sommige gemeenten, zoals Lokeren en Izegem, aan een dossier inzake de erkenning van bijzondere gebieden op hun grondgebied.

3. Gezien de nog lopende evaluatie van de instrumenten van de Vlaamse Wooncode erkent de

minister enkel bijzondere gebieden op gemotiveerd voorstel van de gemeenten.

De erkenning van een bijzonder gebied wordt dus niet vanuit het gewest opgelegd aan de gemeenten, maar gebeurt op basis van lokale noden, die door de gemeente zelf worden gede- tecteerd en geanalyseerd.

4. De evaluatie van de bijzondere instrumenten van de Vlaamse Wooncode leert ons dat de sociale huisvestingsmaatschappijen op heden reeds een 32-tal keer effectief hun voorkooprecht uitgeoefend hebben. Uit de gemeentelijke cases blijkt dat dit getal voor de gemeenten iets lager ligt. Het voorkooprecht wordt echter vaker en sneller uitgeoefend sinds de vereenvoudiging van de regelgeving rond de project-subsidiëring ingevolge het besluit van de Vlaamse regering van 25 juli 2000.

Op dit ogenblik bedraagt de gemiddelde tijdsduur tussen het aanbod van een voorkooprecht door de instrumenterend ambtenaar (meestal de notaris) en het verlijden van de akte 113 dagen, een kleine vier maanden.

5. Het sociaal beheersrecht is nog niet uitgeoefend. Antwerpen en Kortrijk, twee voortrekkers op het gebied van huisvesting in het algemeen en kwaliteitsbewaking in het bijzonder, zijn aan het onderzoeken op welke manier zij dit instrument zullen aanwenden in de praktijk.

Anderzijds zal op gewestelijk niveau een soort modelovereenkomst van sociaal beheer worden uitgewerkt, zodat voor de begunstigden van het sociaal beheersrecht de stap kleiner zal worden om effectief dit recht uit te oefenen.

Provincie	Gemeente	Datum besluit
Antwerpen	Antwerpen	MB van 26 oktober 1999
Antwerpen	Mechelen	MB van 9 februari 1999
Limburg	Voeren	BVR van 6 oktober 1998
Oost-Vlaanderen	Ronse	"
Vlaams-Brabant	Asse	"
Vlaams-Brabant	Beersel	"
Vlaams-Brabant	Bertem	"
Vlaams-Brabant	Bever	"
Vlaams-Brabant	Dilbeek	"
Vlaams-Brabant	Drogenbos	"
Vlaams-Brabant	Grimbergen	"
Vlaams-Brabant	Hoeilaart	"
Vlaams-Brabant	Huldenberg	"

Provincie	Gemeente	Datum besluit
Vlaams-Brabant	Kortenberg	"
Vlaams-Brabant	Kraainem	"
Vlaams-Brabant	Linkebeek	"
Vlaams-Brabant	Machelen	"
Vlaams-Brabant	Meise	"
Vlaams-Brabant	Merchtem	"
Vlaams-Brabant	Overijse	"
Vlaams-Brabant	Sint-Genesius-Rode	"
Vlaams-Brabant	Sint-Pieters-Leeuw	"
Vlaams-Brabant	Tervuren	"
Vlaams-Brabant	Vilvoorde	"
Vlaams-Brabant	Wemmel	"
Vlaams-Brabant	Wezembeek-Oppem	"
Vlaams-Brabant	Zaventem	"
Vlaams-Brabant	Zemst	MB van 14 juni 2000
West-Vlaanderen	Koksijde	MB van 26 oktober 1999
West-Vlaanderen	Mesen	BVR van 6 oktober 1998

**Vraag nr. 31
van 10 november 2000
van de heer CARL DECALUWE**

Sociale huursector – Huurachterstallen

1. Kan de minister mij, in opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 22 van 22 oktober 1999 aan toenmalig bevoegd minister Bert Anciaux, een overzicht geven van de huurachterstallen voor het jaar 1999 en 2000, met een opsplitsing naar provincie (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 17 december 1999, blz. 267 – red.*).
2. Welk aandeel vertegenwoordigen de respectieve huurachterstallen in de totale huuropbrengsten ?
3. Welke maatregelen werden reeds genomen om deze huurachterstallen te reduceren ?

Antwoord

- 1 en 2. Het overzicht van de huurachterstallen voor het jaar 1999 en het aandeel van de respectieve huurachterstallen in de totale huuropbrengsten worden in tabelvorm verstrekt. De gegevens over de huurachterstallen werden door de maatschappijen zelf opgegeven (jaarlijkse statistieken). De bedragen van de "te innen huur"

werden uit de boekhouding van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) gegenereerd.

De gegevens voor 2000 worden pas begin 2001 door de sociale huisvestingsmaatschappijen aan de VHM toegezonden en moeten daarna nog worden verwerkt.

3. In het verleden werd de sociale huisvestingsmaatschappijen reeds door middel van verschillende omzendbrieven verzocht de evolutie van hun achterstallige huishuren te onderzoeken en te blijven volgen. Ook werd ze gevraagd om, waar nodig, maatregelen te treffen tegen de in gebreke blijvende huurders.

Daarbij werden en worden aan de sociale huisvestingsmaatschappijen praktische raadgevingen verstrekt met het oog op recuperatie van de huurachterstallen (bv. de te volgen werkwijze in geval van huurachterstallen, de wettelijke middelen om de juridische procedure te versnellen, ...).

Wanneer tijdens een sociaal inspectiebezoek wordt vastgesteld dat het bedrag van de huurachterstallen het afgelopen jaar fel gestegen is, worden de maatschappijen ook individueel aangemaand de nodige stappen te ondernemen om de achterstallen in de hand te houden en te beperken.

	Achterstallen bedrag (fr.)	Te innen huur (fr.)	% huurachter- stal
Provincie Antwerpen			
<i>Arrondissement Antwerpen</i>			
1010 Ideale Woning – Antwerpen	2.931.028	444.259.917	0,66
1020 De Goede Woning – Antwerpen	11.951.849	263.727.933	4,53
1030 Huisvesting – Antwerpen	5.710.833	391.597.645	1,46
1050 Onze Woning – Antwerpen	13.902.409	341.114.582	4,08
1065 A.B.C. – Antwerpen	2.046.871	134.263.089	1,52
1110 Gew. Mij tot het bouwen van sociale woningen – Boom	2.590.511	87.548.536	2,96
1140 Sociaal Wonen – Deurne	2.232.889	115.189.896	1,94
1180 CV Beter Wonen – Hoboken	2.641.515	113.614.495	2,32
1260 Sociale Bouwmij. Schelle – Schelle	686.307	36.058.372	1,90
1310 De Voorkempen – Wuustwezel	1.186.717	71.613.475	1,66
1320 Zwijndrechtse Huisvestingsmaatschappij – Zwijndrecht	841.350	50.365.305	1,67
Subtotaal voor arr. Antwerpen	46.722.279	2.049.353.245	2,28

	Achterstallen bedrag (fr.)	Te innen huur (fr.)	% huurachter- stal
<i>Arrondissement Mechelen</i>			
1120 Gezellige Woningen – Beernem	198.091	42.423.208	0,47
1150 Volkswoningen Duffel – Duffel	486.769	92.678.849	0,53
1160 Mij. v/d Huisvesting Heist o/d Berg – Heist o/d Berg	246.633	80.441.053	0,31
1200 Lierse Maatschappij voor Huisvesting – Lier	617.107	53.857.454	1,15
1210 De Mechelse Goedkope Woning – Mechelen	6.434.386	260.403.835	2,47
1256 Eigen Woning – Puurs	1.154.811	76.496.906	1,51
1300 Volkshuisvesting – Willebroek	2.911.271	112.623.780	2,58
Subtotaal voor arr. Mechelen	12.049.068	718.925.085	1,68
<i>Arrondissement Turnhout</i>			
1155 Geelse Bouwmaatschappij – Geel	3.001.290	130.155.526	2,31
1170 Eigen Haard – Herentals	1.083.862	50.213.312	2,16
1230 Molse Mij. Voor Huisvesting – Mol	105.819	44.672.020	0,24
1235 De Heibloem – Olen	228.510	30.195.738	0,76
1250 De Noorderkempen – Merksplas	482.901	62.430.776	0,77
1290 Turnhoutse Mij. v/d Huisvesting – Turnhout	2.137.686	180.972.827	1,18
1295 Zonnige Kempen – Westerlo	2.383.688	127.484.406	1,87
Subtotaal voor arr. Turnhout	9.423.756	626.124.605	1,51
Subtotaal voor prov. Antwerpen	68.195.103	3.394.402.935	2,01
Provincie Limburg			
<i>Arrondissement Hasselt</i>			
7000 Kantonnale Bouwmij. Beringen – Beringen	5.692.866	256.965.737	2,22
7030 Nieuw Dak – Genk	9.665.207	261.918.254	3,69
7050 Hasseltse Huisvestingsmaatschappij Hasselt	3.488.213	85.022.151	4,10
7055 Limburgs Tehuis – Hasselt	2.242.865	119.528.544	1,88
7090 Nieuw Sint-Truiden – Sint-Truiden	1.552.462	74.603.099	2,08
Subtotaal arr. Hasselt	22.641.613	798.037.785	2,84

	Achterstallen bedrag (fr.)	Te innen huur (fr.)	% huurachter- stal
<i>Arrondissement Maaseik</i>			
7064 Kempisch Tehuis – Houthalen Helchteren	6.730.418	236.832.162	2,84
7070 Ons Dak – Maaseik	1.410.466	120.036.769	1,18
Subtotaal voor arr. Maaseik	8.140.884	356.868.931	2,28
<i>Arrondissement Tongeren</i>			
7015 Maaslands Huis – Maasmechelen	7.886.491	177.945.377	4,43
7110 Tongershuis – Tongeren	1.165.790	79.179.761	1,47
Subtotaal voor arr. Tongeren	9.052.281	257.125.138	3,52
Subtotaal voor prov. Limburg	39.834.778	1.412.031.854	2,82
Provincie Oost-Vlaanderen			
<i>Arrondissement Aalst</i>			
4010 CV voor Huisvesting Gewest Aalst Aalst	1.719.680	56.207.776	3,06
4015 Dewaco-Werkerswelzijn – Aalst	7.448.699	55.095.669	13,52
4200 Veilig Wonen – Aalst	697.087	135.141.934	0,52
4240 Welzijn – Ninove	741.104	44.916.181	1,65
Subtotaal voor arr. Aalst	10.606.570	291.361.560	3,64
<i>Arrondissement Dendermonde</i>			
4020 Geluk in ons Huis – Baasrode	28.500	16.266.335	0,18
4070 Dendermondse Volkswoningen Dendermonde	5.188.984	75.597.788	6,86
4190 Zonnige Woonst – Hamme	746.298	98.870.254	0,75
4260 Hulp in Woningnood – Berlare	132.317	26.901.621	0,49
4290 Volkswelzijn – Dendermonde	7.111.153	55.786.034	12,75
4340 Eigen Dak – Wetteren	1.019.498	51.872.058	1,97
4350 Gewestelijke Maatschappij voor Woningbouw – Zele	210.828	49.975.264	0,42
Subtotaal voor arr. Dendermonde	14.437.578	375.269.354	1,15

	Achterstallen bedrag (fr.)	Te innen huur (fr.)	% huurachter- stal
<i>Arrondissement Eeklo</i>			
4090 Meetjeslandse Bouwmaatschappij – Eeklo	1.302.106	113.463.413	1,15
4360 Gew. Mij. Huisvesting Zelzate – Zelzate	257.483	57.087.863	0,45
Subtotaal voor arr. Eeklo	1.559.589	170.551.276	0,91
<i>Arrondissement Gent</i>			
4080 Deinse Bouwmaatschappij – Deinze	148.616	30.826.679	0,48
4110 De Goede Werkmanswoning – Gent	10.772.498	184.217.869	5,85
4140 De Gentse Haard – Gent	4.941.480	110.684.833	4,46
4150 Gentse Mij. voor Huisvesting Gent	3.396.881	241.504.326	1,41
4160 Volkshaard – Gent	2.657.066	301.516.688	0,88
4180 Huisvesting Gentbrugge-Ledeberg Gentbrugge	2.062.172	78.211.813	2,64
4230 Merelbeke sociale woningen - Gent	482.930	30.415.531	1,59
4370 Elk zijn Dak – Zomergem	193.463	11.446.158	1,69
Subtotaal voor arr. Gent	24.655.106	988.823.897	2,49
<i>Arrondissement Oudenaarde</i>			
4270 Vlaamse Ardennen – Oudenaarde	2.305.768	73.268.732	3,15
4280 De Nieuwe Haard – Ronse	9.682.480	48.058.750	20,15
Subtotaal voor arr. Oudenaarde	11.988.248	121.327.482	9,88
<i>Arrondissement Sint-Niklaas</i>			
4040 Gew. Mij Huisvesting Beveren - Beveren	1.805.635	137.930.999	1,31
4220 Tuinwijk – Lokeren	2.416.641	101.371.402	2,38
4300 Gew. Mij voor Volkswoningen - St.-Gillis-Waas	785.821	57.672.016	1,36
4310 Sint-Niklase Mij. v/d Huisvesting – Sint-Niklaas	2.091.096	125.290.861	1,67
4320 Bouwmij. Van Temse – Temse	467.989	75.006.827	0,62
Subtotaal voor arr. Sint-Niklaas	7.567.182	497.272.105	1,52
Subtotaal voor prov. Oost-Vlaanderen	70.814.273	2.444.605.674	2,90

	Achterstallen bedrag (fr.)	Te innen huur (fr.)	% huurachter- stal
Provincie Vlaams-Brabant			
<i>Arrondissement Halle-Vilvoorde</i>			
2228 Providentia – Asse	4.621.608	216.852.121	2,13
2290 Gew. Mij. voor Volkshuisvesting – Sint-Pieters-Leeuw	3.477.412	176.772.969	1,97
2350 Huisvesting Zennevallei – Halle	2.968.593	150.116.861	1,98
2630 Inter-Vilvoorde Mij. v/d Huisvesting – Vilvoorde	4.007.818	172.118.557	2,33
Subtotaal voor arr. Halle-Vilvoorde	15.075.431	715.860.508	2,11
<i>Arrondissement Leuven</i>			
2010 Goedkope Woningen – Aarschot	855.789	26.836.084	3,19
2250 Dienst-Uitbreiding – Diest	1.567.591	49.980.962	3,14
2351 Volkswoningbouw – Herent	4.384.876	49.796.826	8,81
2360 De Goede Haard – Heverlee	1.281.258	25.662.547	4,99
2420 Dijledal – Leuven	2.388.336	222.497.724	1,07
2455 Sociale Woningen Landen – Landen	402.317	30.122.769	1,34
2600 Elk zijn huis – Tervuren	1.243.845	125.138.401	0,99
2610 Huisvesting Tienen – Tienen	651.402	31.230.750	2,09
Subtotaal voor arr. Tienen	12.775.414	561.266.063	2,28
Subtotaal voor prov. Vlaams-Brabant	27.850.845	1.277.126.571	2,18
Provincie West-Vlaanderen			
<i>Arrondissement Brugge</i>			
3060 Het Lindenhof – Blankenberge	6.575.689	69.421.397	9,47
3070 Brugse Maatschappij voor Huisvesting – Brugge	2.983.894	172.502.156	1,73
3100 Interbrugse Maatschappij – Brugge	3.991.356	234.917.208	1,70
3150 Heist-Best – Knokke-Heist	102.393	13.919.764	0,74
9910 Haard en Kouter – Brugge St. Kruis	208.679	18.069.003	1,15
Subtotaal voor arr. Brugge	13.862.011	508.829.528	2,72
<i>Arrondissement Ieper</i>			
3200 Ons Onderdak – Ieper	1.795.275	116.070.997	1,55
3421 De Leie – Wervik	723.858	85.202.856	0,85
Subtotaal voor arr. Ieper	2.519.133	201.273.853	1,25

	Achterstallen bedrag (fr.)	Te innen huur (fr.)	% huurachter- stal
<i>Arrondissement Kortrijk</i>			
3140 Mijn Huis – Harelbeke	783.565	123.555.558	0,63
3230 Goedkope Woning – Kortrijk	2.161.437	106.537.942	2,03
3240 Eigen Gift – Eigen Hulp – Kuurne	998.951	38.546.929	2,59
3250 Eigen Haard is Goud Waard – Menen	1.386.647	61.604.307	2,25
3280 Ons Dorp – Menen	834.075	79.959.189	1,04
3410 Helpt Elkander – Waregem	775.395	109.878.624	0,71
3431 De Vlashaard – Wevelgem	2.167.260	55.313.969	3,92
3440 Eigen Haard – Zwevegem	45.053	102.870.103	0,04
9920 Zuid-West-Vlaamse Sociale Huisvestingsmaatschappij – Kortrijk	426.483	37.797.021	1,13
Subtotaal voor arr. Kortrijk	9.578.866	716.063.642	1,34
<i>Arrondissement Oostende</i>			
3120 Eigen Haard is Goud Waard – Gistel	275.955	24.066.234	1,15
3315 De Gelukkige Haard – Oostende	3.808.109	145.088.706	2,62
3320 Oostendse Haard – Oostende	484.202	125.550.208	0,39
Subtotaal voor arr. Oostende	4.568.266	294.705.148	1,55
<i>Arrondissement Roeselare</i>			
3210 De Mandelbeek – Ingelmunster	1.351.168	21.615.660	6,25
3220 Izegemse Bouwmaatschappij – Izegem	271.050	27.246.423	0,99
3330 De Mandel – Roeselare	3.613.303	244.006.575	1,48
Subtotaal voor arr. Roeselare	5.235.521	292.868.658	1,79
<i>Arrondissement Tielt</i>			
3380 Tieltse Bouwmaatschappij – Tielt	2.392.075	29.556.770	8,09
Subtotaal voor arr. Tielt	2.392.075	29.556.770	8,09
<i>Arrondissement Veurne</i>			
3310 De Nieuwpoortse Volkswoning - Nieuwpoort	133.214	47.500.595	0,28
3390 Veurnse Bouwmaatschappij – Veurne	345.115	96.150.668	0,36
Subtotaal voor arr. Veurne	478.329	143.651.263	0,33
Subtotaal voor prov. West-Vlaanderen	38.634.201	2.186.948.862	1,77
Totaal op 31/12/99	245.329.200	10.715.115.896	2,29

Vraag nr. 32
van 10 november 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gelijke kansen mannen en vrouwen – Actieplan 2000

Zie :
 Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen
 Vraag nr. 13
 van 10 november 2000
 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
 Blz. 971

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 33
van 10 november 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kabinetten – Samenstelling

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
 Vraag nr. 10
 van 10 november 2000
 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
 Blz. 873

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 34
van 10 november 2000
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse Bouwmeester – Selectie ontwerpers

De Vlaamse Bouwmeester is, op grond van het besluit van de Vlaamse regering van 12 mei 1998, verantwoordelijk en bevoegd voor de kwaliteit van

alle overheidsgebouwen en de infrastructuurwerken waarvan de Vlaamse overheid bouwheer is.

Vanuit deze positie is hij bevoegd om te waken over de kwaliteit van de projecten, zowel bij het formuleren van de bouwopdracht als bij de uitvoering van de projecten. Vermits de juiste keuze en selectie van ontwerpers een belangrijke voorwaarde tot kwaliteit uitmaakt, zal de Vlaamse Bouwmeester dan ook instaan voor de toetsing van de criteria op het vlak van landschapsarchitectuur, stedenbouw, architectuur, interieurinrichting, aandacht voor de aspecten van duurzaamheid en procesgerichtheid bij de selectie en voordracht van ontwerpers.

Via een procedure worden een aantal ontwerpers geselecteerd, waarbij de lijst van geselecteerde ontwerpers geldig is gedurende één jaar en vijfenveertig dagen, te rekenen vanaf de publicatiedatum van de oproep in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen.

1. Kan de minister een overzicht geven van de projecten die vallen onder zijn/haar bevoegdheid en de Vlaamse openbare instellingen (VOI) onder zijn/haar toezicht, die momenteel in bovenvermelde procedure lopende zijn ?
2. In welke mate kunnen ontwerpers inspelen wanneer zij niet op deze lijst voorkomen ?
3. Welke eindbeslissing heeft de Vlaamse Bouwmeester bij de totstandkoming van de betrokken lijst van ontwerpers en wat is de relatie tot hier toe met de opdrachtgevende administratie en VOI's ?
4. Is het zo dat alle projecten (of vanaf een bepaald bedrag) onder bovenvermelde procedure vallen en wanneer wordt het betrokken project niet in het Europees Publicatieblad opgenomen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

1. De volgende projecten werden opgenomen op de lijst van de open oproep :
 1. Bloso : volledige studieopdracht voor het aanleggen van sportvelden voor het Bloso-centrum in Blankenberge ; (*Bloso : Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openluchtrecreatie – red.*)

2. Bloso : volledige studieopdracht voor de renovatie van een overdekt zwembad voor het Bloso-centrum in Blankenberge ;
3. Bloso : volledige studieopdracht voor de renovatie van de overnachtingsaccomodatie voor het Bloso-centrum "Julien Saelens" in Brugge-Assenbroek ;
4. Bloso : volledige studieopdracht voor de aanleg van de buitenomgeving voor het Bloso-domein in Hofstade – raming : 25.000.000 fr. ;
5. Vlaamse Landmaatschappij (VLM) : volledige studieopdracht voor de uitbreiding van een kantoorgebouw in Gent ;
6. Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) : volledige studieopdracht voor de renovatie en uitbreiding van een kantoorgebouw in Kortrijk – raming : 80.000.000 fr. ;
7. VDAB : volledige studieopdracht voor het oprichten van een kantoorgebouw in Sint-Niklaas – raming : 130.000.000 fr. ;
8. Vlaamse Radio- en Televisieomroep (VRT) : volledige studieopdracht voor het oprichten van een gebouw voor de diensten van Radio 2 in Kortrijk – raming : 60.000.000 fr. ;
9. VRT : volledige studieopdracht voor het oprichten van een gebouw voor de diensten van Radio 2 in Hasselt – raming : 60.000.000 fr. ;
10. afdeling Gebouwen : volledige studieopdracht voor de restauratie van het gebouw van het Loodswezen in Antwerpen – raming : 250.000.000 fr. ;
11. administratie Cultuur : volledige studieopdracht voor restauratie van het gebouw "Huis van Oombergen" in Gent – raming : 40.000.000 fr. ;
12. afdeling Vloot : volledige studieopdracht voor het bouwen van een administratief gebouw voor het coördinatiecentrum Zeewezen in Zeebrugge – raming : 200.000.000 fr. ;
13. afdeling Bos en Groen : volledige studieopdracht voor het bouwen van een broedhal voor karperachtigen voor het Centrum voor Visteelt in Linkebeek – raming : 10.000.000 fr. ;
14. afdeling Bos en Groen : volledige studieopdracht voor de renovatie van een boswachterswoning aan "De Jacht" in Leuven – raming : 6.000.000 fr. ;
15. administratie Cultuur : volledige studieopdracht voor het inrichten van de buitenomgeving van het gebouw van het KMSK in Antwerpen, met inbegrip van het hekwerk ;
16. Dienst voor de Scheepvaart : volledige studieopdracht voor het bouwen van een werkhuis-magazijn ;
17. afdeling Gebouwen : volledige studieopdracht voor de renovatie en herinrichting van een gedeelte van het Waterbouwkundig Laboratorium in Borgerhout – raming : 20.000.000 fr. ;
18. afdeling Bos en Groen : volledige studieopdracht voor de renovatie en de herinrichting van een loods voor het domein "Teunenberg" in Olen – raming : 6.000.000 fr. ;
19. afdeling Bos en Groen : volledige studieopdracht voor de renovatie van een boswachterswoning in Wortel-Hoogstraten ;
20. afdeling Natuur : volledige studieopdracht voor het bouwen van een schuur en atelier voor het bezoekerscentrum "De Otter" in Woumen-Diksmuide – raming : 10.000.000 fr. ;
21. afdeling Bos en Groen : volledige studieopdracht voor de renovatie van een boswachterswoning in Hulshout – raming : 5.000.000 fr. ;
22. Openbare Vlaamse Afvalwatermaatschappij (OVAM) : volledige studieopdracht voor het bouwen van een kantoorgebouw in Mechelen – raming : 1.000.000.000 fr. ;
23. afdeling Gebouwen : volledige studieopdracht voor het aanbouwen van vertrekzalen voor de luchthaven in Antwerpen – raming : 60.000.000 fr. ;
24. afdeling Gebouwen : volledige studieopdracht voor de renovatie van de ontvangsthal en het sanitair gedeelte van de luchthaven in Antwerpen – raming : 8.000.000 fr. ;
25. administratie Cultuur : volledige studieopdracht voor het opstellen van een masterplan voor het domein "Hoge Rielen" in Kasterlee ;

2. De open oproep werd bekendgemaakt door publicatie in onder meer het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen (op 11.7.2000), het Bulletin der Aanbestedingen (op 7.11.2000) en diverse architectuurtijdschriften in binnen- en buitenland. De ontwerpers die zich aangemeld hebben en wier kandidatuur voldoet aan de gestelde minimumeisen, worden op een lijst van geselecteerde ontwerpers geplaatst. Deze lijst is één jaar + vijfenveertig dagen geldig, te rekenen vanaf de publicatiedatum van de open oproep in het Europees Publicatieblad. In concreto blijft de lijst dus geldig tot 25 augustus 2001.

Om de mededinging zo ruim mogelijk te houden, is bepaald dat na zes maanden een tweede oproepronde wordt gehouden, waarbij een tweede aanmeldingsmogelijkheid wordt geboden. Deze tweede oproep zal betrekking hebben op de projecten opgenomen in de eerste oproep die op dat ogenblik nog niet werd opgestart, en op bijkomende projecten die tijdens de geldigheidsduur van de lijst zullen of kunnen worden opgestart.

Het is bijgevolg zo dat ontwerpers die zich niet hebben aangemeld, noch voor de oproep van juli 2000, noch voor de tweede oproepronde van januari 2001, niet op de lijst komen en bijgevolg niet in aanmerking kunnen komen om te worden uitgenodigd voor deelname aan een beperkte gunningsprocedure met betrekking tot één of meerdere van de projecten vermeld in de open oproep.

3. In de nota aan de Vlaamse regering is bepaald dat de selectie van de ontwerpers uit de lijst van gegadigden, met het oog op deelname aan een beperkte gunningsprocedure, gebeurt door een selectiecommissie samengesteld uit de Vlaamse Bouwmeester, de bouwheer (of zijn afgevaardigde) en de directeur-generaal van de administratie Overheidsopdrachten, Gebouwen en Gesubsidieerde Infrastructuur (of zijn afgevaardigde), indien nodig aangevuld met één of meer deskundigen met louter adviserende bevoegdheid, aangewezen door de selectiecommissie in het licht van het specifieke project.

De Vlaamse Bouwmeester fungeert als voorzitter van de selectiecommissie.

4. Vermits de open oproep op Europees niveau is bekendgemaakt (via officiële publicatie in het Europees Publicatieblad), zijn meteen ook al de

in de open oproep opgenomen projecten Europees bekendgemaakt, zonder onderscheid naar bedrag, aard of omvang.

**Vraag nr. 35
van 14 november 2000
van mevrouw SONJA BECQ**

Kasteel van Gaasbeek – Toekomstopties

Minister Bert Anciaux heeft verbouwingsplannen voor het Kasteel van Gaasbeek.

Het kasteel, daterend uit de Middeleeuwen, werd in februari 1924 opengesteld voor het publiek en behoort tot de publiekstrekkers in de Brusselse Rand. Met zijn 31 hectare park, drie vijvers en eeuwenoude bomen, getuigt dit domein van een rijk verleden. Het kasteel behoort tot het patrimonium van de Vlaamse Gemeenschap en is een dienst met afzonderlijk beheer (besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1994).

In de zomer van 1996 ging de Vlaamse regering over tot de omvorming van het domein tot parkgebied met overdruk erfdienstbaarheidsgebied. Dit wijst erop dat het domein van Gaasbeek in het beschermde landschap "Kasteel van Gaasbeek en omgeving" is gesitueerd. Dit belet niet dat het kasteel op geregelde tijdstippen ook wordt gebruikt voor festiviteiten en recepties voor speciale gelegenheden.

1. Is de minister op de hoogte van de plannen van zijn collega Bert Anciaux ?
2. Aangezien het om een beschermd gebouw gaat, moet bij de aanpassing de beschermingsprocedure worden gevolgd.

Is deze procedure aangevat, doorlopen of in welk stadium is ze beland ?

Wat is de vooropgezette einddatum van het proces ?

3. Wat is de kostprijs van de verbouwing ?

N.B. Een vraag over deze problematiek werd ook gesteld aan de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Antwoord

1. Het beheer van het domein van Gaasbeek behoort tot de bevoegdheid van de minister van Cultuur.

Aangezien het domein beschermd is als landschap en de gebouwen als monument, worden alle werken en verbouwingen voorgelegd voor advies aan de dienst bevoegd voor Monumenten en Landschappen.

2. Het gebruik voor festiviteiten en recepties kan worden toegelaten, mits hierdoor de waarden die geleid hebben tot de bescherming niet worden geschaad.

De concrete inschrijving van het domein op het gewestplan behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening.

3. De bepaling van de kostprijs van eventuele werken en verbouwingen behoort tot de bevoegdheid van de minister van Cultuur.

(Antwoord Bert Anciaux : blz. 911)

Vraag nr. 36

van 14 november 2000

van de heer **DIDIER RAMOUDT**

VLAM en Export Vlaanderen – Samenwerking

Op dinsdag 24 oktober 2000 hebben de leden van de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden de voedingsbeurs SIAL in Parijs bezocht (SIAL : Salon International de l'Alimentation). Mijn verwondering was groot te vernemen dat zowel Export Vlaanderen als het Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM) gelijktijdig aanwezig waren, maar elk met een eigen stand. Wanneer twee instellingen die Vlaanderen vertegenwoordigen niet samenwerken, kan enkel maar verwarring ontstaan bij buitenlandse klanten.

Voor de privatisering van de VLAM in 1997 bestond er een vrij intense samenwerking tussen de voormalige Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel (VDBH), later Export Vlaanderen, en de VLAM.

Deze samenwerking was vastgelegd via een samenwerkingsprotocol. Dit protocol moest opnieuw worden ondertekend na de juridische omvorming

van de VLAM. Tot op heden heeft Export Vlaanderen echter het nieuwe protocol nog niet ondertekend. Ook de beleidsmatige samenwerking is éénzijdig, waarbij een vertegenwoordiger van Export Vlaanderen wel zitting heeft in de raad van beheer van de VLAM, maar omgekeerd niet, alhoewel dit mandaat wel was toegezegd.

Dit wijst er dus op dat Export Vlaanderen de afspraken met de VLAM niet nakomt.

1. Hoe staat het met de samenwerking tussen de VLAM en Export Vlaanderen ?
2. Welke initiatieven worden genomen om een situatie waarbij twee Vlaamse instellingen zich op éénzelfde beurs presenteren, in de toekomst te vermijden ?
3. Wanneer zal Export Vlaanderen het nieuwe samenwerkingsprotocol met de VLAM ondertekenen ?
4. Wanneer wordt de vertegenwoordiger van de VLAM in de raad van beheer van Export Vlaanderen toegelaten ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Antwoord

1. Het samenwerkingsakkoord tussen Export Vlaanderen en VLAM werd inderdaad niet vernieuwd na de privatisering van VLAM.

Desalniettemin verloopt de samenwerking goed, zoals voorheen, is er geregeld overleg tussen beide instellingen en wordt er samengewerkt waar mogelijk.

2. Bij de opstelling van het jaarlijks actieplan van Export Vlaanderen wordt VLAM geconsulteerd, net als andere Vlaamse exportactoren.

VLAM en Export Vlaanderen treden op voor verschillende deelsectoren van de voedingsindustrie, namelijk VLAM voor de landbouw-, tuinbouw- en visserijsector en Export Vlaanderen voor de verwerkte-voedingswarenindustrie.

Het is dan ook logisch dat beide instellingen groepsstanden organiseren op dezelfde grote voedingsbeurzen, die zijn opgedeeld naar deelsectoren. Op die manier werden op SIAL

groepsstanden georganiseerd voor zeven verschillende deelsectoren.

Om enerzijds de uniformiteit onder Vlaamse instellingen te benadrukken en anderzijds de herkenbaarheid van onze Vlaamse bedrijven te bewerkstelligen, werd enkele jaren geleden door beide instellingen beslist om hetzelfde standconcept te gebruiken. Alleen de logo's van Export Vlaanderen en VLAM maken het verschil.

3. Momenteel worden geen stappen ondernomen inzake de voorbereiding van een nieuw samenwerkingsakkoord tussen VLAM en Export Vlaanderen.

Of daaraan in de toekomst nog behoefte zal bestaan, moet blijken na de hertekening van het Vlaams overheidsapparaat die door de Vlaamse regering op de sporen is gezet.

4. De vertegenwoordiging van VLAM in de raad van bestuur van Export Vlaanderen lijkt geen strikt noodzakelijke voorwaarde tot een vlotte samenwerking op het terrein en is overigens niet formeel bepaald.

Momenteel is de hersamenstelling van de raad van bestuur van Export Vlaanderen daarom niet aan de orde.

(Antwoord Vera Dua : blz. 938)

Vraag nr. 37
van 14 november 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Regelgeving – Inwerkingtreding en publicatiedatum

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie
 Vraag nr. 37
 van 14 november 2000
 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
 Blz. 887

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 38
van 14 november 2000
van de heer JACKY MAES

Socialehuisvestingsmaatschappijen – Huurlasten

Op grond van artikel 19 van het besluit van de Vlaamse regering (BVR) van 29 september 1994 tot reglementering van het sociaal huurstelsel zijn de huurlasten niet inbegrepen in de te betalen huurprijs. Zij moeten overeenstemmen met de reële uitgaven en worden geboekt op andere rekeningen dan op die van de huurinkomsten. Het is de Vlaamse minister bevoegd voor Huisvesting die de regels vastlegt inzake het aanrekenen van de huurlasten. Er werd tot op heden nog geen uitvoering gegeven aan deze bepaling, waardoor nog steeds het BVR van 25 januari 1985 van kracht is.

Ik stel echter een totaal gebrek aan transparantie vast bij sommige huisvestingsmaatschappijen, die soms zeer hoge en zelfs onbegrijpelijke kosten aanrekenen. Bovendien krijgen de huurders onvoldoende inzage en kunnen ze aldus geen controle uitoefenen.

Er bestaan dus vandaag onvoldoende duidelijke regels over de aanrekening van huurlasten (o.a. de vaststelling van de bedragen, de controle, de informatie aan de huurder).

1. Wanneer worden er op basis van het BVR van 29 september 1994 regels vastgelegd inzake het bedrag en de inning van de huurlasten, de controle hierop en de informatie aan huurders en wordt aldus het BVR van 25 januari 1985, dat onvoldoende rechtszekerheid biedt voor de huurder, opgeheven ?
2. Kan een socialewoningmaatschappij een beroep doen op gemeentelijke diensten of op sociaalewerkstellingsprojecten om sommige werkingskosten te drukken, waardoor de huurlasten kunnen worden beperkt ?

Antwoord

1. In het besluit van de Vlaamse regering van 25 januari 1985 betreffende de huurlasten zijn voldoende waarborgen ingebouwd voor de huurder. Het besluit voorziet immers in sluitende bepalingen aangaande :

- de lasten die als huurlasten kunnen worden aangerekend ;

- de verplichting tot informatieverstrekking aan de huurder betreffende de te betalen huurlasten door middel van maandelijks voorschotten, de wijzigingen ervan en de afrekening ;
- inzagerecht van de huurder op de zetel van de maatschappij over zijn gedetailleerde afrekening.

De socialehuisvestingsmaatschappijen worden geacht de bepalingen van het voormeld besluit strikt na te leven. De inspectiediensten van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) zien daarop toe.

Momenteel wordt aan een nieuw besluit voor de huurlasten gewerkt. Het betreft evenwel veeleer een actualisering van het bestaande, zonder dat er inhoudelijk veel wijzigt.

2. De socialehuisvestingsmaatschappijen dienen de wetgeving op de overheidsopdrachten te respecteren, dit voor werken, leveringen of diensten.

De toepassing van de wetgeving op de overheidsopdrachten garandeert, naast de vrije concurrentie, de meest voordelige gunning.

Gunningen aan gemeentelijke diensten of sociale tewerkstelling kunnen, dit voorzover er geen conflict ontstaat met de wetgeving op de overheidsopdrachten.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, RUIMTELIJKE ORDENING
EN MEDIA

Vraag nr. 21 van 10 november 2000 van de heer JOHAN MALCORPS

Slachthuis Bavegem – Milieuhandhavingsbeleid

Het dossier van het slachthuis NV Fonck-Dehenin in Sint-Lievens-Houtem (Bavegem) heeft al een lange voorgeschiedenis. Een veel te lange. Daarom opnieuw deze vraag.

Al in 1991 weigerde de bestendige deputatie dit bedrijf een vergunning om een slachthuis voor varkens te exploiteren. Maar het bedrijf werkt rustig

door. Het regent PV's (processen-verbaal) van de Milieu-inspectie, maar dit is blijkbaar geen beletsel. In een schrijven van de toenmalige burgemeester, de heer Roger Otte, aan toenmalig Vlaams parlements lid Luc Barbé wordt op datum van 13 oktober 1993 droogweg meegedeeld dat eerstgenoemde geen gebruik wenst te maken van zijn toezichtsbevoegdheid krachtens artikel 65, § 1 van Vlarem en dat hij voorstelt om de in artikel 58 bedoelde ambtenaren in te schakelen. Met voorname achting ... Zijn opvolgers op het gemeentehuis van St.-Lievens-Houtem denken er blijkbaar net zo over.

Op 16 november 1993 werd door de toezichthoudende ambtenaren van de Milieu-inspectie de stopzetting bevolen van de productie-activiteiten. Het bedrijf legde dit bevel naast zich neer en ging in beroep bij de Raad van State. De Milieu-inspectie maakte twee keer een proces-verbaal op. De Raad van State verwierp op 24 februari 1994 het beroep van het bedrijf. Op 23 maart 1994 bevestigde de minister ten overvloede de reeds opgelegde dwangmaatregelen.

Op 10 juni 1996 deelde de toen bevoegde minister naar aanleiding van de tussenkomst van collega Hostekint mee dat het slachthuis in St.-Lievens-Houtem gesloten was. Op papier klopte dit inderdaad. Maar in de praktijk zag het er anders uit : het bedrijf had lak aan de Milieu-inspectie, de Raad van State, de minister en ... werkte gewoon voort.

In een aanvullend antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 219 van 19 maart 1997 deelt de toen bevoegde minister mee dat, ik citeer : "de uitvoering van dwangmaatregelen t.a.v. een slachthuis van een dergelijke omvang, bij onwilligheid van de exploitant en zonder medewerking van de lokale overheid, in de praktijk niet te realiseren is" (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 18 april 1997, blz. 1195-1196 – red.*).

Met andere woorden : het failliet van elk milieuhandhavingsbeleid.

Vervolgens stelt de minister dat er nog twee mogelijkheden openblijven : hetzij protesteren bij het parket, hetzij een vordering instellen via de wet van 12 januari 1993 op het milieuvorderingsrecht. Dit zou de minister van Leefmilieu dan in eigen persoon moeten doen. Toen ik in de commissie om nadere uitleg hierrond verzocht, kon de minister mij enkel bevestigen dat, ik citeer : "het onderzoek naar de mogelijkheden tot instelling van een stakingsvordering door de bevoegde minister op dit ogenblik nog lopende is".

Artikel 65 van Vlarem I bepaalt dat indien een vergunningplichtige inrichting zonder vergunning wordt geëxploiteerd, deze inrichting ambtshalve kan worden gesloten. Door de burgemeester, of volgens § 4 van ditzelfde artikel door bevoegde ambtenaren indien de burgemeester niet of onvolkomen optreedt. Het is dan ook onbegrijpelijk waarom de omweg nodig is via het milieuvorderingsrecht. Toenmalig minister Leo Peeters antwoordde mij in 1998 echter dat dit slechts een mogelijkheid is : de burgemeester KAN optreden, maar is blijkbaar niet verplicht.

Sinds 1998 is deze zaak nu aanhangig bij het parket van Dendermonde. De uitspraak wordt verwacht eind van dit jaar.

Inmiddels komt de zaak echter opnieuw in een stroomversnelling, doordat het bedrijf een nieuwe bouwvergunning heeft aangevraagd. Wat een verkapte regularisatie zou inhouden van alle milieu-, maar ook van alle stedenbouwkundige overtredingen.

Want ook op het vlak van de ruimtelijke ordening is het bedrijf in overtreding. Het bedrijf is volgens het gewestplan gelegen in recreatiegebied en woonzone. Het werkt bovendien in overtreding met de bouwvergunning. In 1988 kreeg het slachthuis een bouwvergunning om uit te breiden met iets minder dan 100 %, maar het breidde uit met meer dan 800 %. Bovendien zijn de in- en uitgangen niet gericht op de Wettersesteenweg (zoals de bouwvergunning aangeeft), maar wel op de Meulestraat. De technische dienst van de gemeente stelde op 27 mei 1991 een overtreding vast van 2.139 m². Eind 1994 werd zonder bouwvergunning opnieuw bijgebouwd.

1. Wordt het afleveren van een bouwvergunning in deze omstandigheden nog overwogen ?

Is een dergelijke aanvraag eigenlijk nog ontvankelijk te noemen ?

2. Kan het dat een burgemeester manifeste overtredingen jarenlang naast zich neer legt ?
3. Volgt de minister bevoegd voor Leefmilieu de redenering van haar voorganger: kan er niet worden opgetreden door de minister of haar diensten en zo ja, waarom niet ?

Welke conclusies trekt de minister uit dit hallucinante dossier wat het hele handhavingsbeleid betreft ?

Is met de "Prioriteitennota vervolgingsbeleid milieurecht in het Vlaamse gewest" een efficiënte aanpak van dit soort dossiers dichterbij gebracht ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Vraag nr. 22 van 10 november 2000 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VRT De rode loper – Onpartijdigheid

Blijkens een verklaring van de makers van het VRT-programma "De rode loper" hebben zij ervoor gekozen mevrouw Anke Van dermeersch niet in beeld te brengen tijdens een reportage van een missverkiezing in het Antwerpse. Mevrouw Van dermeersch behoort sedert enige tijd niet langer tot het politiek correcte milieu.

De vraag is evenwel in hoeverre een dergelijke handelwijze rijmt met de voorwaarde dat de programma's van de openbare omroep onpartijdig en waarheidsgetrouw dienen te zijn.

Heeft de minister de VRT er al op gewezen dat het hier niet om een vrijblijvende verbintenis gaat ?

Antwoord

Artikel 23, § 1 van de gecoördineerde mediadecreten omvat de decretale verplichting tot onpartijdigheid en waarheidsgetrouwheid waaraan de Vlaamse volksvertegenwoordiger refereert. Deze verplichting heeft uitsluitend betrekking op de informatieprogramma's, de mededelingen en de programma's met een algemeen informatieve inslag en alle informatieve programmaonderdelen.

Geschillen omtrent deze bepaling worden behandeld door de Vlaamse Geschillenraad voor Radio en Televisie, conform artikel 116, octies decies, § 1.

Vraag nr. 23
van 10 november 2000
van de heer CARL DECALUWE

Ruimtebalans – Stand van zaken

De ruimteboekhouding is een cijfermatige vertaling van de visie van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen naar gewestplanbestemmingen. Het Structuurplan krijgt hierdoor een zichtbare weerslag in de gewestplannen. De ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten worden gelijktijdig afgewogen. De vertaling naar gewestplanbestemmingen is relevant, omdat de gewestplannen in eerste instantie geldig blijven en ze één van de belangrijkste instrumenten zijn voor de uitvoering van het Structuurplan.

Tot 2007 kunnen er 10.000 hectare bedrijventerreinen worden gereserveerd, 38.000 hectare extra natuurgebieden en 10.000 hectare extra bos en kan er nog 750.000 hectare landbouwgebied zijn.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal hectare dat reeds werd vastgelegd om de bovenvermelde doelstelling te halen, en dit opgesplitst per provincie ?
2. Welke maatregelen neemt de minister om de doelstellingen te halen en voor welke doelstellingen moet nu reeds versneld worden gehandeld ?
3. Hoeveel bijkomende woongelegenheden (van de 40.000 geraamde) werden tot nu toe gerealiseerd, en dit opgesplitst per provincie ?

Antwoord

1. Op basis van de geactualiseerde digitale gewestplannen (versie 1.1.2000) werd volgende ruimtebalans verkregen, opgesplitst per provincie.

Ruimtebalans 1994-2000 (oppervlakte in ha)

Bestemmings-categorieën	Antwerpen	Vlaams-Brabant	Limburg	Oost-Vlaanderen	West-Vlaanderen
Wonen	127	29	53	-279	-152
Recreatie	-115	15	101	-86	69
Natuur en reservaat	969	384	1.401	1.378	665
Overig groen	-169	32	198	144	-20
Bos	315	159	-163	289	500
Landbouw	-673	-318	-219	-598	-1.982
Industrie	64	-2	-296	-209	1.393
Overige bestemmingen	-519	-299	-1.075	-336	393

Hierbij nog de opmerking dat deze gegevens moeten worden bijgesteld met de afwijkende bestemmingen vervat in bijzondere plannen van aanleg (BPA). Het invoeren van de gegevens uit de ongeveer vijfduizend plannen in een GIS-systeem, waarbij deze gegevens worden geïntegreerd in de ruimtebalans is volop bezig. (*GIS : Geografisch informatiesysteem – red.*)

2. Hiervoor kan worden verwezen naar de regeringsverklaring, waarin staat dat het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen versneld zal worden uitgevoerd. Er zijn dan ook verschillende planingsprocessen lopende en/of opgestart.

Denken we daarbij aan de afbakening van de stedelijke gebieden, de gebieden voor natuurlijke structuur en agrarische structuur, de internationale luchthaven en de zeehavens, het opmaken van de ruimtelijke uitvoeringsplannen vanuit een gelijktijdige en gelijkwaardige benadering van de ruimtebehoeften van de maatschappelijke activiteiten, het verzamelen van de startgegevens voor het economisch netwerk Albertkanaal.

Alle beleidsbeslissingen met een ruimtelijke impact worden vandaag getoetst aan de in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen opgenomen visie, doelstellingen en ruimtelijke princi-

pes. Pas als deze resultaten bekend zijn, kan worden nagegaan of doelstellingen moeten worden bijgestuurd.

3. De raming van de behoefte aan 400.000 nieuwe woonegelegenheden uit het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen is gebaseerd op de cijfergegevens van de particuliere huishoudens.

Op basis van de NIS-gegevens 1999 over particuliere huishoudens werd sinds 1994 een aangroei vastgesteld van 76.000 particuliere huishoudens voor het Vlaamse gewest (*NIS : Nationaal Instituut voor de Statistiek – red.*). Hierbij dient opgemerkt te worden dat dit slechts een raming is van het aantal woonegelegenheden, er wordt geen rekening gehouden met wonen op kamers of meerdere gezinnen die één wooneenheid delen.

Opgedeeld volgens provincie geeft dit volgend resultaat :

Provincie	Aangroei van particuliere huishoudens sinds 1994
Antwerpen	+ 17.072
Vlaams-Brabant	+ 13.561
Limburg	+ 15.436
Oost-Vl.	+ 17.508
West-Vl.	+ 12.384

Het NIS beschikt voor hetzelfde jaar ook over statistieken over het aantal begonnen woongebouwen. Deze zijn echter een overschatting van de werkelijke situatie. Er wordt immers geen rekening gehouden met een opsplitsing van verschillende functies binnen hetzelfde gebouw, afbraken worden niet altijd in hetzelfde jaar gerekend. Op basis van deze gegevens werd sinds 1994 een **aangroei** vastgesteld van ongeveer **100.000 begonnen woongebouwen** in het Vlaamse gewest.

De geraamde 400.000 woonegelegenheden zijn duidelijk een maximum en zullen in de voorgestelde planperiode vermoedelijk niet worden overschreden.

Vraag nr. 28
van 14 november 2000
van de heer CARL DECALUWE

Ruimtebalans – Zonevreedde bedrijven

Sedert het in werking treden van het sectoraal bijzonder plan van aanleg (BPA) zonevreedde bedrijven, werden er diverse zonevreedde bedrijven opgenomen.

1. Kan de minister mij meedelen in welke mate de zonevreedde bedrijven worden ingebracht in de ruimtelijke balans en over hoeveel hectare het hier gaat ?
2. Worden deze zonevreedde bedrijven opgenomen in de 10.000 hectare industriegrond of in de 500 hectare historische gronden ? Wat is de motivatie hiervan ?
3. Kan de minister mij de ruimtebalans geven per provincie ?

Antwoord

1. Bedrijven die door bestemmingswijziging zone-eigen worden, worden in principe in rekening gebracht in de ruimteboekhouding, zoals beschreven in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV).

In het kader van de besluitvorming over het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan West-Vlaanderen heeft de administratie mij attent gemaakt op de problematiek van de verrekening van het bestaand stedenbouwkundig vergund deel van dergelijk bedrijf.

Het is mijn bedoeling deze problematiek op te lossen in het kader van de evaluatie van het RSV, die gepland is voor 2002. Ik acht het logisch dat enkel de eventuele uitbreidingen effectief in rekening worden gebracht.

2. De bestemmingswijzigingen na 1 januari 1994 ten gunste van zonevreedde bedrijven worden dus in principe, zoals hierboven vermeld, "voorlopig" afgetrokken van de 10.000 hectare bijkomende industriegrond.

Hierbij dient wel opgemerkt te worden dat de exacte verrekening zal afhangen van de aard van het voorschrift en de aard van het plan (BPA, gewestplan, ruimtelijk uitvoeringsplan). Enkel de bestemmingswijzigingen via een gewestplanwijziging, of een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ten gunste van historisch gegroeide bedrijven in gemeenten buiten de economische knooppunten zullen worden afgetrokken van de 500 hectare die in het Ruimtelijk

Structuurplan Vlaanderen opgenomen is voor historisch gegroeide bedrijven.

Zoals duidelijk verwoord op pagina 452 van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, maakt deze 500 hectare integraal deel uit van de 10.000 hectare bijkomend bedrijventerrein waarin wordt voorzien tussen 1994 en 2007.

3. Op 1 december 2000 waren reeds zeventien dossiers "sectoraal BPA zonevreemde bedrijven" bij ministerieel besluit goedgekeurd. In totaal betreft het vijftien gemeenten.

In de provincie Antwerpen werd er nog geen enkel sectoraal BPA ter goedkeuring voorgelegd en is er dan ook nog niets goedgekeurd. In de provincie Vlaams-Brabant werd er één dossier goedgekeurd, waar in totaal 6 hectare in de deelplannen was opgenomen ; dit dossier is inmiddels door de Raad van State geschorst. De provincies Limburg en Oost-Vlaanderen hebben elk drie dossiers, die respectievelijk 28 en 14,5 hectare omvatten. West-Vlaanderen heeft al acht gemeenten met een goedgekeurd sectoraal BPA (10 dossiers), goed voor in totaal 77,7 hectare.

Voor heel Vlaanderen betekent dit dat iets meer dan 126 hectare via een sectoraal BPA van bestemming werd gewijzigd.

**Vraag nr. 30
van 14 november 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Regelgeving – Inwerkingtreding en publicatiedatum

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

Vraag nr. 32

van 14 november 2000

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 887

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

**Vraag nr. 31
van 20 november 2000
van de heer CARL DECALUWE**

VRT-radio – Steunzenders Bellegem en Oost-Vleteren

Aan de performantiemaatstaf, 95 % bedekking van het Vlaamse grondgebied, werd in 1999 voor Radio Donna voldaan.

Het probleemgebied is het zuiden van Oost- en West-Vlaanderen.

Na het akkoord met Frankrijk in 1998, werd in 1999 een concreet plan uitgewerkt met onder andere nieuwe steunzenders in Bellegem en Oost-Vleteren.

Op verzoek van de Vlaamse administratie en niet-tegenstaande de implementatie voor de VRT een betere uitvoering van de beheersovereenkomst had mogelijk gemaakt, werden die zenders niet geïmplementeerd.

1. Wat is de reden daarvoor ?
2. Welke termijn wordt nu vooropgesteld ?
3. Wat is de geraamde kostprijs ?

Antwoord

De implementatie van de zenders Bellegem 89.0 megahertz (Mhz) en Oost-Vleteren 101.0 Mhz werd inderdaad niet gerealiseerd.

Ik kan meedelen dat :

- de coördinatieprocedure niet werd afgerond ;
- beide frequenties gelegen zijn in de band 87.5 – 102.4 Mhz. Dit is de frequentieband waarbinnen eind 1999 een onderzoeksopdracht voor een optimale frequentieaanduiding voor FM-radio binnen de Vlaamse Gemeenschap werd uitgeschreven. In deze studie is de frequentie 101.0 MHz trouwens een frequentie die deel kan uitmaken van een frequentiepakket van een landelijke particuliere radio.

De sub 2 vermelde studie heeft totnogtoe geen gebrek aan zendcomfort voor de VRT in het algemeen blootgelegd. Na afronding van de studie en de goedkeuring van het frequentieplan voor parti-

culiere landelijke radio, kan deze problematiek mogelijk opnieuw worden bekeken.

De VRT raamt de kostprijs op ± 10.000.000 frank.

Vraag nr. 32
van 20 november 2000
van mevrouw ISABEL VERTRIEEST

Industrieterreinen – Benuttingsgraad

Het Strategisch Plan Ruimtelijke Economie (SPRE) wil de basis vormen voor een ruimtelijk-economisch beleidskader. Dit plan zal ruimer gaan dan een zuiver ruimtelijk balans bestemming en ook de huidige en nabijtoekomstevolaties moeten meenemen (digitale economie, internationale netwerking, ...).

Heeft de minister een idee van de effectieve benuttingsgraad van de bestaande industrieterreinen ?

Zo ja, hoeveel bedraagt die ?

Zo neen, is in de opdracht voor het SPRE de inventarisering van de effectieve benuttingsgraad van de huidige bedrijventerreinen mee opgenomen ? Hebben de opdrachthouders van het SPRE reeds een idee van de effectieve benuttingsgraad ?

Indien men geen idee heeft van de effectieve benuttingsgraad en indien de inventarisering daarvan geen opdracht is voor het SPRE, op welke andere manier wordt dan getracht om zicht te krijgen op de effectieve benuttingsgraad ?

Antwoord

Mijn beleid houdt rekening met een **zuinig ruimtegebruik** in het kader van een duurzame ontwikkeling.

In die zin verwoordde mijn beleidsnota's Ruimtelijke Ordening en Economie dit reeds door het hergebruik van verlaten bedrijfsruimten, eventueel na sanering, als krachtlijn te beschouwen. Hetzelfde geldt voor het beschikbaar maken van reeds bestemde bedrijventerreinen die tot op heden nog niet op de markt werden gebracht. Een urgentieproject binnen het SPRE is in ontwikkeling om reeds bestemde bedrijventerreinen in economische knooppunten versneld beschikbaar te maken. Ook een meer verantwoord gebruik van onderbenutte bedrijventerreinen dient aandacht te krijgen. Het spreekt vanzelf dat voor een aantal van deze initia-

tieven bijkomende beleidsinstrumenten dienen te worden gecreëerd.

Een nauwkeurige **inventarisatie van de benuttingsgraad** van bestaande industrieterreinen bestaat vandaag niet.

De zogenaamde GOM-inventaris geeft wel een overzicht van de bedrijventerreinen die reeds uitgegeven zijn, maar een inzicht in het al dan niet zuinig gebruiken van de percelen op een bedrijventerrein of de aanwezigheid van interne bedrijfsreserves is er tot op heden niet (*GOM : gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij – red.*). In een aantal lopende planningsprocessen is wel een gebiedsgericht en verfijnd beeld van de benutting van de bedrijventerreinen opgebouwd. Dit is bijvoorbeeld het geval in het ROM-project in de Gentse Kanaalzone of de afbakeningen van de stedelijke gebieden (*ROM : ruimtelijke ordening en milieu – red.*).

De vijf gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen hebben de opdracht te komen tot een dynamische inventaris van de bedrijventerreinen in Vlaanderen.

Deze inventaris is zo opgebouwd dat hij op termijn een inzicht moet kunnen geven in de interne bedrijfsreserves en het effectief ruimtegebruik op bedrijventerreinen. Maar zoals met alle GIS-gebonden projecten is dit een werk dat gradueel wordt opgebouwd (*GIS : Geografisch Informatiesysteem – red.*). De precisie om het ruimtegebruik op ieder individueel bedrijfsperceel in te schatten, zal pas kunnen worden bereikt na een verfijning van het instrument. De dynamische inventaris van bedrijventerreinen heeft ook niet enkel de bedoeling om RO-objectieven te realiseren : het kan een bijzonder krachtig instrument worden waarmee commerciële, economische en ruimtelijke-ordeningsdoelstellingen simultaan worden gerealiseerd (*RO : ruimtelijke ordening – red.*).

Het is ook een noodzakelijk instrument om op het raakvlak van ruimtelijke ordening en economie goed onderbouwde en evenwichtige oplossingen voor "ruimte voor werk" te kunnen formuleren. In die zin zijn de opdrachthouders van het SPRE ook afhankelijk van de snelheid waarmee de dynamische inventaris wordt gerealiseerd om accurate antwoorden te formuleren op heel wat vragen van ruimtelijk-economische aard.

Verder is het van cruciaal belang om de effectieve benutting van bedrijventerreinen niet als een apart thema te behandelen binnen de bedrijventerreinenproblematiek.

Het hoofddoel van een ruimtelijk verantwoord bedrijventerreinenbeleid bestaat erin voldoende en geschikte bouwrijpe terreinen op tijd aan te bieden en ter zelfdertijd ervoor te zorgen dat die ruimte effectief wordt gebruikt, gegeven de schaarse ruimte in een dichtbevolkte regio zoals Vlaanderen. Daarom wordt binnen het urgentieproject van het SPRE gelijktijdig aandacht besteed aan het versneld bouwrijp maken van reeds bestemde bedrijventerreinen, en het opnieuw vrijmaken van niet-aangewende percelen in eigendom. Het is echter evident dat, gezien de grote schaarste in bepaalde streken in Vlaanderen, ook nieuwe terreinen moeten worden aangesneden.

Het **aanbod van bouwrijpe terreinen** laat heel wat te wensen over in Vlaanderen.

Uit voorlopige resultaten van het SPRE-urgentieproject blijkt dat een grote zone gaande van Zuid- en Midden-West-Vlaanderen over Oost-Vlaanderen, Antwerpen en Mechelen tot aan de Antwerpse Kempen zelfs niet kan voldoen aan heel minieme normen voor een buffervoorraad van bouwrijpe regionale bedrijventerreinen (berekend op een vraag van 6.000 ha op 15 jaar, conform RSV, en 3 jaar reserve). In Vlaanderen heeft slechts 11 % van alle economische knooppunten een voldoende aanbod van bouwrijpe én bestemde maar niet-gerealiseerde bedrijventerreinen – en dit gerekend volgens minimalistische normen. Daartegenover staat dat 48 % een té krap aanbod heeft van zowel bouwrijpe als bestemde terreinen. Heel wat economische knooppunten hebben zelfs helemaal geen aanbod van bouwrijpe regionale terreinen, terwijl deze knooppunten in het RSV werden gedefinieerd als economische ontwikkelingscentra. Het is dus meer dan wenselijk dat een aantal regionale bedrijventerreinen versneld worden gerealiseerd binnen de volgende jaren.

Het **opnieuw vrijmaken van niet-aangewende percelen** in eigendom op bestaande bedrijventerreinen is een tweede bron voor nieuwe vestigingsmogelijkheden voor bedrijven.

Alhoewel er in Vlaanderen wellicht honderden hectaren niet-aangewende bedrijventerreinen in eigendom bestaan, havengebonden terreinen niet meegerekend, moet men er rekening mee houden dat dit aanbod een eenmalig gegeven is en een relatief kleine hoeveelheid binnen de totale uitgifte van bedrijventerreinen. Het is dus geen oplossing voor "ruimte voor werk" op lange termijn. Bovendien zal hierbij een ernstig debat moeten worden

gevoerd over de wijze waarop men de eigendommen tracht vrij te krijgen.

Sommige bedrijven zullen spontaan hun ongebruikte grond willen vermarkten, maar de grote meerderheid gebruikt deze terreinen als een strategische reserve. Onteigeningen – een idee waarmee men speelt binnen de administratie Ruimtelijke Ordening – zullen wellicht grote bedrijfsonzekerheid creëren. De opdrachthouders van het SPRE zien meer heil in een progressieve belasting op niet aangewende bedrijventerreinen. Strategische reserves moeten kunnen, omdat bedrijven in staat moeten worden gesteld om op de eigen site te groeien. Maar reserves die té lang ongebruikt liggen, getuigen van een verkeerde inschatting van groeipotenties van het bedrijf en dienen opnieuw op de markt te worden gebracht.

Via een in de tijd progressieve belasting verplicht men bedrijven – op een marktconforme wijze – de onaangewende percelen te verkopen (eventueel voor de historische aankoopprijs).

Ten slotte is het belangrijk om **zuinig ruimtegebruik** niet alleen toe te spitsen op de effectiviteit van de benuttingsgraad op bedrijventerreinen.

Het tekort aan openbaar vervoer op heel veel bedrijventerreinen is een van de redenen waarom er grote parkeerterreinen moeten aangelegd worden. Het gezamenlijk gebruik van afvalcontainers, en dergelijke door de verschillende bedrijven op een bedrijventerrein zou ruimte besparen. Verder zijn alle mogelijkheden van verticale bouw – ook als een kosteneffectieve oplossing – nog lang niet allemaal geëxploiteerd.

Vraag nr. 33
van 22 november 2000
van de heer CARL DECALUWE

Federaal asielbeleid – Ruimtelijke impact

Recentelijk werd op federaal niveau een akkoord bereikt over een nieuw asielbeleid. Eén van de elementen in dit beleid is de opvang van asielzoekers in containerdorpen.

1. Is de minister op de hoogte van het aantal containerdorpen dat zal worden opgericht en van hun respectieve capaciteit ?
2. In welke mate worden dergelijke initiatieven meegeteld in de woonbehoefte(studie) ?

Antwoord

1. Neen. Het is mij voorlopig niet bekend hoeveel containerdorpen er in Vlaanderen zullen worden opgetrokken. Noch is mij bekend hoeveel asielzoekers daardoor in Vlaanderen zullen worden opgevangen.
2. Het is onrealistisch te stellen dat elke gemeente in haar woningbehoeftestudie zou dienen rekening te houden met de mogelijke komst van een containerdorp.

In de woningbehoeftestudies dient in eerste instantie te worden uitgegaan van een huisvestingsbehoefte die afgestemd is op wooninitiatieven op gemeentelijk niveau.

Het oprichten van containerdorpen kan dan ook nooit worden afgewogen ten opzichte van de gemeentelijke wooninitiatieven.

Vraag nr. 34
van 22 november 2000
van de heer CARL DECALUWE

Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaren – Benoeming

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 187 van 22 september 2000 stelt de minister dat de integrale tewerkstelling van de gewestelijke ambtenaren in de provinciehoofdplaatsen wenselijk is, maar dat die nog niet kon worden gerealiseerd, rekening houdende met het aantal beschikbare kandidaten dat aan de voorwaarden voldeed.

Nochtans stelt de minister vervolgens dat de aanstelling van vijf ambtenaren per provincie voldoende is voor de actuele opdracht. Bijgevolg kon niet elke door de directeur-generaal als geschikt voorgedragen kandidaat worden aangesteld door de minister (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 15 december 2000, blz. 702 – red.*).

1. Zijn deze antwoorden niet contradictorisch ?
2. Als de minister dan toch niet alle door de directeur-generaal als geschikt voorgedragen kandidaten kon aanstellen, welke criteria waren dan wel doorslaggevend ?

Antwoord

Ik zie niet in waarom mijn antwoorden op de schriftelijke vraag nr. 187 contradictorisch zouden zijn.

Ook indien alle door de directeur-generaal voorgedragen kandidaten zouden zijn aangesteld, hetgeen niet in overeenstemming zou zijn met de actuele nood en dus geen blijk zou geven van behoorlijk bestuur, zouden niet alle gewestelijke ambtenaren in de provinciehoofdplaatsen kunnen worden tewerkgesteld, omdat de directeur-generaal uiteraard rekening moest houden met de bij de kandidaatstelling vooropgestelde werkgebieden. Tevens moest ik bij de selectie van ambtenaren uit de voorgedragen kandidaten rekening houden met het feit dat het organiek besluit een cumulatieverbod heeft ingesteld tussen de drie functies. Een bijgevolg beperkte aanstelling van vijf ambtenaren voor elke provincie houdt uiteraard een selectie in. Dat niet elke door de directeur-generaal als geschikt voorgedragen kandidaat werd aangesteld, is een logisch gevolg hiervan.

Zoals ik in mijn vorig antwoord heb gesuggereerd, heb ik bij de aanstelling ook rekening gehouden met het belang van het onderling overleg tussen de betrokken ambtenaren, hetgeen betekent dat materiedeskundigheid alleen niet doorslaggevend kan zijn.

Vraag nr. 36
van 24 november 2000
van de heer CARL DECALUWE

Onbebouwde percelen – Vergunningenregisters

Artikel 192 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, gewijzigd bij de decreten van 28 september 1999, 22 december 1999 en 26 april 2000, bepaalt dat eigenaars van een niet-bebouwd deel van een verkaveling die dateert van vóór 22 december 1970 zich dienen te melden bij het college van burgemeester en schepenen. Deze kavels van vergunde niet-verniet-vervallen verkavelingen worden opgenomen in een vergunningenregister.

Nu blijkt dat er voor dergelijke kavels die gelegen zijn in landschappelijk waardevol agrarisch gebied tijdelijk geen bouwaanvraagdossier kan worden ingediend, omdat de gemeenten eerst nog een ver-

gunningenregister dienen op te maken. Tot op heden zouden de gemeenten de formaliteiten hiervoor nog niet kennen. Na de opmaak dient het register vervolgens nog te worden goedgekeurd door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar. Pas na deze procedure kunnen de betrokkenen een bouwaanvraagdossier indienen. De termijn van deze procedure zou op minstens drie jaar zijn geschat.

Voor eigenaars van een stuk grond in een verkaveling van vóór 22 december 1970 die gelegen is in woongebied, zou een andere maatregel van toepassing zijn. Voor deze kavels levert niet de gemeente maar de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de bouwvergunning rechtstreeks af.

De eigenaars van bouwgrond in een goedgekeurde verkaveling van vóór 22 december 1970 gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied die voldeden aan de meldingsplicht, worden daarentegen gedurende de langdurige opmaakprocedure van het vergunningenregister geblokkeerd in hun bouwplannen.

1. Waarom is er een andere procedure van toepassing voor bouwkavels uit woongebieden? Is het niet veeleer aangewezen dat de regelgeving van toepassing is voor alle eigenaars die zich hebben gemeld?
2. Kan de minister een stand van zaken geven van de reeds goedgekeurde vergunningenregisters?

Antwoord

Uit deze vraag moet ik, net als uit vraag nr. 24 van 10 november 2000 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 19 januari 2001, blz. 849 – red.*), afleiden dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger de regeling van artikel 192 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening niet correct inschat.

De tekst van artikel 192, eerste lid, is nochtans duidelijk:

"[Tot het in artikel 191, § 1, derde lid, 4° vermelde deel van het vergunningenregister volledig is opge maakt door de gemeente en goedgekeurd door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, bestaat er een vermoeden dat een verkavelingsvergunning voor een niet bebouwd deel van een verkaveling die dateert van vóór 22 december 1970 vervallen is. De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar neemt een beslissing omtrent dit deel

van het vergunningenregister binnen 60 dagen nadat de gemeente hem daarom verzocht heeft.

In elke gemeente wordt een bericht aangeplakt dat de eigenaars van een niet bebouwde kavel of meerdere niet bebouwde kavels in vergunde niet vervallen verkavelingen die dateren van vóór 22 december 1970 oproept om zich te melden bij het college van burgemeester en schepenen. De Vlaamse regering neemt de nodige maatregelen om te zorgen voor de onmiddellijke aanplakking na de inwerkingtreding van dit decreet en voor een bericht in ten minste drie dagbladen die in het Vlaamse Gewest worden verspreid.

Indien de eigenaar zich niet gemeld heeft bij het college van burgemeester en schepenen binnen een termijn van 90 dagen na de inwerkingtreding van dit decreet, dan is de verkavelingsvergunning wat de kavel of kavels in kwestie betreft, definitief vervallen.

Indien de eigenaar zich bij het college van burgemeester en schepenen binnen een termijn van 90 dagen na de inwerkingtreding van dit decreet gemeld heeft, dan gaat het college van burgemeester en schepenen na of de verkavelingsvergunning niet reeds vervallen is met toepassing van de regeling, opgenomen in punt 12 van de bijlage 2, "Niet in de coördinatie opgenomen bepalingen: wijzigings-, overgangs- en opheffingsbepalingen, alsmede reeds voorbijgestreefde bepalingen", gevoegd bij het besluit van de Vlaamse regering van 22 oktober 1996 tot coördinatie van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw. Alleen als de verkavelingsvergunning nog niet vervallen is, wordt de kavel of worden de kavels opgenomen in het vergunningenregister.]

(decreet van 26 april 2000, artikel 47)"

Artikel 192 voert geen andere behandeling in naargelang een kavel in woongebied of agrarisch gebied gelegen is. Artikel 192 stelt enkel dat er (tijdelijk) een vermoeden bestaat dat alle verkavelingen in kwestie (ongeacht hun ligging) vervallen zijn wat de onbebouwde loten betreft.

Aanvragen voor een stedenbouwkundige vergunning moeten dus worden behandeld alsof er geen verkaveling bestaat. Dit impliceert dat op dat ogenblik de ligging volgens het gewestplan wel relevant is. Hierdoor is het mogelijk dat de gemeente, soms na advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, een stedenbouwkundige ver-

gunning afgeeft wanneer de grond in woongebied ligt. Dit is in agrarisch gebied niet mogelijk.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, komt in deze hele procedure niet tussen.

De instructies voor de opmaak van het vergunningenregister zijn reeds sinds mei 2000 bekend. De vermelding dat gemeenten ze nog niet zouden kennen, is dus foutief.

Ik betwist dat het opmaken van het betrokken deel van het vergunningenregister drie jaar zou dienen te duren. Het gaat hier enkel over het onderzoeken en verwerken van de binnengekomen meldingen.

Mijn administratie en ikzelf hebben afgesproken voormelde regeling zo soepel mogelijk toe te passen. Het verzoek tot goedkeuring van dit deel van het vergunningenregister mag in delen worden voorgelegd, waarbij nochtans voldoende aandacht moet worden besteed aan de gelijkberechtiging van de burgers van de gemeente die zich in dezelfde situatie bevinden. In deze zin kan bijvoorbeeld voorrang worden gegeven aan de verkavelingen waarvoor momenteel aanvragen in behandeling zijn, hetzij met het oog op een verkavelingswijziging, hetzij met het oog op het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning op een onbebouwd perceel, hetzij met het oog op de verkoop van een onbebouwd perceel. Slechts één of enkele percelen hieruit lichten, is strijdig met de principes van gelijkberechtiging.

Indien het verzoek van de gemeente om goedkeuring slechts betrekking heeft op een deel van de verkavelingen, dient bij het verzoek wel een lijst te worden toegevoegd van de nog niet onderzochte verkavelingen waarvan tijdige meldingen bij de gemeente zijn ingediend.

De gemeente bezorgt de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar dan :

1. voor een aantal reeds onderzochte en niet-vernietvallende kavels, het register ;
2. voor de nog te onderzoeken en op te nemen kavels, de lijst van deze kavels (adressen en kadastrumnummers, of kopies van de meldingen).

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar bezorgt de gemeente, na controle, een voorlopige goedkeuring.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 8
van 27 oktober 2000
van mevrouw SONJA BECQ

Sociaal huis – Stand van zaken

In haar Beleidsnota Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen verwees de minister naar de uitbouw van een sociaal huis. De Vlaamse regering wil van het sociaal huis een mensvriendelijk en toegankelijk aanspreekpunt maken, dat de drempelvrees voor overheidsdiensten moet wegwerken (*Stuk 150 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*).

Momenteel heerst nogal wat onduidelijkheid over de invulling van het begrip. Daarnaast had de minister de intentie om een aantal experimentele sociale huizen op te richten.

Vandaar volgende vragen naar de stand van zaken op het vlak van invulling en uitvoering.

1. Zijn de essentiële kenmerken van het sociaal huis al ingevuld ? Zo ja, wat zijn ze ?
2. Op welke wijze wordt het sociaal huis geoperationaliseerd ? Wat is de werkwijze, de timing en wie wordt bij dit proces structureel betrokken ?
3. Hoe verhoudt het sociaal huis zich tot de gemeentelijke dienstverlening ?
4. Hoever staat het met de experimentele sociale huizen ? Volgens welke criteria en op welke wijze worden zij toegewezen ?

Kunnen OCMW's zich vrij kandidaat stellen ?

Welke financiële of andere ondersteuning krijgen zij ?

Zijn er al experimentele sociale huizen opgestart ?

5. Is het de bedoeling dat diverse experimentele sociale huizen verschillende wegen kunnen opgaan, of is het de bedoeling dat zij alle dezelfde werkwijze hanteren ?

N.B. Een vraag over deze problematiek werd eveneens gesteld aan de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Antwoord

Vandaag is het aanbod van hulp- en dienstverlening in de welzijnssector zeer groot en verscheiden. Toch rijzen er problemen met betrekking tot de toegankelijkheid en het gebruik hiervan. Als gebruiker kampt men niet alleen met de grote onoverzichtelijkheid, men dreigt als hulpvrager wanneer men de hulpvraag niet verduidelijkt ook slechts via omwegen bij de juiste voorziening terecht te komen.

Daarnaast ontstaat, onder meer vanuit de territoriale benadering van armoedebestrijding, de vraag naar samenwerkingsmodellen waardoor hulp-, dienstverlening en procesbegeleiding gecombineerd kunnen worden georganiseerd.

Volgende partners spelen hier een cruciale rol : lokale besturen (OCMW en gemeente), centra voor algemeen welzijnswerk, regionale instituten voor samenlevingsopbouw en integratiecentra.

Zij hebben een dubbele gezamenlijke opdracht.

Enerzijds de sociale netwerken versterken, waardoor er ook een draagkracht wordt gecreëerd om als gezin, vrijwilliger of mantelzorger actief te zijn in onze samenleving. Anderzijds antwoord bieden op de zorg- en hulpverleningsvragen die de draagkracht van de sociale netwerken overstijgen. De rechtstreekse toegankelijkheid en het creëren van orde in de chaos, zijn daarbij een absolute prioriteit.

De ontwikkeling van het concept "sociaal huis" heeft, zoals aangekondigd in de beleidsnota, als streefdatum 2002. Uit het verleden is immers gebleken dat werkmethodes die de Vlaamse overheid zelf oplegt, geen gegarandeerd succes zijn. Vandaar dat de Vlaamse overheid nu samen met de partners op het terrein wil zoeken naar de ideale werkvormen.

Concreet wordt dit ontwikkelingsproces als volgt ingevuld.

In 2000 werd alvast een verkennende onderzoeksopdracht uitgevoerd door de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, in opdracht van de Vlaamse minister bevoegd voor bijstand aan personen.

Een bijkomend actieonderzoek, gecombineerd met een uitgebreid overleg met betrokken sectoren, wordt nog dit jaar opgestart en zal een jaar in beslag nemen.

Uiteraard kan dit alles niet volledig losstaan van de initiatieven die de vereenvoudiging van de administratie voor de burger beogen. Hiervoor wordt nauw overleg gepleegd binnen de regering.

(Antwoord Johan Sauwens : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 19 januari 2001, blz. 834 – red.)

Vraag nr. 12 van 10 november 2000 van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Boekenboxproject – Evaluatie

Het Boekenboxproject van het Centrum voor Lezen en Informatie had als bedoeling een aantal boekenpakketten te verspreiden onder kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen met het oog op het stimuleren en ondersteunen van hun leesbevorderende rol en activiteiten ten aanzien van jonge kinderen.

Bij de opvanginitiatieven waar de Boekenbox werd verspreid, kon het initiatief rekenen op heel positieve reacties.

Er werd evenwel alleen gewerkt met opvanginitiatieven die waren erkend en gesubsidieerd door Kind en Gezin, en dit omdat deze laatste de initiatiefnemers van het project alleen die adressen doorspeelde.

1. Wordt het waardevolle project van de Boekenbox op de ene of andere manier in de kinderopvang gecontinueerd ?
2. Waarom gaf Kind en Gezin alleen de coördinaten door van initiatieven die erkend en gesubsidieerd zijn ?

Wordt het Boekenboxproject herhaald voor de particuliere opvanginitiatieven ?

3. Ofschoon de evaluatie met betrekking tot de openbare bibliotheken in het rapport nogal kritisch is, rijst de vraag of het niet aangewezen is in de toekomst openbare bibliotheken op een bijzondere wijze te betrekken bij (buitenschoolse) kinderopvanginitiatieven.

Heeft de minister hierover contact met haar collega bevoegd voor Cultuur ?

Antwoord

In wat volgt, behandel ik de driedelige vraag puntsgewijs. Vooraf wil ik meedelen dat het Boekenboxproject geen project is van Kind en Gezin. Kind en Gezin heeft er wel aan meegewerkt. De eigenlijke initiatiefnemer is LINC, het Centrum voor Lezen en Informatie.

1. LINC wil het opzet continueren in de vorm van het bouwen van een boekendecor dat door opvangvoorzieningen kan worden gehuurd.

Het boekendecor, met als thema de boerderij, is een totaalpakket dat zal bestaan uit panelen die aan weerszijden beschilderd zijn. Ze zullen interactieve elementen bevatten : allerlei schuiven en kastjes waarin onder andere kijk- en leesboekjes worden verborgen. In het decor zullen ook boeken van een abnormaal groot formaat aanwezig zijn waaruit de begeleidsters kunnen voorlezen.

LINC heeft van de administratie Cultuur een mondelinge subsidietoezegging voor dit project gekregen. Ze wachten evenwel op schriftelijke bevestiging vooraleer daadwerkelijk met de realisatie ervan te beginnen.

2. Kind en Gezin heeft aan LINC logistieke ondersteuning gegeven in de vorm van een ambtenaar die aanwezig was op de werkvergaderingen en in de vorm van adressenbestanden. Het adressenbestand bestond uit alle erkende voorzieningen én alle particuliere opvanginstellingen. De veronderstelling van de Vlaamse volksvertegenwoordiger dat enkel de gesubsidieerde voorzieningen werden opgegeven, is dus niet correct. In totaal hebben een 250 voorzieningen gereageerd en een Boekenbox aangevraagd, waaronder een 120 particuliere opvanginstellingen !

In zijn evaluatie van het project maakt LINC wel melding van het feit dat een aantal particuliere initiatieven werden uitgesloten. Het gaat daarbij evenwel om een zeer beperkt aantal voorzieningen, met name die welke enkel gemeld zijn. Deze enkel gemelde voorzieningen ontvangen overigens door het feit dat ze zelf kiezen voor enkel de melding, ook in het algemeen geen berichten van Kind en Gezin.

In de loop van 1999 werd aan al de participerende voorzieningen een evaluatierapport van het Boekenboxproject bezorgd en werden zij gestimuleerd actief deel te nemen aan de "Voorleesweek" die de derde week van oktober heeft plaatsgevonden. Hiervoor werd een ideeënboekje met antwoordkaart meegestuurd, waarmee de voorzieningen een Werkboek Kinderopvang met allerhande tips en suggesties om deze voorleesweek te organiseren, konden aanvragen bij LINC. Daarnaast werd een oproep gedaan om continu voorleesactiviteiten in de werking van de voorziening in te bouwen.

Kind en Gezin heeft, ik herhaal dat besluitend, de particuliere sector niet uitgesloten bij het integreren van het Boekenboxproject in de werking van de opvangvoorzieningen.

3. Ik heb in verband met het Boekenboxproject geen contact gehad met mijn collega bevoegd voor Cultuur.

Ik wil in deze context de dynamiek van het project zelf laten spelen. Ik heb daarbij vertrouwen in de creativiteit van de opvangvoorzieningen en de openbare bibliotheken, die elkaar lokaal kunnen vinden en versterken.

Ik vertrouw er ook op dat Kind en Gezin, vanuit zijn betrokkenheid bij het LINC-Boekenboxgebeuren, de aandacht voor lezen en voorlezen in kinderopvanginitiatieven, alleen al omwille van de pedagogische meerwaarde, blijvend impulsen geeft.

Vraag nr. 13 van 10 november 2000 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gelijke kansen mannen en vrouwen – Actieplan 2000

Bij de voorstelling van haar beleidsnota (*stuk 150 (1999-2000) – red.*) stelde de minister bevoegd voor Gelijke Kansen dat ze, vanuit de mainstreamingsgedachte, een concreet actieplan 2000 zou uitwerken voor gelijke kansen voor mannen en vrouwen.

Voor elke bevoegdheid van alle ministers zou één concrete actie worden vooropgesteld. Dit houdt in dat er voor de bevoegdheden Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Mobiliteit, Openbare Werken, Energie, Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen, Cultuur, Jeugd, Brussels Aangelegenheden, Ontwikkelingssamenwer-

king, Onderwijs, Vorming, Werkgelegenheid, Toerisme, Leefmilieu, Landbouw, Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken, Sport, Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, telkens een concreet actiepunt in aanmerking wordt genomen.

1. Welke actiepunten werden in dit kader voor elke bevoegdheid van de Vlaamse regering voorgesteld ?
2. Welke voorstellen werden in aanmerking genomen bij het interdepartementale overleg ?

Hoe werd de actie geconcretiseerd ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

Om uitvoering te geven aan mijn voornemen om een globaal Beleidsactieplan Gelijke Kansen te ontwikkelen, werd door Gelijke Kansen in Vlaanderen een operationeel stappenplan opgesteld voor het jaar 2000.

Hoewel het de uiteindelijke bedoeling is voor alle Vlaamse beleidsdomeinen en alle doelgroepen van het gelijkekansenbeleid ten minste één gelijkekansendoelstelling uit te werken, werd het operationeel plan 2000 in eerste instantie gericht op de groep vrouwen en een bepaald aantal te selecteren beleidsdomeinen.

Volgens de planning zouden, na een voorbereidingsperiode, de doelstellingen en acties worden vastgesteld en uitgewerkt tijdens drie workshops in april, mei en juni van 2000, waarna het beleidsactieplan 2000 in het najaar zou worden gefinaliseerd. Van meet af aan was ervoor geopteerd om het Strategisch Beleidsplan Gelijke Kansen op te maken in een samenwerkingsverband van Gelijke Kansen in Vlaanderen, de Interdepartementale Commissie Gelijke Kansen (ICGK), vertegenwoordigers van de onderscheiden Vlaamse ministers en het middenveld.

Het proces tot het opstellen van het actieplan startte op 21 februari 2000 met een informatieve bijeenkomst voor de leden van de ICGK en de kabinetsmedewerkers die de gelijke kansen volgen voor hun minister.

Deze startvergadering en de consultaties die daarop volgden, releverden enkele factoren die cruciaal waren voor de concrete opmaak van het actieplan.

Vooreerst werd door de leden van de ICGK een oproep gedaan voor een engagement van de beleidsverantwoordelijken en topambtenaren om de voorbereiding en uitwerking van het bedoelde beleidsplan effectief te ondersteunen door mensen en tijd. Om hieraan tegemoet te komen, heb ik in maart 2000 alle leden van de Vlaamse regering gevraagd om hun engagement en effectieve steun te verlenen aan het project en heb ik hun tevens verzocht om beleidsdomeinen te kiezen waarvoor in 2000 een gelijkekansendoelstelling zou kunnen worden geformuleerd.

Een ander essentieel element is ook het overduidelijke gebrek aan knowhow dat bij onze administratieve overheid bestaat om het genderperspectief te integreren in de werking van de onderscheiden beleidsdomeinen. Hieraan moest noodzakelijkerwijze een zekere oplossing worden gegeven vooraleer kon worden begonnen met de concrete opmaak van het actieplan.

In die context werd door mijn kabinet op 22 juni 2000 een Interkabinettenwerkgroep Gelijke Kansen georganiseerd, waar een inleiding op mainstreaming werd gegeven en waar werd overlegd over de strategische ontwikkeling van het beoogde beleidsplan.

Om de vraag naar het hoe verder te helpen invullen, organiseerden Gelijke Kansen in Vlaanderen en de VZW Impuls voor de actoren van het actieplan en een ruim doelpubliek op 28 november 2000 een seminarie "Mainstreaming, na de theorie ... de praktijk !".

In dit seminarie gaven deskundigen uitleg over de basisprincipes, instrumenten en basisvoorwaarden van mainstreaming, onder andere met verwijzing naar concrete voorbeelden van "good practices". In de workshops werd ook een eerste onderzoek gedaan naar de toepassing van het mainstreamingsproces op enkele Vlaamse bevoegdheidsdomeinen zoals Buitenlands Beleid, Ruimtelijke Ordening, Milieu en de Vlaamse Statistieken.

De hierboven beschreven historiek verklaart waarom de opmaak van het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger bedoelde Beleidsactieplan Gelijke Kansen 2000 niet kon worden uitgevoerd zoals initieel was gepland, en waarom er momenteel nog geen concrete gelijkekansendoelstellingen en actiepunten zijn geformuleerd.

Het ligt in de bedoeling van Gelijke Kansen in Vlaanderen om het actieplan in de nabije toekomst verder te ontwikkelen via een bilaterale project-

werking met de aangeduide beleidsvertegenwoordigers van de onderscheiden departementen en Vlaamse ministers.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 12
van 10 november 2000
van de heer FRANS RAMON

Gedetacheerde leerkrachten – Stand van zaken

In de loop van de maand juni besliste het departement Onderwijs en Vorming om een aantal VLOR-gedetacheerden (een 16-tal) niet langer te erkennen (VLOR : Vlaamse Onderwijsraad).

Een aantal parlementsleden stelde de minister daarover bijkomende vragen tijdens de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement op 5 juli 2000 (*Handelingen nr. 73 van 5 juli 2000, blz. 14-16 – red.*).

1. Welke organisaties verloren nu al gedetacheerden, met ingang van 1 september 2000, en hoeveel?
2. Welke organisaties werden er al van verwittigd dat ze voor het volgende schooljaar – met ingang van 1 september 2001 – gedetacheerden zullen verliezen en om hoeveel mensen gaat het dan ?
3. Aan welke organisaties werden wel gedetacheerden toegewezen en hoeveel ?
4. Wat waren in globo de criteria om gedetacheerden al dan niet toe te kennen ?
5. Welke organisaties zagen hun gedetacheerde(n) geschrapt ondanks een positief advies van de VLOR ?

Antwoord

Artikel 91 van het decreet van 17 juli 1991 betreffende de inspectie en begeleiding bepaalt dat de Vlaamse regering per schooljaar of dienstjaar aan personeelsleden een verlof of een terbeschikkingstelling kan verlenen met behoud van de activiteitswedde, weddetoelage, wachtgeld of wacht-

geldtoelage om mee te werken aan onderwijsprojecten die, na advies van de Vlaamse Onderwijsraad, door de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) en door één of meerdere representatieve groeperingen van inrichtende machten worden uitgevoerd.

Op basis van deze decretale grondslag kunnen organisaties een aanvraag indienen als zij voor hun projectwerking een beroep wensen te doen op een gedetacheerde leerkracht en blijft de wedde van betrokkenen gedragen door de onderwijsbegroting.

De VLOR brengt jaarlijks – meestal in mei – een advies aan de minister uit over de ingediende aanvragen en houdt hierbij rekening met de volgende elementen :

1. de mate waarin een impact van het project mag worden verwacht op de onderwijspraktijk ;
2. de mate waarin het project beantwoordt aan een prioritaire behoefte van twee of meerdere netten ;
3. de mate waarin het project uniek is in zijn soort en niet overlapt met gelijkaardige initiatieven die elders worden genomen.

Na het advies van de VLOR neemt de minister vóór het begin van het schooljaar een beslissing. Deze beslissing wordt genomen vertrekkend vanuit het VLOR-advies enerzijds en een aantal bijkomende formele en inhoudelijke criteria anderzijds.

De aanvragen moeten in de eerste plaats aansluiten bij de prioriteiten die zijn vastgelegd in het regeerakkoord of de beleidsnota. De voorkeur gaat uit naar school- en netoverschrijdende initiatieven met welomschreven educatieve doelstellingen en resultaten. Aan de hand van de omschreven eindproducten of de te leveren diensten en de mate waarin met scholen en andere organisaties wordt samengewerkt, wordt beoordeeld of het project een multiplicatoreffect heeft in het onderwijs en een voldoende groot publiek bereikt. Als de aanvraag betrekking heeft op de ontwikkeling van werkmateriaal, dan wordt er gewaakt over de aansluiting bij eindtermen, ontwikkelingsdoelen, basiscompetenties en beroeps- en opleidingsprofielen. Van belang is ook dat een aantal elementaire kwaliteitscriteria in het project zijn opgenomen, zoals methode, tijdsplan, effectmeting en evaluatie.

Voor elk dossier waarvoor er dit schooljaar een verlenging is toegestaan, wordt bij een nieuwe aan-

vraag volgend schooljaar gevraagd dat er een evaluatie zou aan worden toegevoegd gebaseerd op het MIN-principe : Meerwaarde voor het onderwijs, Inbedding in het veld en het Netoverschrijdend karakter.

Onderstaande tabel geeft een overzicht van de toegekende detacheringen in dit en vorig schooljaar.

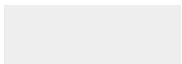
Bij een vergelijking van kolom 2 en 3 wordt in de gearceerde rijen aangegeven voor welke projecten er – in vergelijking met het schooljaar 1999-2000 – minder of soms zelfs geen detacheringen meer werden goedgekeurd.

Projecten uitgevoerd door de VLOR	Beslissing v/d minister schooljaar 1999-2000 Voltijds equivalenten	Beslissing v/d minister schooljaar 2000-2001 Voltijds equivalenten	VLOR-advies schooljaar 2000-2001
Educatief project "Vlamingen en hun overheden"	1	1	
Opleidings- en beroepsprofielen	2	2	
Organisatie en ondersteuning bij de uitvoering van de gemeenschappelijke verklaring inzake een non-discriminatiebeleid in onderwijs	2,5	2,5	Positief advies voor 4
Extra begeleidingskader migranten	22,5	22,5	
Stageproblematiek	1	0	Positief advies voor 1
Doe-boek bevorderen gezonde leefstijl in het SO	1	0	Positief advies voor 1
SOHO	0	2	Positief advies voor 4
Forum Basisonderwijs	3	–	–
Projecten uitgevoerd door de overheid			
Vlaams netwerk voor onderwijs aan varende, circus- en kermiskleuters	3	2	Positief advies voor 3
Integratie van kinderen met matige of ernstige mentale handicap in het gewoon lager onderwijs	5	5	
Informatie- en Communicatiecel Eindtermen	3	1	Positief advies voor 3
Klasse	2	2	
Cultuurcel departement Onderwijs	3	2	

	Beslissing v/d minister schooljaar 1999-2000 Voltijds equivalenten	Beslissing v/d minister schooljaar 2000-2001 Voltijds equivalenten	VLOR-advies schooljaar 2000-2001
Projecten uitgevoerd door andere organisatie			
Efecot	1	1	
Opleidingscentrum Autisme	1	1	
ACTA	2	2,5	
Project Antoon Bekaert	1	1,5	
Project Onderwijs en Bedrijfs- leven van de Kamer van Koop- handel en Nijverheid Antwerpen	1	2	
Stichting Lodewijk De Raet	1	0	Positief advies voor 1
Europ Space Foundation	2	1	Positief advies voor 2
Project Wetenschappelijke Ondersteuning Zorgverbreding KU Leuven	1	1	
Flanders Language Valley	–	1	
Amnesty International	1	1	
V-dagproject Antwerpen	1	1	
IJzerbedevaartcomité	0	0	Positief advies voor 1
Kinderwereldatelier Antwerpen	2	1	Positief advies voor 2
Vlaamse Dienst Verspreiding Leermiddelen Internationale Opvoeding	0	0	
Pax Christi Vlaanderen	–	0	Positief advies voor 1
De Vuurbloem	–	0	
De Wereldschool	–	0	
Vertrouwenscentrum Kinder- mishandeling Brussel	3	3	
Refleks	1	1	
Vormingscentrum Jos Van Ussel	1	1	
VVGG : Hoe anders is anders ?	1	0	
Federatie Werkgroepen Homo- seksualiteit	1	0	
Project Verbondenheid KU Leuven	1	0	
GEO-Natuur Dendermonde	1	1	
Ecocentrum De Gore Mol	1	1	
Ondersteuning natuur- en milieu- educatie in het onderwijs	2,5	0	
Cultuurcel stad Gent	1	0	

	Beslissing v/d minister schooljaar 1999-2000 Voltijds equivalenten	Beslissing v/d minister schooljaar 2000-2001 Voltijds equivalenten	VLOR-advies schooljaar 2000-2001
Gynaika	2	1	
Speeltheater Gent	1	1	
Bronks	1	0	
Koninklijk Jeugdtheater Antwerpen – Het Paleis	1	0	
Museum voor Industriële Archeologie en Textiel Gent	1	0	
Jeugd en Poëzie	0	0	
Kunst in zicht	1	0	
Centrum voor Beeldcultuur	1	0	
Vlaanderen jong beschreven	–	0	
Nationaal Centrum voor Jeugdliteratuur	–	1	
Centrum voor Jonge Kunst	–	0	
Openluchtmuseum Bokrijk	–	0	
Centrum voor Kunstcommunicatie	–	0	
Theatergezelschap Victoria	–	0	
Anno 02	–	0	
Leefsleutels	–	1	
Centrum voor Muziekinstrumentenbouw	0	0	
Vlaamse Federatie voor Forensisch Welzijnswerk	–	2	
KWB-KAV Onderwijsdienst	–	0	
Pienternet	–	0	
Hoge Raad voor Diamant	–	0	
Onderwijsoverleg Mechelen	–	0	

– = niet aangevraagd

 = projecten waarvoor er in afwijking van het schooljaar 1999-2000 minder of geen detacheringen werden toegekend

De hierna vermelde organisaties werden op de hoogte gebracht dat er vanaf volgend schooljaar geen verlenging van de detacheringen – op grond van artikel 91 van bovenvermeld decreet – meer zal worden toegestaan of dat zij gefaseerd zullen worden afgebouwd : Vlaams netwerk voor onderwijs aan varende, circus- en kermiskleuters, Informatie- en Communicatiecel Eindtermen, Canon Cultuurcel, Efecot, Project Zorgverbreding KU Leuven, Amnesty International, Kinderwereldatelier Antwerpen en Vormingscentrum Jos Van Ussel.

(SO : secundair onderwijs ; SOHO : overgangsproblematiek secundair onderwijs – hoger onderwijs ; ACTA : Antwerps Centrum Toegepaste Automatiseringstechnieken ; Efecot : European Federation for the Education of the Children of the Occupational Travellers ; VVGG : Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheidszorg – red.)

**Vraag nr. 13
van 10 november 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Gelijke kansen mannen en vrouwen – Actieplan 2000

Zie :
Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen
Vraag nr. 13
van 10 november 2000
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 971

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

**Vraag nr. 17
van 10 november 2000
van mevrouw ISABEL VERTRIEST**

Natuur- en bosgebieden – Aankoopbeleid

Zowel in het regeerakkoord als in de beleidsnota van de minister wordt een versnelling en een toename van het aankoopbeleid voor natuur- en bosgebieden aangekondigd.

1. Wat is effectief aangekocht sinds de aanstelling van deze regering ?
2. Over welke types natuurgebieden gaat het en hoe zijn die verdeeld over de provincies/streken ?

Antwoord

1. De afdeling Natuur van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) kocht sinds het aantreden van de regering 229,737 hectare natuurgebied in 1999 en 399,8326 hectare natuurgebied in het jaar 2000 (geregistreerde akten tot 20.11.00). In 2000 werd tot op heden 327,3138 ha verworven via de gewone aankoopprocedure en 72,5188 ha via het "voorkooprecht natuur". Aangezien de akten van percelen aangekocht in 2000 nog tot begin maart 2001 kunnen binnenkomen, kan voor 2000 de uiteindelijk verworven oppervlakte op circa 550 ha worden geraamd.

Door de afdeling Bos en Groen van Aminal werden er sinds het aantreden van de huidige regering in totaal 316,1393 ha effectieve aankopen gerealiseerd. Ook hier wordt de aandacht gevestigd op het feit dat er pas eind februari, begin maart 2001 een afrekening kan worden gemaakt van de effectieve aankopen voor het begrotingsjaar 2000. De Comités tot Aankoop van Onroerende Goederen hebben na het ondertekenen van de aankoopakten nog een vijftal weken nodig om deze akten, vergezeld van de nodige vereffeningstukken voor uitbetaling, over te zenden. Zo werd bijvoorbeeld midden november de akte betreffende de aankoop van een domein van circa 295 ha ondertekend. Aangezien voor deze aankoop de nodige vereffeningstukken nog niet zijn ontvangen, werd daarmee geen rekening gehouden.

Ter informatie wil ik nog meedelen dat de onderhandelingen in aankoopdossiers dikwijls lang aanslepen. Dit betekent dat de weerslag van vastleggingen in aankoopdossiers dikwijls pas in de volgende jaren tot uiting komt wat de effectief gerealiseerde aankopen betreft.

2. De aankoop van natuurgebieden concentreert zich op zones die onder een internationaal be-

schermingsstatuut staan, onderdeel vormen van het af te bakenen Vlaams Ecologisch Netwerk, het uitbreiden van bestaande natuurgebieden en het wegwerken van enclaves binnen bestaande natuurgebieden.

Er is bijzondere aandacht voor het duingebied en het duinpolderovergangsg gebied. Verder zal eveneens belangrijke aandacht uitgaan naar de realisatie van natuurontwikkeling in combinatie met de aanleg van overstromingsgebieden in riviervalleien (integraal waterbeheer). De aard van die gronden hangt af van het bodemgebruik binnen de perimeter : grasland (hooi- en weiland), bos, vijver, woeste grond, bouwland, duingebied. Specifiek voor de afdeling Natuur valt op dat het in 2000 gaat om een groot aantal kleine aanbiedingen, met als enige uitzonderingen de aankoop van 40 ha grasland in de Assebroekse Meersen in Brugge en 28 ha vijvergebied in de Platwijers in Zonhove.

Bij de aankoop van bossen wordt de keuze bepaald door hun binding met bestaande domeinbossen, hun reservaatwaarde en hun ligging in gebieden waar een gebrek is aan openbaar wandelbos.

Ik wil binnen mijn beleid het accent verleggen van het aankopen van bestaande bossen naar de aankoop van te bebossen gronden. In Vlaanderen is de gronddruk bijzonder groot, waardoor dit geen evidente opdracht is. Dit zal een grondige reorganisatie vragen van het aankoopbeleid zoals dat vandaag de dag wordt gevoerd.

Als eerste aanzet heeft de Vlaamse regering in juli op mijn initiatief een aankoopnota goedgekeurd. Hierin zijn een reeks maatregelen vervat om de bestaande aankoopprocedures te optimaliseren. In de loop van 2001 wil ik dit evalueren.

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD* (Reglement artikel 81, 6)

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 51 van 15 december 2000 van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Interlandelijke adoptie – Onderzoek buitenlandse contacten

Het besluit van 20 oktober 1998 inzake interlandelijke adoptie bepaalt in artikel 11, § 2 dat de Vlaamse Centrale Autoriteit de buitenlandse contacten onderzoekt en goedkeurt. De kostprijs van dit onderzoek is bij besluit vastgelegd op 25.000 frank.

1. Waaruit bestaat het onderzoek naar het buitenlands kanaal ?
2. Doet Kind en Gezin dit onderzoek volledig zelf, of doet zij beroep op derden, bijvoorbeeld ambassades ?
3. Indien Kind en Gezin een beroep doet op derden om dit buitenlands kanaal te onderzoeken, vergoedt zij deze derden dan voor hun hulpverlening ?
4. Wat is de precieze kostenstructuur van dit onderzoek ?
5. Hoeveel onderzoeken naar buitenlandse kanalen deed Kind en Gezin in 1998 en 1999 ?
6. Hoeveel buitenlandse kanalen werden na onderzoek goedgekeurd en niet goedgekeurd voor de jaren 1998 en 1999 ?
7. Hoelang duurt zo'n onderzoek (gemiddeld, kortste en langste onderzoek) ?

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
(Reglement artikel 81, 4)**

Nihil.

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden				
8	07.11.2000	L. Van Nieuwenhuysen	Taalgebruik – Kiesbrieven randgemeenten	873
△ 10	10.11.2000	R. Van Cleuvenbergen	Kabinetten – Samenstelling	873
12	14.11.2000	R. Van Cleuvenbergen	Doelstelling 2-gebieden – Overleg en consultatie	882
14	20.11.2000	K. Van Overmeire	Buitenlands beleid – Wit-Rusland	883
15	20.11.2000	L. Van Nieuwenhuysen	Domeinnaam .vl – Initiatieven	884
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie				
19	07.11.2000	L. Van Nieuwenhuysen	Haveninfrastructuur St.-Amands – Stand van zaken	885
20	07.11.2000	J. De Meyer	Scheldedijk Moerzeke – Verstevingswerken	885
24	10.11.2000	J. De Meyer	Durme – Rivierherstel	886
32	14.11.2000	R. Van Cleuvenbergen	Regelgeving – Inwerkingtreding en publicatiedatum	887
34	20.11.2000	J. Malcorps	Bromfietzers – Plaats op de weg	887
35	20.11.2000	C. Decaluwe	N9 Ezelstraat Brugge – Heraanleg	888
36	20.11.2000	C. Decaluwe	N34 Westende – Heraanleg	889
37	20.11.2000	C. Decaluwe	N357 Izegem – Heraanleg	889
38	20.11.2000	C. Decaluwe	N358 Oudenburg – Heraanleg	890
39	20.11.2000	C. Decaluwe	N308 Proven – Fietspaden	890
40	20.11.2000	C. Decaluwe	Ring Brugge – Fietspaden	890
41	20.11.2000	C. Decaluwe	Ring Kortrijk – Heraanleg kruispunt	891
42	20.11.2000	C. Decaluwe	N36 Izegem – Heraanleg kruispunt	891
43	22.11.2000	R. Van Cleuvenbergen	Zonne-energie – Sensibiliseringsacties	892
44	22.11.2000	J. Maes	Spinoladijk Oostende – Toestand	893
45	22.11.2000	C. Decaluwe	Sponsoring De Lijn – Basketbalclub Oostende	893
46	22.11.2000	M. Van den Eynde	Mobiliteitsplannen – Arrondissement Antwerpen	894
47	22.11.2000	D. Holemans	Remise De Lijn Gent – Vestigingsplaats	895
48	22.11.2000	L. Van Nieuwenhuysen	65+-kaart De Lijn – Aanvraagkosten	896
56	01.12.2000	P. Huybrechts	Luchthaven Deurne – Kritiek Rekenhof	897

M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

	8	27.10.2000	S. Becq	<i>Sociaal huis – Stand van zaken</i>	969
	12	10.11.2000	P. Ceysens	<i>Boekenboxproject – Evaluatie</i>	970
△	13	10.11.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gelijke kansen mannen en vrouwen – Actieplan 2000</i>	971
	16	14.11.2000	P. Ceysens	<i>Adoptiedossiers – Beheer</i>	897
	17	14.11.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Regelgeving – Inwerkingtreding en publicatiedatum</i>	899
	18	20.11.2000	P. Ceysens	<i>Diensten voor pleegzorg – Samenwerking</i>	899
	19	20.11.2000	S. Janssens-Vanoppen	<i>Opvanggezinnen – Werkingssituatie</i>	900
	20	22.11.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Asbest in privé-gebouwen – Volksgezondheid</i>	902
	22	22.11.2000	P. Ceysens	<i>Interlandelijke adoptie – Medisch onderzoek</i>	903
	23	22.11.2000	K. Helsen	<i>VIPA-gesubsidieerde bouwwerken – Prijsvorming</i>	904
	24	22.11.2000	P. Ceysens	<i>Sociale tarieven – Gepensioneerden om gezondheidsredenen</i>	905
	27	24.11.2000	P. Ceysens	<i>Jongeren in arresthuizen – Opvang in gemeenschapsinstellingen</i>	906
	31	01.12.2000	S. Janssens-Vanoppen	<i>Internationaal Jaar van de Vrijwilliger – Belgisch comité</i>	907
	45	08.12.2000	A. De Martelaer	<i>Centra voor kraamzorg – Beleidsvisie</i>	907
○	51	15.12.2000	P. Ceysens	<i>Interlandelijke adoptie – Onderzoek buitenlandse contacten</i>	978

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking

	6	07.11.2000	D. Lootens-Stael	<i>KVS – Festival van de Maghrebijnse cultuur</i>	909
	7	10.11.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gelijke kansen mannen en vrouwen – Actieplan 2000</i>	911
	10	14.11.2000	S. Becq	<i>Kasteel van Gaasbeek – Toekomstopties</i>	911
△	12	14.11.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>ICT-maatschappij – Participatiebeleid</i>	912

M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

	48	17.01.2000	C. Decaluwe	<i>Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken</i>	920
	11	10.11.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Aanbod Nederlands voor anderstaligen – Evaluatie</i>	921
	12	10.11.2000	F. Ramon	<i>Gedetacheerde leerkrachten – Stand van zaken</i>	973
	13	10.11.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gelijke kansen mannen en vrouwen – Actieplan 2000</i>	977
	16	14.11.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Regelgeving – Inwerkingtreding en publicatiedatum</i>	922
	17	14.11.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>ICT-maatschappij – Participatiebeleid</i>	922
	18	14.11.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vrouwen in adviesraden – Commissie Laakbare Praktijken</i>	923
	19	14.11.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>KB kinesitherapie – Betrokkenheid</i>	923
	21	20.11.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Franstalige faciliteitenscholen – Nationaliteiten</i>	923
	22	20.11.2000	A. Denys	<i>Nieuwe leerplannen wiskunde – Integratie</i>	924
	24	22.11.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>"Geneesheer-specialist" – Genderperspectief</i>	924
	25	22.11.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gemeenteschool St.-Jans-Molenbeek – Investerings Vlaamse Gemeenschap</i>	925

27	24.11.2000	L. Caluwe	<i>Regentenopleiding – Weddeschaal lector</i>	925
28	24.11.2000	L. Caluwe	<i>Aanvraagformulier studietoelage – Infofolder</i>	926
29	24.11.2000	P. Huybrechts	<i>Apothekersopleiding – Imago</i>	926
30	24.11.2000	P. Huybrechts	<i>Opleiding bouwkunde – Stimuli</i>	927
31	24.11.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Opleiding verpleegkunde – HSO-getuigschrift</i>	928
33	01.12.2000	J. Loones	<i>Opleiding industrieel ingenieur – Academische graad</i>	929

R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

3	10.11.2000	J. Loones	<i>Kustkampeertoerisme – Masterplan Campingfederatie</i>	930
4	10.11.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gelijke kansen mannen en vrouwen – Actieplan 2000</i>	931
9	24.11.2000	J. Loones	<i>Kustvisserij – Staten-generaal</i>	931

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

11	07.11.2000	J. Malcorps	<i>Bermbesluit – Evaluatie</i>	932
13	10.11.2000	J. Malcorps	<i>Stookolietanks – Lekdichtheidscontrole</i>	933
16	10.11.2000	J. Maes	<i>Woestenhof Westouter – Groenbehoud</i>	936
17	10.11.2000	I. Vertriest	<i>Natuur- en bosgebieden – Aankoopbeleid</i>	977
19	10.11.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kabinetten – Samenstelling</i>	936
20	10.11.2000	C. Decaluwe	<i>Milieuheffing – Berekeningswijze</i>	936
22	14.11.2000	D. Ramoudt	<i>VLAM en Export Vlaanderen – Samenwerking</i>	938
24	14.11.2000	F. Vermeiren	<i>Grensoverschrijdend mesttransport – Controle</i>	939
25	14.11.2000	J. Bex	<i>Luchtverkeer – Milieuheffingen</i>	940
31	22.11.2000	P. Ceysens	<i>Aquafin – Werken Langenbos Leuven</i>	941
32	22.11.2000	M. Van den Eynde	<i>Brand Union Minière Hoboken – Milieu</i>	942
33	24.11.2000	J. Coens	<i>Dupont Hasselt – Bedrijfsafval</i>	942

J. SAUWENS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

△ 26	07.11.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Taalgebruik – Kiesbrieven randgemeenten</i>	943
27	07.11.2000	C. Van Eyken	<i>Lokale verkiezingen – Campagne "stem zinnig"</i>	944
28	10.11.2000	C. Decaluwe	<i>Sociale woningbouw – Reservegronden</i>	945
29	10.11.2000	J. Maes	<i>Sociale huisvesting – Niet-permanent verblijvende kinderen</i>	946
30	10.11.2000	C. Decaluwe	<i>Voorkooprecht en sociaal beheersrecht – Stand van zaken</i>	947
31	10.11.2000	C. Decaluwe	<i>Sociale huursector – Huurachterstallen</i>	948
32	10.11.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gelijke kansen mannen en vrouwen – Actieplan 2000</i>	955
33	10.11.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kabinetten – Samenstelling</i>	955

△ 34	10.11.2000	C. Decaluwe	<i>Vlaamse Bouwmeester – Selectie ontwerpers</i>	955
35	14.11.2000	S. Becq	<i>Kasteel van Gaasbeek – Toekomstopties</i>	957
36	14.11.2000	D. Ramoudt	<i>VLAM en Export Vlaanderen – Samenwerking</i>	958
37	14.11.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Regelgeving – Inwerkingtreding en publicatiedatum</i>	959
38	14.11.2000	J. Maes	<i>Socialehuisvestingsmaatschappijen – Huurlasten</i>	959

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

21	10.11.2000	J. Malcorps	<i>Slachthuis Bavegem – Milieuhandhavingsbeleid</i>	960
22	10.11.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VRT De rode loper – Onpartijdigheid</i>	961
23	10.11.2000	C. Decaluwe	<i>Ruimtebalans – Stand van zaken</i>	962
28	14.11.2000	C. Decaluwe	<i>Ruimtebalans – Zonevreemde bedrijven</i>	963
30	14.11.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Regelgeving – Inwerkingtreding en publicatiedatum</i>	964
31	20.11.2000	C. Decaluwe	<i>VRT-radio – Steunzenders Bellegem en Oost-Vleteren</i>	964
32	20.11.2000	I. Vertriest	<i>Industrieterreinen – Benuttingsgraad</i>	965
33	22.11.2000	C. Decaluwe	<i>Federaal asielbeleid – Ruimtelijke impact</i>	966
34	22.11.2000	C. Decaluwe	<i>Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaren – Benoeming</i>	967
36	24.11.2000	C. Decaluwe	<i>Onbebouwde percelen – Vergunningenregisters</i>	967